

PP 255003/04496

DO KAŽDÉ RODINY KRAJANSKÉ NOVINY

(Fr.Hrabica)

PUBLISHED FROM JULY 1999

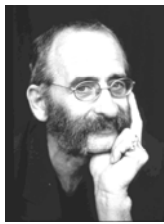
S tručné zprávy.

Pondělí 10. září

Brusel objevil, že biopaliva škodí, a tak je omezí - ale až po r. 2020
Průzkumy potvrzují, že Obama má před Romneym znatelný náskok
Taliban je prý připraven ukončit spolupráci s al-Káidou a jednat o míru
MZd dá zkontrolovat kvůli metylalkoholu jídelny a restaurace v celé ČR
Hanáková se chce kvůli odvolání ředitele Černého sejít s vedením ND
ROP Severovýchod neoprávněně vyplatil 27,4 MKč, zjistil NKÚ
Policisté navrhuji po celé ČR odstranit téměř 2500 značek
Na prezidenta bude kandidovat už i Randák
Počasí v Praze: oblačno, 30 °C
pokračování na str. 2

Slovo vydavatele:

Demokratické zřízení doplatí na to, že bude chtít vyhovět všem. Chudí budou chtít část majetku bohatých bohatých a demokracie jim to dá. Mladí budou chtít práva starých, ženy budou chtít práva mužů, a cizinci budou chtít práva občanů a demokracie jim to dá. Zločinci budou chtít obsadit veřejné funkce a demokracie jim to umožní. A až zločinci

demokracii nakonec ovládnou, protože zločinci od přírody tíhnou po pozicích moci, vznikne tyranie horší, než to dovede nejhorší monarchie anebo oligarchie. Toto prý

prohlásil před drahnou dobou pan Sokrates a myslím, že ta tom dodnes všechno je pravdou pravdoucí.

Račte se podívat na politický život kolem vás a následně co nás čeká a pokud se neozvete, ani nemine.

V televizních zprávách se nic nedovíte, mimo to, že někde zase se někdo zabil či někomu vystřelili okno, nebo podívejte se jak je povodeň tam a tam, takže vy, kteří tam nejste, buďte rádi, že se vám nic nestalo, a vy, které povodeň zničila, radujte se, píše se o vás v novinách.

To, že Austrálie neustále prodává zem Číňanům se jen tak nedozvíte, dokud vás vláda neprodá taky a pak už je pozdě někde psát. Z Broome se má stát jeden velký důl a příroda a velryby ostrouhají mrkvičku. V Čechách, kde už se teď otrávil metylalkoholem přes 25 lidí a další oslepli, je prohibice na alkohol přes 20%, takže toto téma je ve všech novinách. Metylalkohol (metanol) a Ethylalkohol (líh) jsou chemické sloučeniny, které se nedají rozpoznat ani plamenem ani chutí.

Měli bychom si pomáhat.

KANADA: Mé zkušenosti s prohibicí

18. září 2012 - Tomáš Haas

Když jsem přijel do Kanady v roce 1969, platily v Ontariu "přísné" prohibiční zákony z třicátých let minulého století. Tvrdý alkohol, vína i dovážené pivo, to vše se sice prodávalo, ale nesmělo se to prodávat v obchodech s potravinami, prodávalo se výlučně jen ve státních prodejnách LCBO

(Liquor Control Board of Ontario). Piva domácí se směla prodávat jen v obchodech nesoucích nápis Brewer's Retail. Alkohol se ale prodával a výběr byl pro hochy, který právě přijel z komunistického Československa, neuvěřitelný.

Mělo to jen jednu chybičku: alkohol nesměl být vidět!

A tak se prodejny LCBO podobaly našim tehdejšími železničním stanicím s displeji jízdních řádů. V jedné stěně, obvykle naproti od vchodu, byla dvě okénka, která vypadala jako pokladny na nádraží. V prodejně visela tabule s katalogy (bez obrázků) nabízeného zboží, byla podobná vývěškám jízdních řádů. Setříděno podle výrobce, podle druhu nápoje (miloval jsem oddělení Whisky, s jeho nabídkou všech možných skotských, irských, kanadských i amerických a dokonce jihoafrických, jihoamerických i evropských kontinentálních značek). Zákazník si vzal papírek s formulářem objednávky, napsal na něj katalogové číslo žádaného nápoje, papírek odevzdal do jednoho z okének na čelní stěně spolu s penězi v částce uvedené v katalogu a pak už čekal na to, až reproduktor nad druhým okénkem zachrchlal číslo objednávky, k okénku přistoupil a vyfasoval hnědý papírový pytlík s toužebně očekávanou lahví.

Zajímavé bylo, že na objednávce musel vyplnit i jméno a adresu. Údaje nikdo nekontroloval, a tak jsme brzy začali s LCBO žertovat. Celá parta kamarádů vybrala jednu oběť, jistého F. H., a kupovala alkohol na jeho jméno. Chudák František pak po několika měsících musel vysvětlovat, jak to, že má největší spotřebu alkoholu v širém a dalekém okolí, a dalo mu dost práce vyhnout se léčení pro alkoholiky. Spotřebu měl téměř třicetinasobnou, což zhruba odpovídalo počtu přátel, kteří ho vyznamenali svou přízní. Stát měl, jak bylo vidět, vše pod kontrolou a dbal o zdraví občanů.

I jinak ta prohibice občany před démonem alkoholu chránila. Hospody měly zazděná či zamalovaná okna, aby se snad kolemjdoucím při pohledu nezjevil nějaký nemravný spoluobčan pijící pivo. Nějaké předzahrádky na chodníku, kde by si v horkém létě mohl člověk dát drink, třeba i nealkoholický? Neslycháno, leda by vám o něčem takovém šeptal někdo, kdo se právě vrátil z Evropy, dekadentních USA nebo ještě dekadentnějšího Montrealu. V neděli platil přísný zákaz prodeje alkoholu. Směl se podávat jen k jídlu, a to jeden drink (pivo nebo dvě deci vína) k jídlu. Přesto se v hospodách pilo vesele dál. Museli jste si ovšem objednat jídlo, takže na jídelním lístku existovala položka "Hranolky, malá porce" za 25 centů. Ty si zákazník objednal a číšník hbitě přinesl talířek se třemi hranolkami a k nim jedno o něco dražší pivo. Transakce se, jak si vzpomínám, opakovala mnohokrát. Zákony je třeba dodržovat.

Podobně se dodržovala v dobách pozdějších i prohibice tabáková, která zakazovala kouření v restauracích. Mnoho z nich přestalo být restauracemi a přeměnilo se na privátní kluby. U vchodu člověk zaplatil členský poplatek 1 dolar, stal se členem klubu a vstoupil do prostoru, který už nebyl veřejně přístupnou restaurací, na kterou se

vztahoval zákaz kouření, a zapálil si cigaretu. Zákony je třeba dodržovat.

Ostatně zákony, které chránily občany před alkoholem a ještě horšími neřestmi, byly v Ontariu na přelomu šedesátých a sedmdesátých let skutečně vypracované. Říkali jsme jim na paměť doby, kdy zřejmě vznikly, "Viktoriánské zákony" a chránily i slabší pohlaví. Ženám byl proto vstup do hospod a náleven zakázán, pokud je nedoprovázel, muž. Do hlavního lokálu nesměly vůbec, ale existovala druhá místnost, která nesla nápis "Ladies with escort only", *Dámy pouze s doprovodem*. Brali jsme to jako boží požehnání připomínající středověké právo asyly v kostelích. Pán tvorstva věděl, že existuje místo, kam za ním stíhačka nemůže. Jak dlouho vydržel v hospodě sedět, tak dlouho byl před zrakem, hlasem a končetinami své milující manželky nebo partnerky bezpečný. Bohužel, zlaté časy skončily někdy v sedmdesátých a osmdesátých letech. Velká většina těch zákonů, které nevymyslel, jak by se na první pohled zdálo, Boris Šťastný, ale jeho předchůdci v Londýně kdysi v polovině devatenáctého století, byla zrušena. Předzahrádky existují, hospody mohou vyvětrat a muži ztratili svůj privilegovaný a bezpečný prostor.

Jen ty "Liquor story" a obchody s pivem stále existují. Ontario se nevzdalo svého výnosného monopolu na prodej lihovin a vín, pivo si ani dnes nekoupíte v supermarketu, ale musíte pro něj jít do prodejny piv. Ty prodejny LCBO dnes ovšem vypadají jako obrovské supermarkety s alkoholem, mají ještě o mnoho větší sortiment než na počátku sedmdesátých let a ceny nabobtnaly díky vysokým daním na alkohol, kterými vláda chrání občany před nadměrnou konzumací jejího nejvýnosnějšího zboží. Ostatně otevřte si stránku, která toto vyprávění doprovází, a do políčka vpravo nahoře napište "WHISKY". Zjistíte, že jen tomuto nápoji LCBO věnuje 588 položek své nabídky. Nelekňte se cen, ty jsou udržované v astronomických výškách, aby vláda trochu

vláda trochu vydělala a hlavně občany chránila svou rozumnou cenovou politikou před nadměrným utrácením za alkohol. Což občané v Torontu, nacházejícím se nedaleko hranic, kvitují s povděkem a přemítají o tom při svých častých výletech do USA, při kterých se navíc navíc mohou kochat krásami Niagarských vodopádů. Vláda občany chrání i jinak. Například pokud si člověk chce cestou domu z práce koupit v "Beer storu" pivo k večeři, bude překvapen. Musí si jich koupit nejméně šest. To je nejmenší prodávané balení domácích, kanadských piv. Boj s démonem alkoholu není jednoduchý. Vlady vyspělých demokratických zemí ho ale nikdy nevzdají.

Náš příběh

Pavčina a Vráťa Češi žijící v Austrálii Cairns.

Po ukončení školy jsme stáli před otázkou "tak a co teď"? Prodloužit si mládí dalším studiem nebo se na dalších 40 let vrhnout do pracovního procesu?!

Ve škole jsme se učili pouze němčinu, ale zjistili jsme, že pro lepší pracovní příležitosti je rozhodně nutné znát angličtinu, a tak jsme se rozhodli, že pojedeme do světa, naučíme se ji, rozšíříme si přitom svoje znalosti, osamostatníme se a také toho jistě hodně zažijeme.

Další otázka, kterou jsme si tehdy položili byla: Kam za angličtinou? Váhali jsme mezi Anglií, USA a Austrálií. Když jsme si ale tyto možnosti porovnali, na celé čáře vyhrála Austrálie. Pro Austrálii hovořilo jednak hledisko „exotické“ - možnost poznat místo, které jsme doposud znali jen z cestopisných televizních pořadů, jednak hledisko praktické – celkově vysoká životní úroveň, pohodoví lidé ochotní pomoci a pro studenty nižší životní náklady i možnost práce na poloviční úvazek během studia.

V lednu 2001 jsme poprvé přiletěli do Austrálie s nulovou znalostí angličtiny. Jediné co jsme dokázali říci, bylo **Yes a No**. Naše volba padla na **Cairns**. Navštívili jsme agenturu, která nás tlačila do Sydney nebo do Brisbane, ale my jsme se nedali. Nechtěli jsme do velkoměsta. K cestě do Austrálie v lednu 2001 jsme potřebovali studentská víza. Česká republika tehdy byla v kategorii 3 a to znamenalo doložit spoustu dokladů. Jednalo se o ohromně složitý a zdoluhavý proces. Agentura nás tehdy nutila, abychom zamlčeli, že letíme spolu. Museli jsme absolvovat lékařskou prohlídku (lékař dělal Vráťovi problémy kvůli jeho krevnímu tlaku), museli jsme dokládat výši peněz na účtě, mít potvrzení od zaměstnavatele...atd. Celý proces trval více jak ½ roku a nakonec mně víza byla udělena a Vráťovi ne!

Co teď?
Měli jsme naplánováno jet na více jak 8 měsíců spolu a teď jeden z nás mohl odcestovat a druhý ne! Rozhodli jsme se že, to tak nenecháme. Šli jsme na agenturu a chtěli vysvětlení. Nevěděli proč, ale vzhledem k tomu, že jsme měli oba telefonní pohovor s ambasádou, kdy se mě ptali jestli jedu s někým, a já jsem na základě rady od agentury řekl, že jedu sama, a Vráťa totéž, dospěli

Dokončení na straně 2

Úterý 11. září

Svět si připomněl 11. výročí útoku islamistických teroristů na WTC a vraždy tří tisíc lidí
Na řeckém ostrově byli zadrženi dva Češi, jsou podezřelí ze špionáže
Starostové odmítají rušení matrik a stavebních úřadů na malých obcích
Nečas chce od ministrů kvůli metanolu souhrnnou informaci o opatřeních
Socialisté by kvůli kauze metanol rovnou odvolali nejméně tři ministry
Do aukce kmitočtů pro rychlé mobilní sítě se jako čtvrtý přihlásil PPF
Odvolací soud nedovolil propustit Ratha z vazby na kauci
Švejnar vzdal kandidaturu na prezidenta
Počasí v Praze: jasno, 30°C, večer dešť

Středa 12. září

Barroso vyzval k integraci Evropské unie směrem k federaci
Barroso chce bankovní unii, ECB má kontrolovat všechny banky v eurozóně
Německo může přijmout euroval i fiskální pakt, ústavní soud má ale podmínky
Klaus tvrdě odmítl Barrosův plán změnit Evropskou unii ve federaci národních států
Klaus podepsal pomalejší růst penzí a vetoval zákon podporující pěstounsku péči
Vláda zakázala prodej tvrdého alkoholu ve stáncích, nevyloučila ani prohibici
Ve věku nedožitých 80 let zemřel herec Radoslav Brzobohatý
Padesát Čechů a Češek chce prosadit přímou volbu poslanců
Počasí v Praze: občasné mrholení, 15°C

Čtvrtek 13. září

Islamisté útočí na ambasády USA v Africe i na Blízkém východě
Francie hodlá vyzvat k zastavení růstu světové produkce biopaliv
Heger chce řešit problém s metanolem, odmítl výtky komise ODS
Rebelové ODS chtějí současnou DPH 14 a 20 % nebo jednotnou sazbu
Čeští patologové zkoumají 150 úmrtí z posledních měsíců, hledají metanol
Policie objevila ve Zlíně nelegální sklad alkoholu s falešnými etiketami
Vedení ND požaduje odchod dočasně pověřeného ředitele Sankota
Vláda schválila výměnu ředitele Vojenského zpravodajství
Počasí v Praze: postupně vyjasnění, 17°C

Pátek 14. září

Do Jemenu dorazil elitní protiteroristický tým U.S. Marine Corps
V islámských zemích pokračují protesty proti USA a filmu o Mohamedovi
Heger vyhlásil pohibici - zákaz prodeje lihovin s více než 20 % alkoholu
Peake chce významnou redukci ve státní správě, ve všech ministerstvech
VZP hrozí na konci roku propad až 6 GKč, Heger nevyloučil změnu vedení
Vojenský velitel Pražského hradu dostal kvůli nepřipustnému chování vyhazov
Sankot v Národním divadle skončil, pověřeným ředitelem je Pelouch
Lessyho stížnost proti obvinění zamítlo městské státní zastupitelství
Počasí v Praze: oblačno, 19°C

Víkend 15. – 16. září

Íránský generál přiznal, že v Sýrii působí íránské jednotky Kuds
V islámských zemích pokračují protiamerické protesty a násilnosti
Podle Nečase byl zákaz prodeje tvrdého alkoholu v ČR nezbytný
Metanol má na svědomí 20 mrtvých a přes 30 hospitalizovaných
V Žatci odhalili pomník severočeským pilotům z 2. světové války
Hanáková Sankota zatím neodvolá, jen mu zúžila pravomoci
V Jihlavě byly pohřbeny ostatky z masového hrobu Budínka
Vesnicí roku 2012 je obec Řepice na Strakonicku
Počasí v Praze: oblačno, 20 °C

Pondělí 17. září

V Perském zálivu probíhá cvičení námořnictva 12 zemí včetně USA a GB
Merkelová odsoudila násilnosti islamistů a vyzvala k umírněnosti
NKÚ odhalil možné riziko zneužití údajů o klientech ČSSZ
Peake by byla ráda, kdyby nový protikorupční úřad vznikl při NSZ
Klaus vetoval novelu trestního zákoníku, označil ji za ukvapenou

Metanol má na svědomí 20 mrtvých, 37 lidí je v nemocnicích
Policie už v kauze metanolových otrav obvinila 23 lidí
Č. radiokomunikace žalují Telefoniku o víc než 3 GKč
Počasí v Praze: skoro jasno, 22°C

Úterý 18. září

Ministři EU vyzvali Rusko k plnění smlouvy o příměří s Gruzii
Romneyho kampaň má prý potíže, do Bílého domu má blíže Obama
V ČR panuje podle Klause velká averze ke vstupu do bankovní unie
Ústavní soud zrušil trest expolicistovi, který zastřelil člověka
Vláda chce postupně uvolnit prodej bezpečného alkoholu
Kvůli daňovému balíčku vznikne pracovní skupina ODS
Sněmovna opět odložila církevních restituce vrácené senátem
Generální ředitelství cel odmítlo nařčení z nečinnosti
Počasí v Praze: jasno, 26°C

Středa 19. září

EK žádá, aby ČR zakázala export tvrdého legálního alkoholu do zahraničí
Budoucí čínský vůdce varoval Japonsko kvůli sporným ostrůvkům
Francouzský satirický magazín zveřejnil karikatury proroka Mohameda
Klaus označil prohibici za nerozumné, silácké řešení, ze kterého bude těžké vykročit
Tvrdí alkohol by se měl podle Nečase do prodeje vrátit do 14 dnů
Sněmovna přehlasovala veto; byty a domy se zase prodají - musí mít energetické štítky
Becherovka zastavila produkci, drogerie DM končí s prodejem Alpy (Okenu prodává dál)
ÚS odmítl další stížnost Ratha, směřovala proti vazbě
Počasí v Praze: oblačno, 16°C

Čtvrtek 20. září

Francie vyznamenala arcibiskupa Duku Řádem čestné legie
V Anglii dopadli posledního mačetového útočníka z Nového Boru
Kyrgyzstán pronajal Rusku na dalších dvacet let svou leteckou základnu
Vláda se lekla Brusele a vyhlásila okamžitý zákaz exportu českých lihovin sama
Výrobci lihovin se zákazem vývozu tvrdého alkoholu nesouhlasí a jsou rozhořčení
Celníci věděli o smrtelných látkách v alkoholu dva roky, tvrdí sdružení výrobců
Zátah v Opavě asi odhalil důležitý distribuční uzel pančovaného alkoholu
Pro udělení milosti tykadlovému Smetanovi nevidí Klaus důvod
Počasí v Praze: skoro jasno, 16°C

Pátek 21. září

EU nechce poškodit Obamu, a tak asi odloží verdikt nad Řeckem
Na hranici Izrael-Egypt byli zastřeleni tři islámští teroristé s bombami
Zavadil o Nečasově vládě prohlásil, že je nejhorší od 50. let
Kvůli Zavadilově urážce odmítá Nečas se s ním nadále setkávat
Rebelové i špičky ODS se shodují, že peníze lze sehnat privatizací
Do České pošty přišla kontrola od Kubiceho, ztratilo se 200 MKč
Šéf policejního týmu Metyl říká, že se blíží vrcholu distribuční sítě
Kauza exministra Drobila se už otevírat nebude, rozhodlo NSZ
Počasí v Praze: skoro jasno, 17 °C

Víkend 22. září – 23. září

Podle Klause se federalizací EU blíží konec demokracie a národního státu
Senát USA schválil zákon proti emisním povolenkám, nechce platit dluhy EU
Eurozóna chce zečtyřnásobit kapacitu záchranného fondu ESM na dva biliony eur
Policie má podle Červíčka v kauze metanolu jasno, je u vrcholu pyramidy padělatelů
Česko bude se Švédskem o pronájmu gripenů i nadále jednat, říká Vondra
Výrobci lihovin uvažují o odškodnění ze strany státu za prohibici
Ostravské Dny NATO navštívilo za víkend téměř 210 tisíc lidí
Klaus podpořil Jakla v prezidentské kandidatuře
Počasí v Praze: oblačno, 17 stupňů

*On: "Zkusíme dneska večer výměnu pozic?"
Ona: "To je dobrý nápad - ty budeš žehlit a já sedět na gauči."*

Bára Štěpánová má v Austrálii dvojnici: Šéfuje tam vládě!

Vlevo premiérka Julia Gillard, vpravo herečka Bára Štěpánová. Jsou si velmi podobné!
Foto: **Profimedia.cz**

Zdá se, že herečka Bára Štěpánová (52) je známá i v zahraničí. Přinejmenším vzhledem by ji mohli velmi snadno zaměni za australskou premiérku Julii Gillard (50). Podobají se skoro jako vejce vejci. Posuďte sami!
Julia Gillard je v pořadí 27. premiérkou Austrálie. V úřadu je od června 2010. Za sebou už má bohatou politickou kariéru, pracovala už jako vicepremiérka a byla i několikrát v pozici stínové ministryně v opoziční vládě. Bára Štěpánová je známá česká herečka a moderátorka. Na svém kontě má nepřeberné množství filmů a seriálů, krom toho působí také v divadle.

Dokončení z první strany.

Náš příběh

Nevěděli proč, ale vzhledem k tomu, že jsme měli oba telefonní pohovor s ambasádou, kdy se mě ptali jestli jedu s někým, a já jsem na základě rady od agentury řekla, že jedu sama, a Vráťa totéž, dospěli jsme k názoru, že pro ně bylo úplně jednoduché si domyslet, že jedeme společně a dali jsme jim mylné informace. Proto došlo k zamítnutí. Nebylo divu, jelikož poplatky a některé dokumenty byly s oběma jmény. Došli jsme tehdy za ředitelem dané agentury a žádali o nápravu. Nakonec Vráťa musel znovu zaplatit poplatek za víza a jet na pohovor do Vídně. Agentura sice tvrdila, že nikdo víza na základě odvolání nikdy nedostal, ale my jsme věděli, že to tak prostě nemůžeme nechat. Po všech těch perepetiích nám byla víza přece jen udělena a my mohli konečně odcestovat. To jsme ještě nevěděli, že tím naše problémy nekončí. Protože jsme letěli do vzdálené země bez znalosti jazyka, bylo dohodnuto, že nám na místě bude nápomocná osoba z dané agentury. Jenže ta byla v Sydney a my přiletěli do **Cairns** 3000 km odtud. A kromě toho se nám vůbec nepodařilo tuto osobu zkontaktovat. Všechno jsme to nakonec zvládli a byla to naše nejlepší životní lekce. Naše trampoty tím ale neskončily. Našli jsme si sponzora, který byl ochoten nám zařídít obchodní víza. Pro neschopnost našeho imigračního agenta, jsme však museli po dvou letech vycestovat z Austrálie s tím, že vše proběhne rychle a my se budeme moci nejpозději do 3 měsíců vrátit. Protože jsme neměli v **Cairns** nikoho, na koho bychom se mohli obrátit, aby na tento proces dohlédl, 3 měsíce se prodloužily na 2 roky. S žádostí o trvalý pobyt to bylo již snažší, ale také ne bez problémů. Doslova v poslední minutě se nám podařilo sehnat zaměstnavatele, který byl ochoten zajistit nám potřebné dokumenty k imigraci. Po 5ti týdnech čekání bez práce a bez peněz jsme měli důvod k pořádné oslavě jupíííí!
Splnil se náš sen o životě vzhůru nohama! A získali jsme jedno velké ponaučení pro život: Ať se věci zdají sebetěžší a sebebeznadějnější, nikdy se předem nevzdávat!

Jak vidíte, prošli jsme si možným i nemožným a právě proto, jsme se na základě těchto našich zkušeností rozhodli pomáhat lidem, kteří touží po cestě do Austrálie, zejména pak do její přenádherné tropické oblasti.

*U salaše se utábořili studenti. Ráno vstávají a jeden začne cvičit. Vyjde bača ze salaše a dívá se, jak mladík dělá kliky.
Dívá se, dívá a říká: „Že se u nás krade, to jsem věděl. Ale aby někomu ukradli ženskou, když s ní souloží, to jsem ještě neviděl!"*

Z inštruktorky fitness do armády: Táto sexi Slovenka bojuje s Talibanom v uniforme USA!

Topka.cz

KADAHAR – Najmocnejšia armáda sveta, ktorá má v Afganistane má okolo 90 tisíc vojakov, sa môže pochváliť aj krásnymi vojačkami. Jednou z nich je aj Slovenka Valéria Bieliková zo Žiliny. To, že táto Slovenka obliekajúca uniformu armády USA pôsobí v Afganistane zistili naši muži v zelenom, ktorí sa s ňou zoznámili počas jednej z misii ISAF.

Zoznámene prebehlo na jar počas 17. Rotácie našich vojakov. Na leteckej základni, kde žije niekoľko desiatok tisíc spojeneckých vojakov, zbadali elegantnú a usmiatu americkú dôstojníčku. A keď sa na ňu pozerali – ona ich pozdravila po slovensky.

Do armády cez námorníka

Valéria sa priznala, že na konci 90-tych rokov po skončení Strednej dievčenskej školy v Žiline odišla pracovať na rok ako „operka“ do Veľkej Británie. Keď sa vrátila domov, rozhodla sa že odíde do sveta na dlhšie. „**Veľmi rýchlo som zistila, že ak to chcem v Amerike dotiahnuť ďalej, ako do pokladnice v hypermarkete, musím zamakať a skončiť vysokú školu,**“ zdôraznila Valéria a z jej hlasu bolo cítiť rozhodnosť, ako keby sa vrátila na začiatok svojich štúdií.

„Rozbeh za oceánom nebol až taký hladký, ale po roku som sa prihlásila na Univerzitu Severná Karolína. Magisterské štúdium dokončila na Webster University v Missouri. Zvládla ho aj vďaka vďaka tomu, že pracovala ako inštruktorka fitness. Za výborné výsledky mala prospechové štipendium. No a počas štúdia sa vydala za príslušníka amerického vojnového námorníctva.

V ohrození života

„**Už na univerzite som sa rozhodla, že aj ja vstúpim do amerických ozbrojených síl. A ak sa podarí, budem aj dôstojníčka. Rozhl'ad, inteligencia, fyzická aj psychická odolnosť i dôstojnosť, to všetko ma na tomto povolání fascinovalo. Bol to môj sen.. Nesklamala som sa!**“, prezradila. S výcvikom začala v pevnosti Fort Sill v Oklahokme. Nasledovala dôstojnícka škola vo Fort Beningu v Georgii. Dnes pôsobí ako dôstojníčka pri jednotke bojových helikoptér. Práve tie bývajú najčastejším terčom útokov Talibanu. Počas celej operácie zahynulo už vyše 2 tisíc vojakov americkej armády.

„**Ako často ste spolu s manželom, keďže aj námorníci sú stále mimo domova?**“ spýtali sme sa jej. Zasmiala sa. „**No, vieme skutočne naozajstný vojenský život. Nateraz nie sme žiadna usadená rodinka. Z tých deväť rokov po sobáší sme boli spolu reálne ani nie tretinu tohto času...**“ Ako však uviedla, manžel po 23 rokoch v uniforme pomaly s vojenskou službou končí. Príde čas, keď budú žiť vedľa seba podobne, ako ostatní manželia. A ich rodina bude mať zrejme aj viac členov... Zatiaľ bude manžel poručíčky Valérie budovať na Havajských ostrovoch ich rodinné sídlo.

Zvrhlík Rydlo: Súd priznal, že články o jeho úchylnostiach a sadizme ho neohovárajú!

Jozef Rydlo

Rydlovu žalobu na novinárov zamietol ešte pred piatimi rokmi súd v Berne, nepochodil však ani tentoraz v Lausanne.

Podľa denníka Berner Zeitung exposlanec v roku 1991 škrtil opaskom, dnes už bývalú, manželku Michele. **Otrásnému činu zabránili až ich deti, ktoré sa krátko nato pokúsil Rydlo hodiť pod idúci vlak.** Prejavovali sa uňho aj sklony k perversnosti, keď svojmu synovi Alexandrovi na 11. narodeniny venoval balíček kondómov a 10-ročnej dcére Genevieve pohľadnicu so stoporeným penisom.

Rydlo vo Švajčiarsku poberal invalidný dôchodok, keďže na psychiatrickom oddelení univerzitnej polikliniky mu diagnostikovali schizofréniu s paranoidnými črtami. **Plat slovenského poslanca, ktorý predstavoval spolu s paušálnymi náhradami viac ako 3000 eur mesačne, mu pritom veselo nabiehal na účet.** Nezákonne získanú rentu mu napokon švajčiarske úrady zatrhli, dokonca im mal vrátiť viac ako 16-tisíc eur.

Verejnosť pred časom zaujali aj informácie o Rydlovom falošnom titule. Profesúru získal v roku 1985 v Centre pre slovenské štúdiá William Ritter. Napokon sa však zistilo, že zakladateľom, prezidentom ako aj väčšinou jediným členom centra bol práve Rydlo. **Navyše spolok mal podľa švajčiarskej polície vzniknúť až sedem mesiacov po tom, čo sa Rydlo sám menoval za profesora.**

Zaujímavé je, že napriek tomu, že po tom, čo súd vyslovil negatívny verdikt k Rydlovým sťažnostiam na novinárov, situáciu zjavne veľmi neprežíva. „**O ničom neviem. Nemôžem k tomu zaujať stanovisko. Ani ma to nezaujíma,**“ uviedol pre SME. Rydlo bol poslancom v rokoch 2006 až 2010, SNS ho v ďalších voľbách na kandidátku nezaradila. Topky.sk

Pre Slovensko beznádejný stav: Už aj Španieli o nás šíria bludy!

Rakúšania nepoznajú našu vlajku, Maďari si nás rovno privlastnia a Španieli majú vlastnú predstavu o tom, akým jazykom sa na Slovensku dohovoria.

V poslednej dobe sa to na nás sype. Už je to takmer 20 rokov, čo svetmi v samom strede Európy ako samostatný štát so všetkým, čo k nemu patrí. Aj napriek tomu nám nedávno v rakúskom denníku uverejnili chybnú vlajku, v slovenskom obchodnom reťazci zase visela stará rakúsko-uhorská mapka čoby dnešné Maďarsko a najnovšie predviedli svoje vedomosti o Slovensku administrátori španielskej webovej stránky.

Kde sa nachádzame, ešte trafili, dokonca aj na správne meno nám prišli, problém však nastal pri vymenúvaní jazykov, ktorými sa na území Slovenska dohovoria. "Popri hľadaní istých informácií som narazila na internetovú stránku, kde považujú za jazyk, ktorým sa u nás hovorí, slovinčinu," upozornila nás na španielske faux pas čitateľka. Hoci to hrdého Slováka zamrzí, stále nie je dôvod na paniku. Keby "náhodou" turisti neuspeli so slovinčinou, podľa Španielov to môžu u nás bez problémov skúsiť po maďarsky, ukrajinsky či česky... Autor: Váš.ČAS.sk, voj

BRATISLAVA – Môže mať hlavu v smútku! Švajčiarske súdy bývalému poslancovi SNS Jozefovi Rydlovi nedali za pravdu. Články o jeho falošnej profesúre a zvrhlostiach, ktoré páchal na svojej manželke a deťoch, sú podľa súdov v poriadku a Rydlove sťažnosti zamietli. Informoval o tom denník SME.

Spolkový súd v Lausanne definitívne rozhodol. **Dvaja novinári zo švajčiarskych novín Berner Zeitung, rovnako ako publicistka Irena Brezná vo svojich článkoch bývalého poslanca neohovárali.**

Tajomná prísada v pečive: Ako sa vyhnúť pomletým čínskym vlasom a chlpom!

BRATISLAVA – Hoci sa to môže zdať odporné, ale do buchiet, pečiva, či chlebovej múky sa bežne pridáva biely kypriaci prášok na zvýraznenie chuti. Ide o „éčko“ umelo vyrobené z vlasov, chlпов, nechťov a kopýt.

Za označením E920 nájdeme v potravinách L-cystein. Látku, ktorá má silné antioxidačné vlastnosti a ktorá plní detoxikačné úlohy v pečevných bunkách. V potravinárstve sa najčastejšie používa ako kypriaci prípravok na pečenie a na spracovanie múky. Znižuje dobu spracovania cesta, tvorí pružnosť lepku a zvyšuje objem bochníka.

Okrem pečiva sa používa aj ako prísada na farbenie údenín, v ovocných šťavách ako antioxidant zabráňujúci strate vitamínu C. Môže sa nachádzať aj v cereáliách a dojčenskej strave. Látka sa tiež pridáva do šampónov a krémov ako prostriedok zlepšujúci rast vlasov a nechťov. L-cystein býva používaný aj ako prísada do cigaretových zmesí.

Prevažná väčšina L-cysteínu sa vyrába v Číne rozpustením vlasov získaných z kaderníctva, peria, oslích kopýt a prasiacich štetín.

Štát bude vodičov áut sledovať

Eva Bullová Pravda

Takmer všetkých slovenských vodičov by mal od roku 2015 sledovať štátny dopravný servis. Monitorovanie auta umožnia čipy, ktoré sa povinne namontujú do každého nového vozidla od roku 2015. Krajine to prikazuje Európska komisia a návrh už schválil aj Európsky parlament.

Čipy namontované v aute by na jednej strane mali pomáhať pri život ohrozujúcich situáciách a v prípade nehody privolať záchranku, na strane druhej údaje o nehodách, ktoré prídu z čipov, bude následne spracovávať a vyhodnocovať Národné dopravné informačné centrum. To bude súčasťou Národného systému dopravných informácií. Jeho vznik na základe zákona presadil minister dopravy Ján Počiatek v utorok v parlamente. Štátny dopravný servis by mal krajinu stáť približne 150 miliónov eur.

Vzácnu fresku môžu ľudia obdivovať len dva mesiace

Andrej Barát | 21. septembra

Katedrála svätého Emeráma na Nitrianskom hrade vydala tento rok ďalší fantastický objav. Reštaurátori objavili v stene za oltárom v dolnej lodi fresku zo 14. storočia. Na Slovensku nemá obdobu. Vzácná maľba si však slnko a čerstvý vzduch po vyše šesťstoročnom spánku dlho neužije. Približne o dva mesiace ju znova zakryjú a vystavia už len kópiu. Kto chce obdivovať originál, mal by sa poponáhľať.

Fresku vyhotovili špičkoví umelci z Talianska. Znázornili mariánsky cyklus, život Panny Márie na zemi i po jej vzatí do neba. Podľa odborníkov išlo o nadčasové dielo. Zatiaľ čo na území Slovenska sa v tom čase ešte len rozvíjala stredoveká maľba, v tejto freske sa už črtá renesancia.

"Freska sa teraz čistí a zhodnocuje. Bola prekrytá vrstvou omietky a ďalších malieb. Neskôr sa z nej dá dole lešenie a asi dva mesiace si ju môže obzrieť laická i odborná verejnosť," vysvetlil hovorca nitrianskeho biskupstva Miroslav Lyko. Pripravuje sa tiež medzinárodná vedecká konferencia, na ktorú chcú pozvať kapacity zo zahraničia, najmä z Talianska.

Potom sa na stenu s freskou znovu namontuje oltár a maľba zostane ukrytá. Na dlho. Podľa reštaurátora Jána Stupku už nie je v najbližšom storočí šanca, že by sa ešte pri nejakej vzácnej príležitosti, napríklad pri návšteve pápeža, oltár rozoberal, aby sa mohla freska znova ukázať. "Už toto rozoberanie bola mimoriadna vec. Je to veľmi ťažká situácia. Prekrývajú sa tu dve veľmi vzácne pamiatky," dodal reštaurátor s tým, že ani on sám nemá celkom jasno v tom, ktorá z pamiatok by mala ustúpiť. Medzi fresku a oltár nateraz dajú špeciálnu papierovú vrstvu, aby maľbu uchovali pre budúce generácie.

Robert Fico príde na rokovanie vlády s dvoma papiermi.

Vytiahne prvý:

"Tu sú vymenované opatrenia, ktoré keď schválime, budú sa mať ľudia dobre do konca života ..."

Vytiahne druhý:

"... a tu je zoznam tých ľudí."

Masturbační revoluce aneb Onanisté všech zemí, spojte se!

Jan Berwid-Buquoy

Revoluce mají mnoho tváří. Internet je zcela bezpochyby dokořán otevřeným oknem do světa. To platí i pro oblast sexu. To, co kdysi bylo zakázané a šířilo se tajně pouze prostřednictvím potištěného papíru, je dnes ve formě elektroniky přístupné prakticky každému. Na základě tohoto fenoménu vypukla masturbační revoluce. Ona svérázná vlna erotiky může prakticky zachvátit všechny vrstvy obyvatelstva — od školních dětí až po starce nad hrobem.

Karel Marx kdysi prohlásil: „Proletáři všech zemí, spojte se!“ Dnes již v Evropě žádné proletáře nenajdete. „Zlikvidoval“ je „kapitalismus s lidskou tváří“. Heslo se tedy stalo anachronismem. Je však možné s jistotou zvolat: „Onanisté všech zemí, spojte se!“ a to se zdá být na místě.

Existuje dokonce mistrovství světa v onanování a Česká republika si při tom nepočíná špatně. V roce 2006, na onom mistrovství světa honimírů v Londýně, získalo Česko „stříbrnou medaili“. Reprezentoval ji tam Marcel Rimel a umístil se na druhém místě. V britské metropoli onanoval celkem šest hodin a 30 minut. Za tu dobu se udělal třikrát.

Závodů se zúčastnilo celkem 153 „sportovců“ ze všech končin světa. V případě České republiky jde tím pádem o úspěch světového kalibru. Přes veškerou snahu však vynikající honimír Marcel Rimel na „zlatou medaili“ nedosáhl. Ta byla udělena americkému rekordmanovi Danu Craigovi. Zdali byl někdo z mistrovství světa v masturbaci (účastnily se i ženy) vyloučen kvůli dopingu, nelze z dostupných pramenů zjistit.

V roce 2008 se masturbační maratón konal v dánské Kodani a Česká republika opět sklízela úspěchy. V dané soutěži se František Klimeš umístil na druhém místě a odnesl si „stříbrnou medaili“. Klimešovi se dokonce podařilo překonat český rekord Marcela Rimela. V Kodani dosáhl „stříbrný“ honimír času osmi hodin a pěti minut.

Zajímavé bylo i věkové složení závodníků pěstujících samohanu (staročeský výraz pro onanii). Nejmladšímu bylo 19 let a nejstaršímu 67. Povolenými pomůckami při masturbačním maratónu jsou erotické filmy a tiskoviny na podporu erekce. Dopingové prostředky jsou však zakázány.

Český reprezentant Klimeš získal za svůj vynikající ocashonici výkon finanční odměnu od firmy Simply You ve výši něco málo přes 17 000 Kč. Překonat světový rekord se přesto žádnému honimírovi v Kodani nepodařilo.

Dosavadním držitelem světového rekordu je pořád Američan Dan Craig. Vytvořil ho roku 2008 v San Francisku výkonem devět hodin a 33 minut. Někdy se uvádí osm hodin a 33 minut, ale jde zřejmě o omyl. Nyní zbývá pouze rozhodnutí kompetentních činitelů, aby se soutěžní odvětví Masturbační maratón pro ženy i muže mohlo stát olympijskou sportovní disciplínou se vším všudy, co k tomu patří!

Onanování má své vlastní dějiny a ty nelze v žádném případě přehlížet. Pojem sám vznikl prostřednictvím bible (Starý zákon, kapitola 38), kde se praví, že Onan se dopustil hříchu tím, že odmítal přivést ženu svého zesnulého bratra do jiného stavu. Místo aby do ní stříkal, „vypouštěl semeno na zem“. Bůh ho za to potrestal smrtí. Ve skutečnosti však Onan tedy vůbec „neonanoval“, nýbrž praktikoval přerušovanou soulož. Církev si biblickou story zjednodušila svým vlastním výkladem.

Nejde ani tak o to, co vlastně Onan praktikoval, jde hlavně o to, že smrtelným hříchem je umísťování semene mimo dámskou tělesnou schránku (děloha, konečník, dutina ústní). Hlavně husité dbali o přesné dodržování tohoto pravidla (kazatel Adam Rohan z Pikardie – podle něho „adamité“), neboť onanie jako taková vede zásadně k umísťování semene mimo ženské orgány.

I když nemáme skoro žádné přímé důkazy, husité podle Jana z Příbrami prý trestali onanování (v tehdejší češtině: „samohana“) vykleštěním, anebo dokonce popravou hříšníka. To platilo pouze pro muže. Ženská masturbace byla beztrestná, neboť žena ve smyslu bible nevypouští žádné semeno.

Jan Hus sám proti onanování žádné písemnosti nezanechal a Jan Amos Komenský tuto činnost dokonce vřele doporučoval: „Lepší než za ženskými hampejnými se píditi jest plodníkem svým dvakrát týdně řádně zatřásti …“. Člověk se učí celý život. Tak například zde se dovídáme ústy učitele národů, že dnešní tzv. honění ocasu se tehdy nazývalo „zatřásání plodníkem“. Přesto masturbace měla v minulosti mnoho nepřátel.

Kupodivu to nebyli ani tak duchovní pastýři, nýbrž tehdejší lékařská věda. Ještě v 60. letech minulého století někteří sexuologové potvrzovali mylná tvrzení řeckých filozofů Hippokrata a Aristotela, že onanie způsobuje vysychání míchy, a tím i slabomyslnost. Doprovodními poruchami jsou též údajně slabozrakost a nahluchlost.

Jde o naprosto nesmyslná, ničím neprokázaná tvrzení. Naopak moderní medicína doporučuje masturbaci mužům i ženám v dnešní, předimenzované společnosti jako účinný prostředek proti stresu. Prý může být i účinná v boji proti obezitě, a snižuje dokonce kriminalitu, alespoň to tvrdí dánští lékaři z Univerzity v Kodani.

Nakonec citát klasika Sigmunda Freuda: „Každý z nás v životě alespoň jednou onanoval. Kdo tvrdí, že ne, onanuje doposud.“

Potřeba nebýt němý

Ota Ulč NevPes

Onen americký *melting pot* - asimilační tavící hrnec, pořádně zamíchaný, různě kořeněný guláš, stále ještě jakž takž funguje, vzdor nepřehlédnutelným výjimkám hispánským a mohamedánským. Náš potomek je česko-německo-švýcarsko-čínský Američan a nedávno jsem se dočetl o lékaři, s Obamou spřízněném, s kořeny těmito: Evropan, Afričan, americký Indián, též Ind, Čínan, Korejec a Latino.

Jako každý rok došlo i letos v našem nepozoruhodném městě Binghamtonu ve státu New Yorku k naturalizaci - proceduře udělování občanství. Hlavní titulek v místních novinách: PROUD TO BE AMERICANS. 29 TAKE CITIZENSHIP OATH IN BINGHAMTON CEREMONY. NEW CITIZENS HAIL FROM 21 COUNTRIES. Následoval seznam noviců, novokřtěnců: Nejvíc (10) jich z Asie (Indie, Pákistán, Čína, Vietnam, Korea a nikdo z Japonska), šest z Afriky (po jednom z Konga, Keni, Tanzánie, Somálska, dva či spíš dvě z Ghany, jedna z nich s pozoruhodným jménem Vincencia Enyonam Turecek), o třetí místo, se stejným počtem čtyř zájemců, se dělily Evropa (tři z Bosny a Hercegoviny a jeden Holand'an) a Latinská Amerika (Venezuela, Guatemala, Honduras a k tomu i Haiti z Karibiku).

Jak spolu budou - pokud vůbec budou - komunikovat?

Budování vědeckého socialismu dalo popud k největšímu odchodu ze země od doby Bílé hory. Ani Hitler s námi tolik nepohnul. Vítězný únor 1948 zrodil první značný exodus. Dvacet roků poté byl ovšem příčinou druhého početného exilu příjezd tanků internacionálních bratrů v srpnu 1968. K poslední, tzv. benzinové vlně došlo začátkem osmdesátých let a týkala se převážně občanů tehdejší ČSSR, kteří se během letní dovolené dostali na Západ přes Jugoslávii.

Kdo utekl a kolik jich uteklo, mohlo snad vědět jen ministerstvo vnitra v Praze - s představou o počtu odešlých, ale nikoliv o jejich motivaci.

Pokusil jsem se o aspoň částečné zodpovězení takových otázek, jakož i o představách odcházejících o světě. (Odborníci mě ujistili, že jsem se pustil do něčeho, co není správná VĚDA. Měli naprostou pravdu. Nejsem sociolog ani demograf a statistika rovněž není moje forte. Začal jsem se tím zabývat s oprávněným pocitem, že nejspíš dostanu vynadáno, co že se diletantsky opovažuji zabývat něčím tak náročným. Reaguji doporučením, ať ti kompetentnější se pustí do práce, fandit jim budu. Jenže skutečnost je taková, že nikdo povolanější se projektu neujal a jak čas plyne, pravděpodobnost takové příležitosti se bude nadále zmenšovat.) Dal jsem dohromady dotazník, jeho 85 bodů rozdělil do tří částí (osobní data, okolnosti a motivace emigrace, názor na československý politický systém a společnost), dotazníky jsem v letech 1984 - 1985 distribuoval v šesti zemích: tři v Evropě (Rakousko, Západní Německo a Švýcarsko), tři v zámorí (USA, Kanada a Austrálie).

Mezi nejpřekvapivějšími zjištěními: podcenění nutnosti znát cizí jazyk.,aby pak dotyční mohli v jinojazyčném prostředí zdárně fungovat. Většina respondentů (56,7 %) hodnotila závažnost znalosti jazyka **nulou**.

."Copak se to dalo zvládnout, dva cizí jazyky najednou? Budu se šprtat angličtinu a pak se třeba do Ameriky nedostanu. Když budu muset zůstat v Evropě, k tomu zas potřebuju němčinu. Kdepak, pane, to nešlo."

Obtíže, jistěže, ale v případě nezbytí se dá šprtat i pod peřinou, na dovolené, na líbánkách. Titíž informátoři, co se na útěk připravovali deset let, po úspěšném činu neuměli cizojazyčně ani kváknout.

Značné též bylo podcenění sociálně ekonomických potíží v západních demokraciích. Potvrdilo se, že propagační megatonáž komunistického aparátu vykonala své kontraproduktivní dílo a vyvolávala představy, přímo opačné zamýšlenému účinku. Socialistické sdělovací prostředky sdělovaly zejména nepravdy, konzument se přizpůsobil, černé intepretoval jako bílé a naopak. Tuto *reverse image* pak uplatňoval v reakcích na zprávy o vnějším, jím neověřitelném světě. Propagandisté, ve snaze vytvořit jeden druh karikatury, se zasloužili o vznik pseudoreality v hlavách přemnohých pochybovačů. Polovina veškeré pitné vody v USA je jedovatá, tvrdilo *Rudé právo* (8. listopadu 1986, s.7), a třeba v týž den pošťák přinesl od bratrance pohlednici z havajských ostrovů. Straně věře, soudruzi, ale jde to těžče. "Nacista poradcem v Bílém domě," oznamoval týž světoformátní zdroj (21. února 1987,

s.7). John Koehler, nyní 56letý, tedy v r.1945 již čtrnáctiletý nacista. Tak tady to vidíš, maminko, samá lež.

Na této planetě se mluví plus minus 6 000 jazyky, z nichž několik tisíc za pár desítek let vyhyne. V jihovýchodní Asii se dá předpokládat, že z čínštiny (v mandarinské verzi) se stane lingua franca. V Africe západní posílí jazyk hausa, ve východní hodně získá swahili.

Nejvíc ale na váze získává angličtina, jíž se dorozumívá jedna a půl miliardy pozemšťanů - každý čtvrtý. Mám potíže s představou, jak v současném světě techniky, vědy, komunikovat čínsky emailem. Pro ekvivalent anglického "O.K." potřebují Číňané šest, případně i sedm znaků.

Kdysi jsme si s manželkou dali závazek seznámit se s našimi podstatně odlišnými mateřštinami. Ona jakžtakž závazek dodržela - česky dost rozumí, v pokusech o řeč mluvenou poněkud připomíná Čapkova mloka Boleslawa Jablonského - kdežto já tu čínštinu předem vzdal, absorboval jen pár kuchyňských výrazů a několik skvostů jako například *maou caou*, což značí "vědce, jemuž se jeho tvůrčí práce nedaří, a proto své frustrace utápí v alkoholu". *Maou caou*.

Jednoduchá angličtina je jednoduchá. Neskleňujeme, nepádíme. Nejsou problémy s rozlišováním tykání a vykání. Odpadá trýzeň s rozlišováním rodů a pamatováním třeba německých podivností, že dívka - *Mädchen* - není femininum, kdežto tuřín - *Steckrube* - ženského rodu je.

Perfektní zvládnutí angličtiny pokládám za něco téměř nedosažitelného. Víc než její absurdní *spelling* mi vadí výrazy a útvary arbitrární, idiomatické, idiotské. Vyznejte se v předložkách. Kdy dělat čárky, kdy užít člen určitý, neurčitý nebo žádný. Jdu se zeptat tří Američanů, kolegů vzdělaných, v zemi narozených, je to jejich rodná řeč, a každý mi dá jinou odpověď. Mystérie větní skladby - další bolehav, permanentní břemeno. Jak lze pak verbálně laškovat, přetvářet, potvořit se? V mateřtině češtině si pohrajeme se slovem, necháme na něm svůj osobní punc. Jak puncovati v angličtině či v jakémkoliv převzatém jazyce? Cizáckým akcentem, popletenou syntaxí, pošahanou dikcí?

Našince prozrazuje výslovnost - rachotivé R, nerozlišované V a W, a ovšem nezvládnutelné TH. Rovněž jsme rozpoznatelní svou zálibou vyslovovat "PSajkajetry" a "ČekosloVEJkija", nyní po rozpadu federace ovšem méně slyšené.

Amerika s různým úspěchem absorbuje další miliony zájemců, jakož i nelegitimních vetřelců. Aby tak rekordně rozmanití tvorové mohli v novém prostředí úspěšně fungovat, potřeba společné řeči se stává nutností. Děti přistěhovalců, ať už s jakkoliv rozdílným školním prospěchem, mají jedno společné: tři čtvrtiny z nich přijaly angličtinu jako svůj první jazyk, v kontrastu se svými rodiči, kteří tak učinili v pouze třech procentech případů. Však máme zkušenost s vynikající schopností dětí rychle zvládnout nový jazyk, s nímž rodičové budou nadosmrti zápolit. Podobnou a třeba i totožnou zkušenost předpokládám i v neanglicky mluvícím prostředí. V mnoha přistěhovaleckých rodinách tak dochází k tzv. *role reversal* - že to je právě potomstvo v dospělé roli tlumočníků s vnějším světem. Zvoní telefon a děti aby zvedly sluchátko, poněvadž nervozně mektající rodičové by se nedomluvili.

Děti různých národností vykazují podstatně různé výsledky. Výteční jsou například Rusové, pramálo úspěšní jsou Hait'ané. Průzkumy adaptace školní mládeže z oblasti od Floridy až po Kalifornii vesměs potvrzují, že děti z rodin přistěhovalců mají v průměru **lepší** školní výsledky než děti v USA narozené. Nejlíp si počínají Asiaté (Číňané, Japonci, Korejci, Vietnamci, Indové), nejméně úspěšné jsou děti ze španělsky mluvícího prostředí Latinské Ameriky. Tyto kontrasty neodmávneme odkazem na rozlišný socioekonomický původ, na nepříznivé sociální podmínky. Není přece větších chudáků, než byli uprchlíci, kteří na bárkách unikli z jihovýchodní Asie. A jejich potomstvo teď v amerických školách dosahuje nadprůměrné výsledky.

. Má-li tento poznatek mít nějakou transoceánskou váhu, nebude pak příliš surrealistickou představa rostoucího počtu asijských premiantů, švitořících křišťálovou češtinou k zahanbení většiny domácího žactva, které se nikdy nemuselo potýkat s nutností tak zásadní životní transformace.

Jak asi zdárně si počínají ti čerství binghamtonští Američané? Předpokládám, že na rozdíl od jednoho Kanaďana a jednoho Australana ona trojice bosensko-hercegovinská se slovansky bude potýkat s tím R, V- W a TH. Jak si asi počíná ona Vincencia Enyonam Turecek z Ghany, bývalé britské kolonie, z níž pak vzešla slečna či paní Turečková?

V binghamtonském telefonním seznamu jsou uvedena čísla čtyř Tureků: Amy, Charles, Gerald, Paul, ale žádná Vincencia Enyonam.

Když nekuřačka píše o marihuaně ...

Text: Jiří X. Doležal REFLEX

Kolegyně Adéla Knapová projevila tak vysokou míru mediální zkratky, že mi nezbyvá než reagovat. Začala se zajímat o mediálně vděčné téma drog, o kterých nic neví, poslechla si Události ČT a přečetla Guardian a pak spáchala článek, jenž asi neměl vyjít.

Věda konečně prokázala, že jsem měl už před dvaceti lety pravdu. Když jsem varoval — již ve své první knize o trávě v jedenadevadesátém roce — před užíváním marihuany v nedospělém věku. Novozélandská longitudinální studie ukázala, že u lidí, kteří začali marihuanu konzumovat příliš mladí, před dosažením dospělosti, a u té konzumace vydrží, se sníží za léta skóre IQ testů asi o osm bodů. Takže moje intuitivní poznání získané pozorováním několika generací mladých uživatelů dostalo zcela vědecký, těžko zpochybnitelný podklad.

Kolegyně Knapová asi slyšela první půlku reportáže a sedla a začala psát, jak je marihuana negativní a blbne se po ní. „*Výsledky osmatřicet let trvajícího výzkumu účinků kouření marihuany na lidský organismus ukázaly, že negativně ovlivňuje inteligenci,*“ píše už v perexu svého textu Adéla a dál pokračuje: „*Teze, že marihuana užívaná po malých dávkách neškodí v jakémkoliv množství, padla k zemi jak podřatá rostlinka živěná světlem lampy ve skříni.*“ Je to samozřejmě hloupost, zpráva hovoří o dopadech na MLADISTVÉ uživatele, ne na uživatele jako celek.

Dokonce v televizní reportáži o výzkumu, kterou ČT odvysílala den před otištěním Adélinu článku: „*Jsem si celkem jistá, že cannabis je bezpečný pro mozek starší 18 let, ale rizikový do osmnácti let.*“ A neřekl to žádný feťák, ale profesorka psychologie King’s College London Terrie Moffittová, jež onu novozélandskou studii komentovala.

V téže reportáži zazněla vtipná fráze „Nehulte, zblbnete z toho“, kterou připomíná titulke Adélinu článku, z úst psychologa Ivana Doudy. On to ovšem adresoval dětem a mládeži ve věkové skupině 13–18 let, jež jsou oním zblbnutím skutečně ohroženy. Dospělí uživatelé prakticky ne.

Výsledky studie sice ukazují i změny v inteligenci dospělých uživatelů, ale obousměrné. Zhruba v tom smyslu, že kdo hulí moc, trochu blbne, kdo hulí málo, naopak se mu inteligence trochu zvyšuje. Protože, jak nejspíše studie naznačuje, střídmost se vyplácí, i když fetujeme. Proto bych chtěl Adélu poprosit, aby si občas — ale opravdu jenom občas — jednoho jointíka dala.

Rampelník prťavec

Kostašová Gabriela

Porodila jsem dokonale maskované dítě. Je to takové malé, usměvavé, kudrnaté, světlovlasé maminčino miminko...

Dlouho jsem nechápala, proč spolumatky říkají svým prťavým raubířům „syneček“, „chlapeček“ a podobně něžně, když průměrný člověk není schopen jejich synka ani zachytit, jak je zrychlený, a vyleze a uteče vždycky tam, kam vůbec nesmí, nedbaje na křik, běh a prosby zoufalé rodičky.

Už to chápu. Mám to doma. Je to prťavé, zrychlené, běžající, křičící, vztekající se, bije to sestru, všude to leze a nejde to uhlídat. Říkám tomu chlapečku a miminko moje a mám přesně ten tón v hlase, který jsem tak dlouho nebyla schopná pochopit.

Syn je vynalézavý. Odmítl se vzdát občasných útoků na sestru, ale po každé ráně a vyškubaných vlasech ji chodí pochovat a pusinkovat. Když něco provede mně, vyleze mi na klín, chytí kolem krku a upatlanou pusou povídá „mami, mami, pusu“. A nejde sundat. To se na něj člověk vlastně ani nemůže pořádně zlobit.

Ale čím déle synečka pozoruju, tím víc dospívám ke zjištění, že takový raubíř je prostě od přírody, stejně jako většina jeho vrstevníků. A nějak s tím souvisí přirozený výběr. Zdá se mi totiž, že na klidné, tiché a rozumné typy holky moc neberou. Pamatujete si, kteří kluci se vám ve školce a škole líbili? Byli to ti hodní, co v klidu papali, uklízeli hračky a po ‚o‘ chodili bez protestů spinkat? Mě teda spíš brali ti největší sigři, ze kterých učitelkám vstávaly vlasy hrůzou.

A když jste si potom vybírali životního partnera a otce svých dětí? Že by chlap s CH, který spoustu věcí vymyslí, naplánuje, má energie na rozdávání a takové ty raubířské ohýnky v očích? A dokáže někdy udělat něco, nad čím zase (pro změnu) vstávají vlasy vám a zdají se vám šílené sny?

Jo, jo, takže jsem si to všechno hezky vysvětlila a teď půjdu velkým koštětem zamést všechny nastříhané, pokreslené a

potiskané papíry, roztahané hračky a knížky z podlahy a pak se podívám na své usmívající se, voňavé a hodné děti. Abych nabrala sílu do dalšího kola...

Mutace v génech

V.Kovář-Chatswood-8.září.12.

Protože se poslední dobou v těchto novinách objevují zmínky o tom že jsme jak v české dolině tak i ve světě nesoudržní,již v posedu dvou po chvíli hádaví,až nesnášenliví a že je to všechno v oněch mutacích genů,...v našich génech jež prý zaviňují,že se nemůžem mnohdy ani cítit.....

No-řekl jsem si,jaká pravda....jsme rozhodně zahledění sami do sebe a i když jsme nikdy ghéta jako jiné národnosti nevytvářeli a zůstali jen u pracně kdysi postavených klubů,cítím se v nich cize.Po celá léta co zde žiji a časem do tamních komunit zavítám,setkal jsem se povšechně s tím,jak vás využít a když se nenecháte,zpracují ony mutace genů a našinec pozná tu nesoudržnost,nezájem o problémy druhého a cítí se zklamán,zvláště když je sám.....

Jak jsem byl udiven ale i povznesen,když jsem četl článek/opět v Novinách/ s názvem”Takový již je život”.Srdečně ,lidské vyznání člověka, kterému odešla milovaná žena s tím,že již s ním nemůže žít.Žena,kterou on stále miluje i přesto,že po přežitých operacích a tím více v opuštěnosti,jí mnohem více potřebuje.....Jak protikladné k reakcím cvičenců-páprdů v klubu sokolském,když slyšeli kdysi ode mně,věci podobné,událé se mně samotnému.....Věřím,že tyto paradoxy jistě mají dosti společného s oněmi mutacemi v našich génech a když nic jiného,tak jistě hádky i ve vedení klubů přžívají dodnes.Já musel též vyslechnout kdysi a za přítomnosti jisté sokolkyně od pohlavára klubu,že bych nevěřil,jaké svině jsou v klubu a musí se tam trpět./má poznámka/asi se posuzovalo ve smyslu”podle sebe,soudím tebe”,že???

Takže v rozletu po širém světě nejenže ukazujem své pravé povahy ale již pouze při setkání čistě náhodným,o přetvářku nouze nikdy není....

Jak je tudíž vidět,tam v Česku již od věků se dle situací přikrčíme ba,protáhnem se i klíčovou dírkou ku přežití,což jsem věděl a mnohá rčení v tisku našem o skutečnostech jak si počínají mladí,vychovaní léta v komunizmu,mně bralo doslova dech!Jte-li bez přibuzenstva kam se uchýlíte co ku svým pokrevním´jste cizinec cítící i dosti vidici opovržení,odrodilec,vykořeněnec,kdy i bývalý kamarád vám započítá přišitý knoflík.Vyléčilo mně to z pocitů cizince zde,kde nikdo ze sousedů mi podobné opovržení či závist nejeví-cítím se doma.Pouze s mojimi tzv.krajany,vše koulím podle jejich vyčûranosti,takže jsem většinou sám.....tím více klobouk dolů před otevřeností a upřímností onoho stále zajímavě píšícího optimisty,jeho vírou v lidi v článku “Takový už je život”....

TAK NÁM ZASE URAZILI MOHAMEDA.

L.P. 15. září 2012. Sven F. REHULKA , Carlton NSW

Jako tenkrát v tom Dánsku, tam jsme těm křesťanům a milovníkům Židů ukázali kdo je pánem Evropy !

Co s tím tedy uděláme ? Pro začátek vypálíme pár konzulátů toho "Velkého Satana", udusíme, nebo mírumilovně podržneme pár jejich diplomatů. Cestou spálíme statečně spálíme všechny vlajky Velkého i Malého Satana, případně i vytlučeme Mc Donalda, to je jedno, že ti zbabělci tam začali pro nás podávat hallal kuřátka, to není polehčující okolnost !

A tak to začalo v Benghazi v Libyi, pak v egyptské Kahiře, v Jemenu, Sudanu, v Maroku i Libanonu. Jestli se demonstruje i v Syrii, je těžko k poznání, tam si kvůli rozdílně vykládanému Koranu podržávají vzájemně krky už pěkných pár týdnů a obě ty nepřátelské strany při tom křičí : Allah akbar ! - (To bude nějaké multikulturní heslo !) Díky televizi a internetu víme, že i osvěcení občané Londýna vyšli do ulic s transparenty : Uřízneme hlavu těm, kteří uráží Mohameda - a opět -Allah akbar ! Tyto nápisy a pokřiky mi nepřípadaly dost anglické, ale říkám si, chlapče, jsi ten "novoaustralan", tak možná londýnskému akcentu nerozumíš ! A jak tak sedím u computeru, za zády mi začaly televizní zprávy v 18.00 sydneyského času a tak slyším, že "jsme světoví", že i v Austrálii se muslimani zlobí, vyhlašují fatwu a v centru City, bojují s nevěreckou australskou policií. Podle posledního hlášení, bylo už šest policistů ošetřováno v St.Vincent's Hospitalu, jinak se policejní "mluvčí" nepochlubil, jestli pochytili ty muslimské teroristy, kteří ta zranění způsobili, ale

nemyslím, že by jich chytili moc, když sami před agresivním mobem couvali a jen je postříkovali slznými spreji !

Kde jsou ty časy, kdy v takovém případě, kdy banda zraní policisty, okamžitě se vytáhly obuchy a ti grázlové dostali "világoš" !

Možná, že to opravdu nemá smysl, vždýt když by je přivedli před naše soudí, ti by se v první řadě ptali, jestli ti "demonstranti"

nebyli policií tlučeni, jestli jim nebylo nadáváno (do špinavých arabů) a jestli chtějí advokáty ex offo !

No, ještě to není ukončeno, zrovna se to (náhodou) trefilo do správné doby, kdy místní, australští politici se připravují na volby kdo z koho, ti si jistě nedovolí nějakou kritiku svých loyálních, muslimských spoluobčanů, proto o tom za pár dní, neštěkne ani jejich nečistý pes (možna tak ten Neviditelný Pes), ale i ten, je tak jako EU, plný promuslimských, předposraných Čechů !

Hlavně, že ti představitelé Velkého Satana, tedy nositel Nobelovy ceny míru Barack Hussein Obama i jeho zahraniční podržtaška Hillary - pochopili, co je nejdůležitější a oba prohlásili, že žádná víra nesmí být zesměšněna a at se muslimové ve světě nezlobí na Ameriku, že ten film, špatný, nevkusný, neúspěšný nebyl natočený v tom židovském Hollywoodu, ale soukromě nějakým egyptským Koptem-křestanem, který to vše udělal jako provokaci (jistě mu Židé radili, možná že přímo Mossad), aby pošpinili Islam, pomluvili Koran a Mohameda ! Přeci všichni muslimové vědí, že veliký prorok nebyl pedofil, že si žen vážil, že byl milý a slitovný (něco asi jako Felix Džerdžinský), takže v tom filmu to byla jenom lež a pomluva, která musí být potrestána, jak Korán káže ! Potom byl v televizních zprávách krátký šot, jak president Obama mluví k davu , kde takticky a vlastenecky prohlašuje, že vrazi amerického vyslance v Libyi, budou potrestáni, ale že to bude samozřejmě ponecháno libyjské policii.

Když člověk čte a vidí takovéhle zprávy, musí i přez nucený humor propadat smutku, tak si jen říkám, narodil jsem se v krásné zemi, ale tehdy obsazené nacisty, mládí prožil v téže krásné zemi, ovládané komunisty, tak jsem utekl do další krásné země, zatím ještě svobodné (i když zadlužené), ale se dvěma vyhlídkami na budoucnost : buďto se biflovat přiblblým sůram z Koránu a tlouct pětkrát denně hlavou o kachlíčky, anebo si dát zešikmit oči a natřít šafránem ? Těžko říci, budoucnost nevidím světle !

☞ ři se

☞

Recepiš No.344 Koláč s kokosem a hroznovým vínem

Na 1 plech, nebo 10 malých formíček o průměru 12 cm potřebujete: 4 vejce, 150 g cukru krupice, 1 sáček vanilkového cukru, 100 ml oleje, 280 g polohrubé mouky, půl sáčku kypřicího prášku do pečiva, hrst hroznového vína, na drobenku 50 g kokosu, 50 g polohrubé mouky, 50 g cukru krupice, 5 lžic rostlinného oleje.

Vejce vyšlehejte s cukrem do pěny, přidejte vanilkový cukr, olej a mouku smíchanou s práškem do pečiva. Dobře promíchané těsto rozprostřete na plech s pečicím papírem a posypte ho hroznovým vínem rozděleným na poloviny. V míse promněte mouku, cukr, kokos a olej a vytvořte drobenku, kterou celý koláč posypte.

Pečte při 170 stupních Celsia asi 30 minut.

Seniorka na vlastní pěst zrestaurovala fresku, vznikla mazanice

Šok připravila španělským kulturním úřadům seniorka navštěvující kostel Santuario de Misericodia u Zaragozy. Žena se na vlastní pěst rozhodla, že sama zrestaurouje fresku Ježíše Krista z 19. století. Z původního mistrovského díla Ecce Homo nic nezbylo, horlivá farnice z něj udělala mazanici.

„Myslela jsem to dobře,“ hájí se asi 80letá žena, kterou média nejmenovala.

Památkáři z ústavu ve městě Borja víc než nešetrný zásah odhalili, když se vypravili zdokumentovat stav fresky poté, co ústavu věnovala peněžní dar vnučka autora fresky Eliase Garcíi Martineze. Farnice bez povolení malbu nahradila vlastní. Zachovala sice původní kompozici, ale vůbec se nezabývala drobným stínováním barev a detaily vůbec. Vyobrazený Ježíš teď vypadá spíš jako chlupatý lidoop. Freska údajně neměla vysokou peněžní cenu, ale pro místní lidi byla vzácná. rei, Novinky

Ministra dopravy Pavla Dobeše prý řídí bývalý agent StB

EXKLUZIVNĚ Na povrch vyplulo závažné podezření vůči ministru dopravy Pavlu Dobešovi (LIDEM). Jeho činnost prý totiž výrazně koordinuje bývalý agent StB JUDr. Jan Peška, který figuruje ve firmě zabývající se dopravou, která s ministerstvem spolupracuje. Parlamentím Listům.cz tuto informaci sdělil důvěryhodný zdroj z prostředí zpravodajských služeb.

Potvrzeno křížení denisovanů a našich předků

Nové vzrušující informace o denisovanech, vyhynulých příbuzných moderních lidí, přináší studie publikovaná v odborném časopise Science.

Dosud nejpodrobnější genetická analýza denisovanů například potvrzuje, že se skutečně křížili s předky některých dnešních lidí. Švédský badatel Svante Pääbo a jeho tým z Ústavu evoluční antropologie Maxe Plancka v Lipsku nyní za použití nové technologie analyzovali DNA z fosilie denisovanské dívky, která žila před asi 80.000 lety. Kvalita genomu (souhrn veškeré genetické informace zapsané v DNA uvnitř buněk) je prý podobná těm, které jsou běžné u genomu dnešních lidí. Analýza například prozradila, že dívka měla hnědé oči a vlasy a tmavou pleť. "Jde o přesnost sekvencí genomu u vyhynulého druhu nezvyklou," prohlásil podle BBC hlavní autor studie Matthias Meyer.

"Pro mě je nejvíc vzrušující, že máme dobrý genom od našeho velmi blízkého vyhynulého příbuzného, který nyní můžeme srovnávat s naším genomem," řekl podle BBC Pääbo. Vědci srovnávali dívčín genom s genomy neandertálce a 11 moderních lidí z celého světa. To jim umožnilo zjistit změny v genetické informaci, které odlišili moderní lidi od obou uvedených skupin vyhynulých lidí. Tyto změny se nacházejí podle vědců pouze v několika genech souvisejících především s funkcemi mozku a vývojem nervového systému.

Genetická rozmanitost denisovanů byla podle výsledků výzkumu velmi nízká, z čehož vědci usuzují, že jejich populace byla v dané době poměrně malá.

"Náš výzkum nám pomůže zjistit, jak došlo k tomu, že se moderní lidé a jejich kultura tak dalece rozšířili, zatímco tito archaičtí lidé vyhynuli, dodal podle DPA Pääbo.

Denisované, pojmenovaní podle jeskyně Denisova na Sibiři, byli z evolučního hlediska "sestřenice a bratrance" neandertálců a také blízcí příbuzní dnešních lidí. Novou linii lidského rodu se podařilo určit díky testům DNA, provedeným na kosti článku prstu, jenž patřil dítěti ženského pohlaví.

Zjištěná DNA byla porovnána již před dvěma lety s neandertálskou a také s DNA dnešních Homo sapiens pocházejících z Afriky, Asie a Evropy. Neandertálci i denisované vymřeli patrně před 30.000 lety, ale zanechali své stopy v genetické výbavě moderních lidí.

Asi tři procenta genomu dnešních lidí z Papuy-Nové Guineje pocházejí právě od denisovanů. *(ctk.foto:arch.)*

Ptáci truchlí za mrtvé druhy, zjistili vědci

WASHINGTON - Specifickým chováním prý reagují některé druhy ptáků na nález mrtvého jedince svého druhu, vyplývá to podle serveru BBC z výzkumu amerických vědců z Kalifornské univerzity publikovaném v časopise Animal Behaviour.

Americký tým pod vedením Teresy Iglesiasové podnikl několik experimentů zaměřených na chování sojek západních (Aphelocoma californica). Ve sledovaném prostoru rozmístili několik různých objektů jako například barevné kousky dřeva, mrtvé sojky, vyčpané kalousy ušaté a sledovali, jak na ně ptáci reagují.

Na dřevěné předměty reagovaly sojky netečně. Když však spatřily mrtvé ptáky, svolaly další ptáky i z poměrně velké vzdálenosti a také přestaly shánět potravu. Sojky se potom často slétly k mrtvému tělíčku a shromáždily se kolem něj. Změny v jejich chování trvaly o něco déle než jeden den.

Pohřební rituály slonů

Uvedené chování se podle vědců mohlo vyvinout v důsledku varování dalších ptáků na možné nebezpečí v blízkém okolí.

Etologové již dříve zaznamenali smuteční chování či určité pohřební rituály u různých druhů živočichů. Patří k nim například žirafy a sloni, kteří se shromažďují kolem mrtvých těl svých druhů a projevují smutek nad tím, co se stalo. Lidovky.cz

Putin zakázal v Rusku Simpsonovy!

V Rusku vstoupil od 1. září v platnost zákaz vysílání pořadů se »škodlivým obsahem«, mezi kterými se ocitly i populární animované seriály jako Simpsonovi nebo Tom a Jerry. Prezident Vladimir Putin (59) chce omezit násilí v televizi, a kdo pořad odvysílá i s »nežádoucími« scénami, zaplatí pokutu ve výši 150 000 korun. AHA

Ty prezervativy nejsou naše! Obec Condom vyhrála spor

Městečko Condom na jihozápadě Francie vyhrálo soudní spor s místní firmou prodávající pánskou ochranu, která z marketingových důvodů tvrdila, že ona i její produkty pocházejí z této obce. Za klamavou reklamu musejí její majitelé zaplatit radnici 10 tisíc eur (250 tisíc korun) odškodného, protože její kondomy se vyrábějí v Malajsii. "Nebudeme strkat hlavu do písku a bránit lidem, aby si nás s prezervativy spojovali," podotkl nicméně condomský starosta s poukazem na to, že se turisté zejména z anglofonních zemí rádi fotografují u značek s názvem obce. Dodal, že jsou ve městě i jiné zajímavosti, přičemž diskrétně pomlčel o názvu řeky Baise, která obcí protéká a jež má ve francouzštině v příkazovém slovesném způsobu vulgárnější význam intimního styku. CTK

Podnapilý, zcizit

Podnapilý, zcizit... Kdekdo si myslí, že ví, co ta slova znamenají.

Neví. Ještě před takovými čtyřiceti lety slovo podnapilý označovalo člověka, který měl "špičku". Byl trochu napitý, rozhodně ne střízlivý, chtělo se mu zpívat, tančit, přátelit se, žertovat, ale věděl, co dělá, a dalo se s ním vyjednávat. Škála osobního stavu byla: střízlivý, podnapilý, opilý. Podnapilý tedy rozhodně neznamená zřízený pod obraz, jak se nám dnes vnucuje.

Zcizit. Stejně jako v předešlém případě a jako v případě komolení přechodníků, nadbytečného užívání předložky *na* a dalších jazykových nemohoucností, i za tohle vděčíme soudruhům. Měli zvláštní posedlost: žádné slovo jim nebylo dost nóbl, jednoduchá označení, jednoduché slovní vazby jim zaváněly primitivismem. Takže jejich funkcionáři a později i novináři převzali – a dodnes to trvá – jakési zastírání pravého stavu věcí. Jako by v salonu neobstálo zjištění, že je někdo opilý a někdo něco ukradl. (Přitom v soukromí si vyplachovali pusu vulgaritami a primitivními nespisovnostmi; ani skloňovat neuměli.) Je to zajímavé – se lží přichází ztráta jazykového citu. Nebylo to předepsáno

žádným ediktem, prostě se to rozplížilo do referátů, protokolů, sdělovacích prostředků.

Trestní zákon dodnes užívá pojem *krádež*. Soudruhům to páchlo. Zavrhli to, užívali slovo *odcizit*. Nic proti tomu, jen to zastírá ohavnost skutku takto označeného. Změkčuje to význam. Všimněme si – v soukromém hovoru nejspíš neřekneme, že někdo něco odcizil , ale že někdo něco ukradl. Slovo odcizit ale přestalo stačit. Ještě lepší bylo užít slovo *zcizit*. Právníci protestovali, nic platno, zloději podle sdělovacích prostředků nekradou, ale zcizují.

Tedy – pravý význam slova *zcizit* je legálně změnit vlastnictví: prodat, věnovat, odkázat (za komunistů i bezúplatně převést – to mezi sebou dělaly instituce). O žádnou kriminální činnost tu nejde (*ÚJČ ovšem i tuto možnost připouští - pozn.red.*).

Takže prosím: zloději, podvodníci a defraudanti si nepočínají v souladu se zákonem, nezczizují. *Kradou.*

© Marie Suková 2010

Zajímavosti.

Autor: Michal Andrle

Nejmodřejší přírodnina na světě

Zkoumat, která ze všech věcí na světě je nejvíce modrá zní laikům nejspíše jako skutečná potrhlost. Takové zjištění je však obvykle vedlejším produktem výzkumu optických vlastností nejrůznějších materiálů. Podle vědců z univerzity v Cambridge získaly pomyslné prvenství mezi přírodními materiály plody africké pralesní rostliny.

Rostlina *Pollia condensata*, která je k nalezení v pralesech subsaharské Afriky, má velmi zvláštní plody. Jsou velmi tvrdé a velmi dlouho také vydrží. Nejzvláštnější však na nich je jejich barva – jsou totiž ostře modro-fialové. Vědci pod vedením Beverley Glovera z univerzity v britském Cambridge nedávno změřili podíl světla, který na jejich povrch přichází a odráží se zpět. Z měření vyplynulo, že intenzita jejich barvy je ještě větší, než u křídel motýlů rodu *Morpho*, kteří byli dosavadními držiteli rekordu.

Vědci též zjistili, že tajemství jejich zářivosti je stejné, jako u motýlů či některých druhů brouků. Za jejich barvu totiž není zodpovědné barvivo (pigment), ale tzv. fotonické nanostruktury na jejich povrchu.

Mravenci mají nejdokonalejší čich

Mezi hmyzem nalezneme řadu druhů či celých skupin, které jsou proslulé skutečně jedinečným čichem. Nedávné výzkumy genetiků z prestižní Vanderbiltovy univerzity v Nashville prokázali, že mravenci jsou výjimečně dobře adaptováni pro rozlišování vůní. Mezi vším hmyzem drží mravenci nyní oficiální rekord.

Genetici pod vedením Lawrence Zweibela nedávno provedli kompletní zmapování genů mravenců druhů *Camponotus floridanus* a *Harpegnathos saltator*. Při propátrávání genetických sekvencí se zaměřili na ty geny, o nichž je známo, že kódují receptory pro chemoreceptory, tedy pro chuť a čich. K jejich překvapení jich našli na 400, což je zatím nejvíc, kolik se u hmyzu podařilo objevit. Pro srovnání: bourci morušoví jich mají 52, mouchy octomilky 61, komáři mezi 78 – 158 a včely medonosné 174. Maximálně rozvinutý čich odráží skutečnost, že chemické dorozumívání hraje klíčovou roli při společenském životě v kolonii.

Vydry mořské a globální oteplování

Poznatky o nečekaných souvislostech napříč biosférou dokází často až vyrazit dech. Nedávná studie ekologů z univerzity v kalifornském Santa Cruz ukázala, že existuje i souvislost mezi početností vyder mořských a globálním oteplováním. Zajímá vás, jak taková souvislost vypadá? Vydry mořské jsou mořští predátoři, obývající pobřežní vody západu Severní Ameriky. V minulosti téměř padly za obětí touze člověka po jejich neuvěřitelně husté kožešině, jejich počty však naštěstí díky přísné ochraně postupně stoupají. Hlavní složkou jejich potravy jsou mořské ježovky, které se zase živí chaluhami, rostoucími v obrovských „podmořských lesech“. Vědci ze Santa Cruz pod vedením prof. Chrise Wilmerse srovnali údaje o růstu podmořských lesů za různých početních stavů vyder a dospěli k pozoruhodnému závěru.

Bez přítomnosti vyder populace býložravých ježovek zbytní natolik, že podmořský les má až 12x menší sílu fixovat oxid uhličitý ze vzduchu. I když je pochopitelně jasné, že úbytek vyder není tím při stoupání koncentrace oxidu uhličitého v atmosféře a jejím následným oteplováním tím zcela klíčovým faktorem, přeci jen ilustruje důležitý fakt. Většina dosavadních klimatických modelů ignorovala existenci zvířat. I ta však mohou mít na planetární cirkulaci prvků a na ní navázané jevy nezanedbatelný vliv.

Máte rádi iPhone? Tak si kupte něco od Samsungu, je to prakticky totéž, jak tvrdí Apple, ale větší a bohatší na funkce.

Mayské divadlo sloužilo politice

Autor: Michal Andrlé 21 stol,

Jaký je účel divadel a divadelních budov? No přeci předvést publiku představení a tím je poučit nebo přinejmenším pobavit. Mayské divadlo staré 1200 let, které vědci nedávno objevili v mexickém státě Chiapas, však mělo podle nich jiný účel. Mělo ukázat místním lidem, kdo je tady pánem.

Divadlo bylo objeveno archeology z mexického Národního institutu pro antropologii a historii na lokalitě Plan de Ayutla v Chiapasu. Podle vedoucích výzkumů Lusie Alberta Lópeze dělá tento nález jedinečným především to, že je umístěno přímo na akropoli města, asi 40 metrů nad jeho zbytkem. Bylo navíc obklopeno domy a vešlo se do něj maximálně 120 lidí.

Zvláštní architektura a také nalezené zbytky nástěnných maleb přiměly archeology k domněnce, že hlavním účelem stavby nebyla zábava ani náboženské obřady, ale „politická výchova“. Zobrazované scény měly ukazovat poddaným sílu mayských elit a legitimizovat jejich vládu. Ostatně – není tak daleko doba, kdy byly podobné hry v repertoáru divadel i v naší zemi.

Ahmadínežád: Za sucho může Západ

Íránský prezident Mahmúd Ahmadínežád obvinil nepřátele ze zásahů do počasí tak, aby se Íránu vyhýbaly srážkové mraky. Určité části Íránu trpí suchem, což se podepisuje na jeho už tak velkých ekonomických problémech. O Ahmadínežádových pondělních výrocích dnes informovala na své perské stránce stanice BBC.

"Naši zemi hrozí sucho, což je částečně důsledek průmyslové aktivity, částečně úmyslné činnosti. Tou jsou snahy nepřítelů zničit mraky mířící k naší zemi, ale v této válce Írán zvítězí," řekl prezident.

Podobně se vyslovil už několikrát. I loni Západ obvinil ze spiknutí, jehož účelem je prý vyvolat v Íránu katastrofální sucho. Řekl tehdy s odkazem na nejmenované vědecké zprávy, že evropské státy využívají speciální zařízení k tomu, aby se mraky vypršely nad Evropou a nedostaly se do Íránu. CTK

Kvůli prohibici může stát přijít měsíčně až o 750 milionů

PRAHA - Výpadek na daních kvůli zákazu prodeje tvrdého alkoholu by mohl dosáhnout 750 milionů Kč měsíčně. Každý den tak stát kvůli zákazu prodeje alkoholu přichází asi o 25 milionů korun na daních.

Na jedné láhvi vodky, která se prodává za 200Kč, stát má 150Kč na daních včetně DPH

Policie má velkou rybu, chytila jednoho z dodavatelů alkoholu

ZLÍN - Zlínští kriminalisté zadrželi v Ostravě dalšího podezřelého v kauze otráveného alkoholu. Byla to naše stopa, objasnil důvody, proč policisté zasahovali mimo Zlínský kraj, mluvčí zlínské policie Petr Jaroš. Policie se k zadrženému dostala po výsleších již dříve obviněných osob. Dva čtyřicetiletého Ostravana poté obvinila z ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty z nedbalosti, hrozí mu až osm let.

Jako první byl obviněn provozovatel večerky na zlínském sídlišti Jižní Svahy, kde nakupovali alkohol otrávení lidé. Sedmatřicetiletý muž čelí obvinění z porušení předpisů o nálepkách a jiných předmětech k označení zboží. Stíhán je na svobodě, hrozí mu až tři roky vězení. Stejně na tom jsou osmatřicetiletý a o rok starší muž, jejichž obvinění policie oznámila v sobotu.

Žena, která se v Českém Těšíně otráвила metanolem, zemřela ve Fakultní nemocnici Ostrava. Jde o 21. oběť jedovatého alkoholu v Česku.

Poznámka za článkem od čtenáře: „Zajímavé. Dokud byli otrávení na Moravě, tak nic. Pak jeden případ v Praze a hned prohibice“

Česko jako Ekvádor. Masovou otravu tam prožili loni

Praha - Otravy metylalkoholem jsou v dnešní době poměrně vzácné a ve valné většině případů jde o ojedinělé excesy, v nichž bývá výrobce nápoje obsahujícího toxin ihned odhalen.

Situace v Česku, kde destiláty obsahující metanol zaplavily trh do takové míry, že byla vláda nucena vyhlásit částečnou prohibici, přesto není bezprecedentní.

Takřka ke stejnému případu došlo loni v červenci v Ekvádoru, kde se během několika dní otráвило 771 lidí a 51 z nich pančovanému alkoholu podleho.

Ekvádorský kabinet se tehdy zachoval podobně jako teď česká vláda. Vyhlásil 72hodinový zákaz prodeje tvrdého alkoholu.

Jistým varováním pro Českou republiku by měl být fakt, že prohibice v Ekvádoru začala platit poté, co otravě podlehlo 21 lidí, poté však intoxikaci metanolem podlehly další tři desítky lidí.

Ekvádorci navíc zašli ještě dál, když začali konfiskovat veškerý podomácku pálený alkohol. Celkem úřady zabavily na 200 tisíc litrů pálenky. Později se ukázalo, že šlo o správný krok.

Původcem závadných lihovin byl vinařský závod a palírna Tentadora. Její majitel Jaime Ullrich Hidalgo byl v zápětí zatčen. MF

Vážně budeme v penzi chudí a stát to dopustí? Sedm možných cest

17. září 2012 -- Průměrný důchod je v Česku 10 750 korun. V budoucnu by to mělo být 12 tisíc korun. Ale to předpokládají dnešní kalkulačky. Jaká bude skutečnost, lze jen hádat. Přinášíme sedm cest, kterými je možné jít.

dyž jsme naposledy psali o penzích a zabezpečení na stáří, přišlo e-mailem hned několik dotazů podobných tomu z titulku. Překvapivé bylo, že mnohé z nich byly od mladých lidí: "Jsme manželé s jedním dítětem, je nám 23 a 25 let. Skutečně si máme spořit na stáří? To se o nás stát nepostará, když budeme celý život pracovat?" Upřímně řečeno, obdobná otázka od mladých lidí hraničí s naivitou, na jejímž konci opravdu může čekat chudé stáří.

Dnes na jednoho penzistu vydělává 2,11 člověka, v roce 2050 by to podle demografických odhadů mělo být 1,88 člověka. Z toho plyne, že buď budou lidé odvádět vyšší daně, nebo budou mít důchodci nižší penzi (ostatně k tomu směřuje i čerstvě schválené úsporné opatření o nižším růstu důchodů), anebo si prostě předem nějaké peníze našetří.

Jedovatý alkohol

Novým a novým informacím, opatřením a dohadům kolem hromadné otravy kontaminovanými lihovinami v médiích nelze uniknout, ale snad je to dobře. Nebezpečí stále hrozí a k lidem se má dostat co nejvíc informací, které jim mohou pomoci se mu vyhnout, nebo mu aspoň čelit.

Horší je to s úvahou, kdo za to může. Máme už takový stereotyp, že se nám neštěstí lépe snáší, když umíme najít a označit (a nenávidět) viníka, reálného nebo vymyšleného. Ve velkém tenhle trik rády používají autoritativní režimy a lidé s diktátorskými sklony. Tam bývá prostoupen paranoiou – hezkým příkladem může být údajné shazování mandelinky bramborové na československá pole z padesátých let. Velmi poučnými osobami jsou v tomto směru Hitler nebo Stalin, kteří vždycky uměli najít vnějšího či vnitřního nepřítel – ale příklady bychom snadno našli i v současnosti, stačí se pozorně dívat.

Jde však zřejmě o sklon hluboce zakořeněný v lidské povaze, jinak by neměl takový ohlas. Představa, že někdo přimíchal metylalkohol do lihovin záměrně, aby otrávil velké množství lidí, se mi jeví přitažená za vlasy – už proto, že zájmem výrobců i prodejců je v první řadě zisk a ten, kdo

zemře na otravu metanolem, si už rozhodně nikdy panáka u stánku nedá. Jako teroristický útok pančování také není moc účinné – každý z nás si jistě bez velké námahy dokáže představit podstatně účinnější teroristické akce.

Pak tedy, dovozují někteří, je viníkem stát, přesněji řečeno jeho kontrolní orgány, které spotřebitele nedokázaly ochránit před nebezpečným zbožím. Těžko si však lze představit, jak by to stát či jeho kontrolní orgány měly dělat. Měl by snad stát u každého výčepu jeden inspektor a vzít z každého panáka, který si tam někdo dá, vzorek? To si jistě nikdo nemyslí – obecně se však soudí, že by "stát" měl vědět, co jde do prodeje, a kontrolovat to. "Stát" to ale dělá, existují přece kolky.

Jednou z prvních velkých českých afér byla rumová aféra – a poctivě přiznám, že ač jsem o ní na začátku devadesátých let dlouze psala, a dokonce jsem proseděla týden u soudu v Ostravě, také už si jen matně pamatuji, jak to tenkrát s obžalovanými dopadlo. Kdo by se hrabal ve dvacet let starých novinách? Navíc tenkrát nešlo o metylalkohol, ale o podvody jiného druhu. O rumové aféře se zmiňuji proto, abych připomněla, že alkohol je zboží, které se prodává pořád, je poměrně drahé, a tudíž se na něm snadno vydělá. Není to jediné falšované zboží – copak jsme se už tolikrát nedozvěděli o falešném značkovém zboží, které bylo spáleno, ačkoli by jistě v chudých zemích mohlo docela dobře posloužit?

Chci tím říci, že bych stát ani jeho kontrolní orgány nevinila. Nežijeme přece ve státě policejním, kde za každým stojí uniformovaný nebo tajný policista – a lidskou chamtivost, ziskotnost a bezohlednost nevymýtily ani tisíce let dějin lidstva, ani komunistický pokus vytvořit "nového" člověka. Před neštěstím plynoucím z lidské hrabivosti nás prostě žádný stát neuchrání – ale to přece vidíme i v mnoha jiných případech. LN, 14.9.2012 Petruška Šustrová

Brusel je prošpikován špiony, přiznala kontrarozvědka

Brusel - Za studené války byl vyhlášeným místem nadměrného výskytu špiónů a agentů nejrůznějších tajných služeb rozdělený Berlín.

Dnes je situace jiná. Hlavním městem špionáže se stal Brusel. Město, kde sídlí evropské instituce a Severoatlantická aliance.

Rozsáhlou síť agentů, snažících se získat informace například pro Rusko, Čínu, Írán, Izrael, Spojené státy a další země, poprvé veřejně přiznal v rozhovoru pro server EUobserver.com šéf belgické kontrarozvědky VSSE Alain Winants.

Belgie je malá země, ale její tajné služby patří patrně mezi nejvytíženější na světě.

"V Belgii je ruská, čínská a další špionáž na stejné úrovni, jako bývala kdysi za studené války. Nemluvím o desítkách lidí, ale o stovkách, několika stovkách," uvedl Belgičan.

Podle něj agenti mají krytí jako diplomaté, lobbisté, novináři, byznysmeni, tlumočníci, studenti nebo zaměstnanci různých soukromých agentur. Do Bruselu

je přivádí zdejší velké množství institucí Evropské unie a NATO, stejně tak jako rozsáhlý a pro zahraniční kupce stále zajímavý belgický zbrojní průmysl.

"Číňané a Rusové mají zájem o obchodní a politické informace, stejně tak jako o klasická tajemství týkající se obrany. Jedna z věcí, o kterou je v zahraničních rozvědkách velký zájem, je energetická politika Evropské unie," uvedl Winants

V roce 2003 našli v budově Evropské komise odposlouchávací zařízení, výsledky vyšetřování ale nebyly zveřejněny.

Největším špionážním skandálem v NATO posledních let bylo odhalení pracovníka estonského ministerstva obrany Hermana Simma jako ruského agenta.

Simm měl na starosti komunikaci a výměnu informací mezi estonskou vládou a Severoatlantickou aliancí. Moskvě předal více než tři tisíce dokumentů. Za vlastizradu jej estonský soud v roce 2009 potrestal dvanácti a půl lety vězení.

Martin Novák

DIRECTORY pro předplatitele, 6linek, \$60 ročně
Jídlo a Restaurace

„ LA BOHEME ” 332 Darling Street, Balmain
 Restaurace: 02/ 9810 0829
 On-line rezervace: reservation@laboheme.net.au
 Výtečná česká i evropská kuchyně se širokou
 nabídkou točených i láhvových piv nejen z Čech.
 Každý den na Vás čeká speciální nabídka, pro
 více info prosím navštivte www.laboheme.net.au
 Otevírací doba:
 Po a Ut, **ZAVŘENO**;
 St, Ct od 18.00 do 23.00 Řízečky za \$ 19.90 s přílohou
 Pa od 18.00 do půlnoci - Živa Muzika
 So od 12.00 do půlnoci - podáváme obědy, večere
Ne od 12.00 do 22.00 - Nedělní vepřová pečeně a
 dezert \$ 25.00
 Přijďte k nám na výtečný oběd v sobotu či neděli.
 Speciální nabídka - hlavní chod a dezert za
 \$29.90 Snadné parkování. 09/VI/13

Restaurace DOMA - Bohemian Beer Cafe
Reservace Tel: 933 100 22
 29 Orwell St. Potts Point (Kings Cross)
 Po-Čt 17 - 24 , Pá + So 12-24 , Ned. 12 - 22 hod.
 Tradiční česko-slovenská jídla jako je pečená kachna,
 svíčková, vepřový nebo kuřecí řízek, moravský vrabec,
 guláš, smažený sýr, uzená krkovička., atd. K
 pití Budějovický Budvar, Kozel, Krušovice, Plzeň, Zlatý
 Bažant, Zlatopramen, a točené pivo Krušovice.
 Samozřejmě také Becherovka, Slivovice, Borovička,
 Fernet, Absinth ap.. . 31/IX/12

Chlebiček, Kafirna, take-away, obložené chlebičky, ruská vejce, české saláty.
372 Bourke, Street, Surry Hills, 9361 6061
Josef Usela, 0401 155 907
Otevřeno Pon.-Pát, 6,30 – 16.00, Sob.od 7,30.
20/IV/13

Tommy's beer café
 "Slovenska reštaurácia s bohatým výberom točených pív – Pilsner Urquell, Budvar, Gambrinus, Zlatý Bazant, Bernard a mnoho iných. K tomu pečené prasiatka, guláš, bryndzové a kapustové halušky, kačice, rezne a podobne pochutiny. Otvorené: Pon-Stv 4pm – 12am Pia – Ned 12pm – 12am
 123-125 Glebe Point Rd, Glebe, Tel: 9660 6870
 Email: tommy@tommysbeercafe.com.au
 1/IV/13

Druha lokacia
Tommy's beer café Restaurant
 42 Kellett Street, Potts Point NSW 2011
 telefon/rezervace: 02-9368 0898
 Otvárací doba: Tuesday – Sunday from
 5pm till late
 1/IV/13

V Lahůdkářství u Cyrila jako Doma!
183 Hay Street, Sydney tel.: 9211 0994
Otevřeno: Po-Pá od 7 do 17. So 7 - 13 hod.
vynikající telecí párky, tlačenka, moravské
uzené tvaroh, mletý mák, zeli, kostkový cukr,
ryby v láku, brynza, české a slovenské
speciality, karlovarské oplatky, mouka atd.
17/IV/13

Heart Of Europe 114 Bronte road Bondi Junction, 93871677
Po-Pa 8.00-17.00, So-8.30-15.00
Domáce kvalitné kolace, zaviny, strudle, chutné jedla, szegedinsky gulas, paprikas, svecikova, brynzove halusky., Denne cerstvy kminovy chlebecik a obvzlast dobre vypocene rohliky. Vsetky produkty su pripravene v nasej kuchyni, pouzivame maslo, organicku muku, domace vajicka a pridavame cit . . . 24.III.2013

Czecky Czech
124 King St., Newtown,
telefon : 0421 335 835
Otevřeno: Úterý-Neště. od 11am do 10pm
Snídaně od \$4,00 Obědy od \$10,00
Tradiční česká jídla ba i rizoto a těstoviny.
Točené pivo BERNARD:světlé,tmavé,řezané.
16.08.2013

Sweety Imports
Predávame Horalky, Banány v Čokoláde, Mila,
Perníky a iné sladkosti za veľkoobchodné ceny.
Robíme aj darčekové balenia.
Email: info@sweetyimports.com
M: 0416 122 404 (Martina) 0404 387 615 (Peter)
09/11/13

Různé
AUSTRALIAN WATER PURIFIERS
 Ivan Jirava - tel. 02 9835 1428, 0414 435 621
 Dodáváme a deláme servis na filtry pro
 pitnou vodu, včetně R.O. Filtrační systém již
 od 90 dolaru, servis od \$20.

PŘEKLADY z angličtiny do češtiny i
naopak, přesně a rychle provede
Daniela Kautská, NAATI, kvalif.stupen 3.
tel./fax: 08 82714277, mobile: 0408 714277,
e-mail: danakau@internode.on.net 17/VIII/13

Lékaři Zubaři

Řemeslníci a služby

Auto - Moto

POČITAČE
FlowConnect. Shared Web Services:
 Tel. 02 9034 6600 Fax: 9086 3155
 Business process automation, workflow,
 sales + marketing, CRM and other business
 systems. ***Seeking experienced
 programmers on casual basis.***
 Contact to Ms. Šipka for details
 jarka@sws.com.au 22/VII/13

Služby pro studenty
WINDSOR INSTITUTE OF COMMERCE & LANGUAGES.
Nabízíme "z gruntu všechno" ve výuce Anglického
Jazyka, Business kurzů a kurzů Informačních
technologií. .. Level 5, 127 Liverpool St. (Shark Hotel),
Sydney 2000, NSW. Tel. 9283-4388 Fax. 9283-0748,
mobíl 0419442907 E-mail: marketing@windsor-ic.com.au
Web: www.windsor-ic.com.au 8/10/08

Information Planet Pty, Ltd má 16 let zkušenosti a je to jedna z největších studentských agentur s pobočkami po celé Evropě, Jižní Americe, Austrálii i Novém Zélandu

Pobočky v Austrálii najdete v centru Sydney, Manly, Perth a Brisbane. Pobočky v České a Slovenské Republice najdete v Praze, Branislave a Prešove.

Jak vám můžeme pomoci:

- **výběr školy, univerzity a vyřízení viza zdarma**, bezkonkurenční ceny - kontakt: Renata Ilonciakova, email: renata.ilonciakova@informationplanet.com.au; mobile: 0420 300 863
- **vlastní job department - opravdova pomoc s hledáním práce**: kontakt: Paulina Milova, email: service@informationplanet.com.au
- **vlastní ubytování se slevou pro ceske a slovenske studenty**: www.austay.com, kontakt: Klára Holisova, email: info@austay.com.au; mobile: 0406 232 283
- **dale: imigrační služby, vlastní cestovní kancelář**, velké SLEVY pro cely Information Planet, party pro klienty. Plne vybavene studentske centrum k dispozici.

Adresa centaly: Level 5, 285 Clarence Street, Sydney, NSW 2000 (u zastavky Town Hall), web: www.informationplanet.cz a www.informationplanet.sk.

Tel.: 02 9283 6161 JSME TU PRO VAS

25/III/12

"Renata Morgan" studentsku agenturu
prebral jej syn **Lukash Morgan**.
Chcete aby do Sydney prišiel Vas známi či niekto z
rodiny študovať? Ponúkame Anglicky jazyk a
Odborne Diploma kurzy za výhodne ceny.
Pomôžeme s ubytovaním a pracou.
lukashmorgan@yahoo.com.au
www.renatamorgan.com.au
Mobil: +61 402 034 409 Tel: +61 2 9314 1650
25/11/12

Školy
Czech and Slovak School of Sydney
 Green Square School, 237 Botany Road, Waterloo
 P.O. Box 1142; Broadway, NSW 2007
 http://www.czechandslovaksschoolsofsydney.org.au
 Principal: Lenka Kaňová, t: 0406 68 06 05

Česká škola v Perthu
 Woodland Primary Sch., 7 Bentwood Ave., Woodlands,
 (08) 9245 8137

Česká škola v Melbourne
 v prostorách St. Mathew Church, Cheltenham
 Principal: Vlasta Šustková, Tel: 03 9551 0279

Apoštoláty (Apostille) vyhotovuje:
Apostille Australia Certificate Service
 Henry Deane Square; Shop 5, 14-18 Lee Street
 Sydney NSW 2000 tel: (02) 9211 1881
 Cena se pohybuje kolem 200\$
New South Wales Passport Office
 Level 7, 26 Lee Street; Sydney NSW 2000
 Cena se pohybuje kolem 60\$
Czechoslovak Club of ACT,
 Unit 12/ 18 Shropshire Str., Queanbeyan
 NSW 2620
 vydává dvouměsíčník věstník **Beseda.**
Československý klub v Queenslandu,
 25 Upfield Street Burbank Qld 4156
 Tel / Fax: (07) 3343 3489
 ✉ ccq@cslklubqld.org.au
 President Mr.Frank Caroll; Jednatel Mrs. Stana Bilková
 Naše stránka: **cslklubqld.org.au**
 Měsíčník **"Krajanský List"** Redakce Staňa Bilková
Asociace Čechů v Austrálii
 28 Church Street, Fortitude Valley QLD
 P.O.Box 142, ph.07 3299 4613
 Fax.07 3290 4379 vydává " Na Slovíčko.

Československý klub v SA,
P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007
tel., 08 8346 4181, vydává časopis **Život**.
Czechoslovak Country Club,
320 Devonshire Road, Kemps Creek, 2171,
tel. 02 9606 0904
Czech and Slovak Association in Tasmania,
144 Pottery Road., Lenah Valley, 7008
ph. 6228 0707
Česke a Slovenske sdruzeni v Zapadni Australii
PO Box 604, Mundaring WA 6073
President: Jarda Kabelka 0434 082 739
Secretary: Olga Goerke 0413 912 586
e-mail: czechoslovakwa@hotmail.com
casopis "KLOKAN" vychazi 12 x do roka.
Sokol Sydney, www.sokolsydney.com
16 Grattan Crescent, French Forest, 2086
tel.: 02 9452 5617 vydává „**Věstník**“
Sokol Melbourne,
497 Queensberry Street, North Melbourne, 3051
tel.: není, email: sokol@aapp.net.au
vydává měsíčník Kvart
Český a Slovenský klub na N. Zélandě,
P.O.Box 27 332., Wellington
tel., 478 5977; fax.: 477 9377
Gus.knot@xtra.co.nz,
měsíčník **Střípyky Čriecky**
Letovisko „Šumava“ ph.9754 5159
Lockes Way, Belgrave South 3160,
Czech Pensioners Association Inc.
ukončila činnost k 1.dubnu 2004

Združenie austrálskych Slovákov v Sydney.
30 Vaughan, P.O.Box 142,
Lidcombe, NSW, 2141 tel. 9649 2153
vydáva dvomesiačník „ **Slovenský štít**“
Slovenský klub Mladých + pevecký a tanečný súbor
+ Slovenský klub v Južnej Austrálii
5 Walter Street, Thebarton, 5031
ph.: 08 8352 8072
Slovenský klub „Ludovít Štur“.
105 Triholm Ave (P.O.Box 61) Laverton, 3020
ph:03 9802-9674, vydáva: **Zornička** (quarterly)
Združenie Slovenských Združení vo Viktorii
Terezia M. Kral; c/o 10 Somerville Street
Doncaster, Victoria 3108; +(61 3) 9855 8086,
kraltm01@optusnet.com.au
Austrálsko-slovenské informačné centrum
Vojtech Michael Markus
9 Hillard Street; East Malvern VIC 3145
tel.: 0061-3-95711729; fax: 0061-3-95720838
e-mail: mmarkus@ozemail.com.au
Združenie Sloveskov v Queenslande
463 Old Bay Road; Burpengary, QLD 4505
tel.: 0061-7-55279008; e-mail: vatra@primus.com.au
Slovenské združenie v Západnej Austrálii
17 Edelweiss Way; Beckenham 6107 WA
tel.: 0061-8-94517121; fax: 0061-8-93586858
e-mail: slovak_wa@hotmail.com

Konsulát České republiky,
pan. Hani Stolina, konsul,
169 Military Road, Dover Hights , 2030
phone: **02 9581 0111** fax: 9371 9635
telefonní číslo na konzulární pohotovost pro nouzové
případy, které se stanou mimo oficiální úřední dobu
našeho generálního konzulátu je **0402 312 806**
nebo **0401 547 584** {pouze náhradní číslo}.
Úterý 9:00-11:30, 13:30-15:30; Středa 9:00-11:30
Čtvrtek 9:00-11:30, 13:30-15:30

Konsuláty Slovenské republiky,
25 B Latham St, Bentley East V 3165
Tel: 03 9570 2837, Email: vmmarkus@bigpond.com
level 12 / 239 George St., Brisbane Qld 4000
Tel: 07 3221 7000; horvath@starmist.com.au

České velvyslanectví v Canbře
8 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
ph.: 02 6290 1386 fax: 02 6290 0006

Slovenské veľvyslanectvo v Canbere
47 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
ph.: 02 6290 1516 fax: 02 6290 1755
Mimo úradných hodín v naliehavých prípadoch
(úmrtia, nehody, strata a krádež cestovných dokladov)
funguje stála služba (00612/ (0) 487 201 047).
<http://www.mzv.sk/canberra>

Česká obchodní komora v Austrálii.
Ceska Obchodni Komora v Australii
Czech Chamber of Commerce Australia Inc.
P.O. Box 479 ; Welland SA 5008; Australia
President: Dr Z. D. Kotasek; phone: (+61) 08 8346
9145, Email: zhkotasek@yahoo.com.au
Secretary: Peter Oprchal ; phone: (+61) 08 8556 3650,
Email: osrkrab@tpg.com.au

Satellite čtrnáctidenník vydává Aleš Březina, Torontské noviny, mají 12 stran, předplatné Can \$ 35.00 e-mail: abrezina@rogers.com, tel.416-530-4222

Nový Domov Torontský čtrnáctidenník, . Redaktor.Věra Rollerová, Can \$ 38.00 novy.domov@sympatico.ca, tel. 416-439-9557; Novy Domov; 450 Scarborough Golf Club Road; Toronto, On. M1G 1H1; Canada

Americké listy, vydávané ve státě N. York, redaktor Petr Bísek, Čtrnáctidenník, 12 stran, předplatné US \$ 38.00.; Americké list; 26 Gruber Drive; Glen Cove, NY 11542; USA; (516) 674-9438; fax (516) 671-3147, americkeлисты@optonline.net

Nový POLYGON – časopis dvouměsíčník, 96 stran A5, US\$69 ročně, nakladatelství PRIMUS, Vězeňská 7, 110 00 Praha 1

www.cs-magazin.com, Čtete český a slovenský zahraniční internetový časopis CS-magazín na webové stránce www.cs-magazin.com

**10 % Sleva pro
nové předplatitele.
NOVIN**

**Pouze \$63 dolarů na rok včetně
poštovného.**

Napište nám na jaké jméno a adresu chcete noviny posílat a Šek vystavte pouze na jméno **Noviny** a pošlete na adresu:

Noviny,
P.O.Box 3335,
Redfern, NSW 2016

**Nabízíme zajištění
nákupu nebo prodeje nemovitosti v
Praze**

vč. kompletního právního servisu
(příp. Vám i založíme firmu),
dotazy a informace na
prague.realestates@email.cz

Mockrát Děkujeme za Pomoc:

J. Hurták - \$10

Z.Haber - \$30

Eva Krotký - \$30

G.Němec - \$5

Petr Rejda - \$30

CO BUDE

Volume 3 Issue 121 ⁽³⁴⁴⁾

MUSÍME SI POMÁHAT

September – září 2012

Katolícké mše v Austrálii.

Bohoslužby: V Perthu, Sydney ve slovenském kostele (viz níže) a ceske mse svate budou slouzeny v kostele Holy Innocents v Croydonu a to **kazdou 2. nedeli v mesici v 11:30 pocinajic 9. zari 2012**
Melbourne - Na Šumavě

ACT

Czechoslovak Club of ACT,
Unit 12/ 18 Shropshire Str., Queanbeyan NSW 2620
www.beseda.org.au.
otevreno první a třetí sobotu v mesici od 14.30 do 17.00 (2.30pm-5pm)

NSW

Československý Country klub v Sydney,
320 Devonshire Road, Kemps Creek tel. 02 9606 8703,
PO Box 330 Kemps Creek 2178; www.cscountryclub-sydney.com.au a email: czslclub@optusnet.com.au
Restaurace : pátek, sobota 18 – 21 hod, neděle 12 – 18 hod.
Tradiční česká a slovenská jídla, rezervace 02 9602 0904, 0402 398168; Stolní tenis každý pátek od 18 hod,
President is Bruce Bucksath ph 0413 332 520, Secretary is Irena Bucksath ph 0402 904 814
Od pátku 5.10.2012 do neděle 7.10.2012 - Trampský víkend (klub bude otevřen v pátek od 18:00 hodin)
Zabalte stany, spacáky, kotlíky, rodinu či přátele a přijďte si zakempovat venku na krásném trávníku v klubu.
Bude táborák, opékání buřtů a samozřejmě trampské písně.
Sobota 10.11.2012 Gala Večer 18:00 do 21:00 hodin
Vážené dámy, oblečte si večerní šaty, pánové obleky s kravatou či motýlkem a přijďte si zatančit s pětičlenou kapelou Vojty Cíny.
Bude tombola a také vyhodnocení nejlepších večerních šatů.
Rádi bychom také k této příležitosti pozvali a poděkovali původním zakladatelům našeho Československého Klubu a předali jim dárky za jejich činnost a za udržování naší československé tradice zde v Sydney. (Zamluvení stolu je nutné)

Slovenská Hala a katolícky kostol Sydney

30 Vaughan Street, Lidcombe, tel. 9649 2153
www.skcsydney.com
Slovenská Svätá Omša Každú nedelu o 11,30 hod.

Sokolský Národní Dům Sydney

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, tel 9452 5617, www.sokolsydney.com. Info: všeobecně Jarďa Krejčík 9807

JIŽNÍ AUSTRÁLIE

Československý klub v Adelaidě,

51 Coglin Street, Brompton tel.: 08 8346 4181
P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007
Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a každou neděli od 12.00 do 19.00 hod.

QUEENSLAND

Československý klub v Queenslandu,

25 Upfield Street Burbank Qld 4156
Tel / Fax: (07) 3343 3489, email“ ccq@csklubqld.au
Klub je otevřen každý pátek od 18 hodin, Informace: Stana Bilkova Tel: (07) 3271 1646
Večeře: polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých 15 dolarů.

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church St., Fortitude Valley, Qld.,ph: 07 3399 4613
Združení Slovákov v Queenslandě,
Informacie: Lojzo Ogurek, koordinátor (07)5530 6813

TASMANIE

Združenie Cechov a Slovákov v Tasmanii
(Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.)
c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA

Sokol Melbourne

497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051
Tel.: nemaji President: Mrs Marketa Lyell: 0413852488
Každé úterý od 12.00 hod Lunch, vaří Eda a Věra Zlatých
Každé pondělí a úterý od 19.00 hod . Výuka češtiny.
(Zuzana Vavicz)
Každé čtvrték -12.00 hod. Karetní odpoledne u kávy, zákusky
Letovisko „Šumava“
Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159
Každou první neděli v měsíci je mše svatá v 11, ráno.
(mimo září kdy jr svatováclavská pouť)
Pouť je letos 30. září

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE

Czech & Slovak Association in Western Australia, Inc.

PO Box 604, Mundaring WA 6073
President: Jerry Kabelka 0434 082 739
Secretary: Olga Goerke 0413 912 586
Email: CzechSlovakWA@hotmail.com
Web: www.CzechSlovakWA.org
KLOKAN vychází 12x ročně

RADIO SBS SYDNEY

Locked Bag 028, CROWS NEST NSW 1585

TEL: 02/9430 2723, FAX: 02/9438 1114

Email: ikad@sbs.com.au

Každý čtvrték ráno v 9 hod od 9 do 10 hodin, pouze na vlnách Sydney a Canberra , pouze česky.

Vysílá v **češtině každou neděli** od 21 do 22 hodin a **ve slovenštině** od 22 do 23 hodin na celonárodním okruhu na vlnách:

Adelaide	FM 106.3	Brisbane	FM 93.3
Canberra	FM 105.5	Darwin	FM 100.
Hobart	FM 105.7		
Melbourne	FM 93.1 a	AM 1224	
Newcastle	AM 1413	Perth	FM 96.3
Sydney	FM 97.7 a	AM 1107	
Wollongong	AM 1485	Young (NSW)	FM 98.7
Slovensky			
Adelaide	FM 92.9	Každú nedeľu v 9.00	
Brisbane	AM 1053	Utorok o 13.30 hod.	

„Rádioforum“ on 2RRR FM 88,5 MHz
slovenské vysielanie moderuje Paľo Virág
každú nedeľu v **Sydney** od 18 do 19 hodine.
Telefón v štúdiu 02 9816 2938
email: radioforum8@hotmail.com

Vysílání Čs. klubu v Jižní Austrálii lze slyšet
pondělí od 19.30 - 20.30 na stanici 5PBA-FM (89.7 MHz.)
středa od 18.30 do 19.30 na 5CST-FM (88.7MHz)
každou neděli od 19.30 do 20 hodin na stanici EBI-FM (103.1 MHz.) Dr. Květoslav Eliáš ☎ 08 8362 4086

Radio 4EB 98.1FM - Brisbane České vysílání

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 - 11.30 dopoledne.
Vedoucí Karel Ulvr Tel: (07) 3355 0109

www.4eb.org.au/~czech

Radio 4EB FM 98.1 - **Brisbane Slovenske vysielanie**
kazdy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia Matulova, 07 3343 3064.

Canbera rádio . 91.1 FM

Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní
Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287 4347, fax: 02-6287 4348, e-mail: ahojradio@centrum.cz

Poznámka vydavatele

Toto číslo jest posláno do tiskárny 24.září. Léta Páně. 2012.

INZERCE AKCÍ NA STRÁNKÁCH ČESKÉHO VYSÍLÁNÍ RÁDIA SBS

České vysílání upozorňuje krajanskou komunitu, že má možnost oznamovat své akce na webových stránkách Rádía SBS www.sbs.com.au/czech v rubrice 'komunita'. Tato bezplatná služba je poskytována všem organizacím i jednotlivcům po celé Austrálii.

Krtek v Austrálii a na Novém Zélandu

Konzulát ČR v Sydney srdečně zve malé i velké na výstavu knižních ilustrací Krtečka malíře Zdeňka Milera, která bude probíhat od **21.9. do 31.12.2012**. Krteček se nejdříve podívá do **Adelaide**, pokračovat bude do **Canberry, Melbourne, pak do Sydney, Brisbane** a putování po Austrálii zakončí v **Perthu**. Poté přeletí na **Nový Zéland do Wellingtonu a Aucklandu**. Děti kromě ilustrací budou mít k dispozici knihy, lepoprela a hračky s Krtečkem. Výstavy většinou proběhnou v **Českých a Československých klubech**. Přesné termíny výstav v jednotlivých městech se dozvíte v nejbližší době

Promítání filmu Lidice v Sydney

Srdečně Vás zveme na promítání českého filmu Lidice režiséra Petra Nikolaeva a scenáristy Zdeňka Mahlera s Karlem Rodenem v hlavní roli **ve středu 3.října 2012 od 19h v Židovském muzeu v Sydney Darlinghurst**. Připomeňte si s námi 70. výročí vyhlazení Lidic a objevte české a slovenské stopy v Židovském muzeu v Sydney.

Australská asociace židovských obětí holokaustu a jejich potomků a Židovské muzeum Sydney ve spolupráci s Konzulátem České republiky v Sydney u příležitosti letošního 70.výročí vyhlazení obce Lidice si Vás dovoluují pozvat na promítání filmu Petra Nikolaeva Lidice, které se koná 3.10.2012 od 19.hodin. Od 18.hodin máte příležitost absolvovat komentovanou prohlídku muzea s průvodcem, jímž je zpravidla přeživší holokaustu. Vstupné do muzea činí 10 AUD.
Vzhledem k omezené kapacitě je nutná rezervace jak na prohlídku, tak i na promítání filmu a to buď na telefonním čísle 9630 7999 nebo na reception@sjm.com.au do 1.10.2012. Těšíme se na setkání v Sydney Jewish Museum, 148 Darlinghurst Road.

Premiéra filmu Alois Nebel

Po úspěšné premiéře v Melbourne se bude český film Tomáše Luňáka promítat i v Sydney na University of Technology v rámci Sydney International Animation Festival v **neděli, 14.10.2012 v 19:30** na University of Technology, Sydney.(adresa neuvedena ani na web strance, asi Ultimo)

SEZNÁMENÍ:

Paní 58 by se ráda seznámila s krajanem 60 plus. Dana 0439205941

Vzpomínky na budoucnost

Zdeněk Reich: 25.06.2012

Předvídat, kterým směrem se budou dějiny v budoucnosti ubírat, nemusí být nezbytně obtížné. Stačí se podívat na události posledního desetiletí, protáhnout křivku, kterou se tyto ubírají a můžeme si vykreslit dosti přesný obraz šťastné budoucnosti lidstva.

Nuž tedy, pokusme se o to.

Dejme tomu, že se píše rok 2028, celé desetiletí od okamžiku, kdy prezidentka Spojených Států Amerických, za bezprecedentní podpory obou největších politických stran rozhodla s konečnou platností stáhnout ochranný deštník nad Evropou, přestat se vměšovat do záležitostí, do kterých jim v podstatě nic není a ze kterých nemají Spojené Státy žádného užitku. A to včetně veškeré finanční a jiné pomoci, kterou po mnoho let USA štědře poskytovaly potřebným zemím kolem světa. Peníze, které byly tímto způsobem ušetřeny, byly potom úspěšně věnovány na výzkum a vývoj alternativních zdrojů energie, který učinil USA naprosto nezávislými na stále se zdražujícím oleji. Další část ušetřených financí potom posloužila k vybudování bezpečnostního systému, ochraňujícímu Spojené Státy před jakýmkoli nebezpečím, ať již zvenku, či zevnitř země.

My si však pěkně sedíme někde v dobré, staré Evropě a po návratu z mešity, kde jsme pilně čelem bušili do podlahy, otevřeme denní tisk „Muhammad’s News“ a zahloubáme se do článků tam publikovaných.

Paříž – 12. března 2028

V Paříži se konala módní přehlídka, kde přední salóny předváděly burky, jaké se budou nosit příští sezonu. Největšímu obdivu se těšila burka ze Švédska, celá vyrobená z tuleních kůží. (ABP). Tuto novinku zejména uvítaly ženy ze skandinávských zemí, protože burky, dovezené ze Saudské Arábie, se ukázaly v teplotách pod 10 stupňů nevhodné. (MBP). Ovšem ani tato přehlídka módy se neobešla bez incidentu. Jedna z firem předváděla burky, které končily celých pět centimetrů nad kotníky předvádějících modelek. Návštěvníci přehlídky odsoudili tyto modely hlasitým voláním „Pryč s USA“ a „Uříznout hlavičky“. Mulláhové, kteří přehlídku pečlivě sledovali, rozhořčeným divákům vyhověli a návrhář nemravného oděvu byl na místě ukamenován. Modelky, které tyto hambatosti předváděly, budou potrestány useknutím odhalené části nohou. (ABP)

Jeruzalem – 12. března 2028

Jak včera oznámila skupina palestinských vědců, že konečně se blíží okamžik, kdy zmizí navždy všechny ovocné sady a zeleninové záhony, kterými zlí sionisté zpusťovali Palestinu. Současně také zmizí i všechny ohavné zavodňovací kanály, potřebné k pěstování ovoce a zeleniny. (MBP). Podle těchto renomovaných vědců je naděje, že v nejbližších pěti až deseti letech se celá Palestina opět obrátí v překrásnou, neúrodnou, písčitou poušť, tak jak si to Alláh přál. (ABP)

Varšava – 12. března 2028

Bdělým ochráncům náboženské čistoty se doneslo, že v jistých prostorách se konají tajné pobožnosti právem zakázané římsko-katolické církve. Stateční ochránci náboženské čistoty naštěstí včas zakročili, ještě než došlo k nejhoršímu, k přijímání hostií. Kněz, který mši celebroidal, byl na místě zbaven hlavy. (MBP). Ostatním účastníkům byla amputována pravá ruka. V případě, že delikvent již pravou ruku nevlastnil, byl amputován úd podle rozhodnutí hlavního Mulláha. (ABP).

Praha – 12. března 2028

V Praze se opět, jako každý rok, konalo tradiční hudební Pražské jaro. Porota, složená z mulláhů, jejíž předseda byl známý hudební vědec Ajatolla Qusay-Rashid se pokusila nejprve sestavit podrobný seznam skladatelů, jejichž díla nebylo dovoleno hrát. Na seznamu byly všichni skladatelé, jejichž díla jakýmkoli způsobem oslavovala jiného Boha, nežli Alláha, nanejvýše milosrdného. A tak byl na listinu provinilců, jejichž díla se nesmí na pořadu objevit, zařazen L.V. Beethoven, za mši Missa Solemnis, A. Dvořák za Stabat Mater, Leoš Janáček za Glagolskou Mši, F.Shubert a Charles Gounod za Ave Maria a pochopitelně J. S. Bach za celé svoje životní dílo. Stejně se ocitl na indexu Felix Mendelson, který byl židovského původu. Nakonec dospěl panel muslimských hudebních vědců k názoru, že těžko najít skladatele, který by se tím, nebo jiným způsobem nedopustil rouhání, když napsal skladbu obracející se k nepravému bohu. A tak bylo nakonec rozhodnuto, že se nesmí hrát vůbec nic a hudebníci budou v koncertních sálích předčítat posluchačům úryvky z Koránu. Jedinou výjimkou bylo povolené provedení Smetanovy „Prodané nevěsty“, neboť již sám název opery byl blízký hudebním expertům z arabských zemí, kde prodej nevěst patří ke staré dobré tradici. Opera ovšem vyžadovala drobných úprav a děj opery byl přenesen do blíže nejmenované arabské země. Vstupní sbor zpívá – „Proč bychom se netěšili, když nám Alláh zdraví dá...“ a v závěrečné scéně, jejíž příprava si vyžádala 14 tun písku, zpívají dívky zahalené v burkách a jinoši s ručnicí na

hlavách a s puškami AK 47 v rukách „Dobrá věc se podařila, Sionisty potlačila“. V zájmu reality také Muhammad al-Kecal nenabízí „a chalupu a chalupu a novou almaru“, ale nový stan a stádo ovcí a čtyři velbloudy (jednohrbé).

Stockholm – 12. března 2028

Jako každoročně, byly i letos uděleny Nobelovy ceny.

„Cena míru“ byla už po dvanácté udělena známému lidumilovi a bojovníku za mír, Aymanu al-Zawahrimu.

Cenu za literaturu obdržel tým pracovníků z knihovny v Kábulu, který sestavoval seznam knih, které mají být ze všech knihoven, včetně soukromých, vyřazeny a spáleny. Nakonec se ukázalo, že vypracování seznamu, který by obsahoval všechny knihy, které by mohly být Alláhovi nemilé, je téměř nad lidské síly, a tak členové týmu dospěli k jedinému správnému řešení a nařídili spálení všech knih, kromě Koránu. ABP.

Cenu za fyziku převzal prof. Sa'd al Dim , který zdokonalil uzdu na velbloudy, která se dá použít na jak jednohrbé, tak i dvouhrbé somáry.

O cenu za medicinu se podělili dva věhlasní lékaři z Bagdádu, kteří zkonstruovali přístroj na rychlou amputaci končetin provinilců k tomuto úkonu odsouzených.

Ankara – 12. března 2028

V Ankaře vrcholí přípravy na Olympijské hry, kde oproti minulým letům dojde k drobným úpravám. Olympijský výbor rozhodl, že po zkušenostech z posledních OH, kdy se řada atletek, soutěžících ve běhu přes překážky, ve skoku dalekém a ve skoku o tyči vážně zranila, když soutěžící sportovkyně zakoply o ke kotníkům sahající burky, budou tyto disciplíny zrušeny. Současně byly zrušeny i všechny ženské plavecké disciplíny, neboť plavecké burky po namočení Inuly k tělům sportovkyň a poskytovaly pobuřující pohled na obrysy ženských těl. Na druhé straně však byl program OH rozšířen o závody na velbloudech a o soutěž v kamenování cizoložných žen.

Poznámka autora – ABP je skratkou pro Alláh bud' pochválen, stejně jako MBP oznamuje že Muhammad má být pochválen.

Ilustrace pro CzechFolks.com © František FrK Kratochvíl, převzato z cechfolks.

Vzpomínky dávného maturanta

"Obsahově i slohově velmi pěkné! Výborně!

Interpunkce! Dostatečně!" Tak to bývalo červeným inkoustem téměř pravidelně na konci mých slohových prací na tehdejší jedenáctiletce. Myslím tím práce čtvrtletní, které jsme psali střídavě jednu doma, následující ve škole, přičemž, jak patrně, známky byly dvě. Jako v krasobruslení – umělecký dojem a technická hodnota. Těšila mne první věta, která se bohužel neobjevovala vždy, zatímco ta druhá byla trvalou ozdobou mých slohů. Naše češtinářka byla žena sice přísná, ale dobrého srdce, a navzdory červené výzdobě mého textu nikdy nenapsala nejhorší známku, nedostatečnou. Nicméně tu čtyřku jsem přijímal jako ránu z milosti.

Vzpomínám na ty doby a na svůj bezvýsledný boj s jazykem mateřským. Ano, navzdory svému ruskému jménu jsem český rodák z pražských Nuslí, z části známé jako Nusle Údolí, kterou starí pamětníci nazývali "jamrtál". Nejspíš z německého Jammertal, "Údolí nářku", ale nevím, kde se ten název vzal. Tehdy to bylo pražské předměstí. Místem, kde se odehrávaly moje dramatické boje s gramatikou, byla 17. jedenáctiletá střední škola, známá též jako škola Hanusova. Pro představu – její budova stojí vedle divadla Na Fidlovačce.

Leč k věci. Čeština byla mojí černou mûrou z důvodů, které nelze racionálně vysvětlit. Prostě jsem na ni nebyl. Větný rozbor pro mne zůstal dodnes záhadou, což neříkám vůbec s pocitem hrdosti, ale spíš méněcennosti, když mne mnozí opakovaně ujišťovali, že je v podstatě snadný. Totéž soudila naše češtinářka, dáma, která ještě před válkou absolvovala klasické gymnázium. Proto mohu směle použít označení dáma. U vědomí mých slabin mne na zkoušení z gramatiky vyvolávala jen sporadicky, protože výsledek byl předem jasný.

Známku chvalitebnou z češtiny, aby mi to nekazilo vyznamenání, jsem dobýval na poli literárním, když jsem citoval rozboru tehdy předepisovaných tak zvaných pokrokových děl. Podobně jako řada dalších spolužáků jsem zmíněné knihy nečetl, ale zapamatoval jsem si jejich rozboru předávané jako štafeta mezi ročníky. Mojí oblíbenou četbou byli spíš Tři mušketýři, ale z těch se nezkoušelo, protože se nijak nepodíleli na rudé záři nad Kladnem, případně nebyli daleko od Moskvy, a tudíž rozhodně nežili na Čukotce.

Tak jsem v posledku dospěl až k maturitě, kde, opět tradičně, mi dvojku z češtiny zachránila písemná práce, tuším na téma "Přínos slovanských vědců světové vědě" nebo nějak tak, opět však obsahem, ne interpunkcí. A pomohly již zmíněné rozboru děl. Naše paní profesorka vedla zkoušku tak, aby komise neměla na otázku z gramatiky moc času.

Na tuto ženu jsem si vzpomněl při zprávách o současných maturitách z jazyka mateřského. Jejich písemná část je více než problémová. Jak to posoudit? Je to vlastně literární dílko maturanta, a jeho posouzení je zatíženo subjektivním pohledem. Jaké vzdělání by měli mít hodnotitelé? Něco na úrovni literárních kritiků? Tolik vhodných by se nenašlo. Ostatně my, míním tím běžné smrtelníky, prostě shledáme, že se nám nějaká kniha líbí, jiná ne, ale ta se líbí jiným. Písemný projev je důležitý, ale jeho hodnocení u maturity by mělo být jiné. Nevím jaké, ale jeho klasifikace po stránce obsahu a stylu je asi nepřilíš vhodná. Jinak je tomu s gramatikou. Ta se dá oznámkovat, což jsem dobře poznal.

Naše paní profesorka stála před stejným dilematem posuzování slohových prací, ale klasické vzdělání, jehož se jí dostalo, nepochybně zanechalo stopy, a hlavně, byla chápavá. Snažila se nám vstřípit jistou gramotnost ve vyjadřování a též přestupovala předepsané osnovy, aby nás přece jen víc seznámila s literaturou světovou. Nevím, asi cítila, že se mnozí z nás ve svém písemném projevu opravdu upřímně snaží, ale každý má jistou hranici, kterou nepřekročí. Sám jsem na ni narazil poměrně záhy.

Jako dvacetiletý mladík jsem totiž pojal úmysl, mému okolí připadat divoký, a takový opravdu byl, že budu psát krátké populárně-vědecké příspěvky do časopisu Vesmír. Měl jsem ale štěstí, což rovněž patří neodmyslitelně k životu. Nastala právě ta konstelace, kdy se dvě osoby setkaly ve správný okamžik na správném místě. Tou druhou osobu byl tehdejší redaktor Vesmíru pan Bohumil Bílek, muž odkojený předválečnou novinářinou, Eduardem Bassem a za války též žurnalistikou anglickou. Tomuto muži vděčím za mnoho. Když jsem dodal své první pokusy zděli jedné stránky strojopisu, přijal je a za pár dní mne pozval na procházku. Skončili jsme ve vinárně na Národní třídě, vedle Akademie věd, nad skleničkou Ludmily. Po ní se na stole objevil můj strojopis, teď červený, hodně podobný mým opraveným slohům na jedenáctiletce.

Po odeznění prvotního šoku se mnou pan redaktor začal trpělivě procházet větou po větě, přičemž poznamenal, mimo jiné, že tady by mohl pomoci větný rozbor. A hned se mu věnoval, aby se záhy přesvědčil o tom, co věděla moje češtinářka – naprosté temno. Jen na rozdíl od školní škamny, tady můj stud z totální ignorance přece jen trochu tlumila sklenka Ludmily. V tu chvíli už druhá. Po ztroskotání s větným rozbohem se pan Bílek věnoval textu jako celku, seznamoval mne se zásadami vědecké žurnalistiky. To bylo snazší. Od té doby jsme se vídali pravidelně a můj učitel prokazoval divy trpělivosti. Jednou pak řekl, že to není nejhorší, mínil tím jeden text, což byla obrovská chvála, ale hned střízlivě dodal – žádný Čapek z vás nikdy nebude. To byla ta hranice, o níž jsem se zmínil. Každý z nás ji má. Je ve všem. V umění, ve vědě, v řemesle. Jde o to uvědomit si ji a snažit se alespoň o slušný výkon v jejích mezích.

To ale musí posoudit jiní, což mne vrací k naší paní profesorce češtiny. V jednom z ročníků, který předcházela našemu, měla mezi žáky také syna tehdy významného komunistického spisovatele. V tomto případě padlo jablko hodně daleko od stromu a synovy slohy byly neúprosně drceny jako velmi špatné. Tehdy se slovutný spisovatel rozhněval a jeden z domácích slohů napsal místo svého syna. Po týdnu donesla ratolest opravený sešit, kde na konci otcova textu stálo červeně: "Slabomyslné!"

Vladimír Karpenko

„Zlatý důl“ zvaný protektorát aneb Proč nejsme dnes všichni multimilionáři?

Text: Jan Berwid-Buquoy

Určitě mi každý rozumný člověk dá za pravdu. Doba Protektorátu Čechy a Morava 1939–1945 byla pro nás jednou z nejtěžších v dějinách naší historie. Není pochyb o tom, že svou brutalitou předčila i periodu gottwaldovského stalinismu v letech 1948–1953. Avšak neexistuje nic, z čeho by se nedalo něco pozitivního vytěžit. Kdybychom dokázali správně odhadnout naše postavení v době druhé světové války, byli bychom na tom posléze mnohem lépe. Rudá armáda by na území Čech a Moravy nikdy nevtrčila. Komunismus by v ČSR neměl šanci zapustit své totalitní kořeny

Prosil bych čtenáře, aby na okamžik zapomněl na vše, co se učil v hodinách dějepisu a občanské výchovy ve škole. To teď potřebovat nebude, neboť bychom se s těmito náhledy ideologicky upravených politicko-historických bludů nikam nedostali. Nežádám od vás žádný souhlas. Jedná se mi jenom o to, abyste se dozvěděli to, co z učebnic nevyčtete, a udělali si sami úsudek. Zdali bude shodný s mým, nebo nikoli, na tom vůbec nezáleží.

Pod pojmem Protektorát Čechy a Morava rozumíme období od 15. 3. 1939 do 9. 5. 1945. Z hlediska Benešovy exilové vlády se jednalo o protiprávní okupaci II. československé republiky, ale západní velmoci, jako Francie, Velká Británie, a dokonce i USA to tak úplně zásadně neviděly. Tak například se můžeme v čítankovém znění dočíst: „Jedenadvacátého července 1940 uznala s jistými výhradami Velká Británie exilovou vládu ...“ Nikde se však nedočtete, jaké to byly ony „jisté výhrady“. Takže, je nutný pohled do britských tajných archivů (Public Record Office London, ale rovněž SOE v rámci Foreign Office).

Nyní něco, co říká po vzniku protektorátu o britsko-československých vztazích Bruce Lockhart: „Řečeno striktně spravedlivě, byl postoj britské vlády a ministerstva zahraničí spíš opatrný než zamítavý ... Bylo koneckonců odpovědností prosazovat britské zájmy, a ne zájmy cizích zemí ...“ Jinými slovy: Britové uznali exilovou vládu jen jako jakýsi spolek emigrantů, pokud ten bude vyhovovat zájmům Spojeného království. Současně „ČSR“ nadále neexistovala a byl zde pouze Protektorát Čechy a Morava se svou vlastní vládou. Pro Londýn bylo ad hoc nejrozumnější vyčkávat!

Z německého hlediska byl protektorát **autonomní** součástí Velkoněmecké říše. Měl svoji vládu a prezidenta. Současně disponoval vlastní armádou a policií. Češi měli dvojí občanství – protektorátní (občanský průkaz) a **německé**

(Kennkarte). Přičemž „Kennkarte“ byla německým občanstvím „říšského příslušníka žijícího mimo tradiční území Německa“. K tomu Reinhard Heydrich: „Čech je česky mluvící Němec. Češi mají větší rasovou čistotu než sudetští Němci ...“ Jak již tehdy často, i zde se sice jedná o výrok nacistické demagogie, ale budiž.

Pozdější poválečné tvrzení, že jedna „třetina Čechů měla být likvidována, jedna třetina odtransportována za Ural a jedna třetina poněmčena“, zdá se, nemá historické opodstatnění, neboť „Kennkartu“ vlastnilo 97 % Čechů (ve smyslu nacistické ideologie, tedy „českých Němců“), vyjma občany židovského původu. Tito lidé za „české Němce“ považováni nebyli.

Dne 16. 12. 1941 exilový prezident Beneš prohlásil, že „ČSR“ se nachází (coby součást britských ozbrojených sil) ve válce s Německem a Maďarskem – ne však s Protektorátem Čechy a Morava.

Po celou dobu druhé světové války ani prezident Emil Hácha, ani žádná z protektorátních vlád nikomu válku nevyhlásili. Kdyby Edvard Beneš a londýnský exil prohlásili Protektorát Čechy a Morava za legitimní pokračování tzv. II. republiky do té doby, než se navrátí londýnský exil do Prahy, odehrávaly by se dějiny úplně jinak. Nemohla by vstoupit na území tohoto státu ani americká, ani Rudá armáda, neboť jim Protektorát Čechy a Morava žádnou válku nevypověděl.

Německé ozbrojené síly na území Čech a Moravy by se mohly v květnu 1945 vzdát do zajetí českému vládnímu vojsku pod velením brigádního generála Jaroslava Emingera. Pražské povstání by bylo zbytečné. Žádné krveprolití by se nekonalo, ztráty by byly naprosto nulové. Došlo by k tzv. sametovému ukončení druhé světové války.

Po 9. květnu 1945 by prezident Hácha slavnostně předal svůj úřad Edvardu Benešovi. Protektorátní vláda Richarda Bienerta by abdikovala ve prospěch londýnského exilu v čele s Janem Šrámkem (ČSL). Lidovci by zůstali u moci až do příštích voleb. Navrátilci ze SSSR toho typu jako Gottwald, Slánský, generál Svoboda, včetně dalších funkcionářů KSČ, by se stali bezcennými pěšáky na politické šachovnici poválečného světa. Komunismus by se nově ČSR velkým obloukem vyhnul. Neměl by zde žádnou živnou půdu pro svoji budoucnost. Otázka by pouze byla: Co se Slovenskem? Slovenský stát na rozdíl od protektorátu vyhlásil válku Sovětskému svazu, Británii a USA a na jeho území se nacházela Rudá armáda. Ať se Slovenskem, anebo bez něj, patrně bychom se stali státem neutrálním. Připojení k západní alianci pod vedením USA bych však rovněž nevylučoval. V obou případech bychom měli zcela jistě nárok na Marshallův plán.

Odsun sudetských Němců by se nekonal – nebyl by důvod, tzv. Benešovy dekrety by neexistovaly. Vynikající odborná pracovní síla Sudeťáků s odvodem 64 % daní (předválečná statistika ČSR) do státní kasy poválečné republiky by znamenaly obrovský finanční kapitál. Federalizace území by se patrně stala podmínkou. Vznikly by Česká republika, Slovenská republika a Sudetoněmecká republika.

Nejdůležitějším příjmem by však byly reparace ze strany SRN. Jak již řečeno, v letech 1938–1945 jsme byli autonomní součástí Německa. Češi byli „Němci“ (Kennkarte) a teoreticky by měli všichni nárok na občanství SRN. Opravdu! Čeští emigranti po srpnu 1968, kteří předložili v SRN nebo v Západním Berlíně protektorátní „Kennkartu“, okamžitě obdrželi i se svými rodinnými příslušníky německé státní občanství, neboť podali důkaz, že v minulosti již „Němci“ byli. Co by to znamenalo pro poválečnou republiku?

Pakliže by Protektorát Čechy a Morava byl de facto i de iure v době války Benešem, a tím i Spojenci uznán jako **přechodný** státní útvar, musela by po válce SRN každému českému „Němci“ vyplácet za léta 1938–1945 starobní důchod a federativní stát by měl nárok na ušlý zisk (reparace) rovněž za období 1938–1945, kdy pracovali čeští „Němci“ a sudetští Němci (bývalí příslušníci ČSR, a tím i nynější státní příslušníci nově vzniklé federace) ve prospěch vítězství Velkoněmecké říše.

Nechal jsem celkovou sumu propočítat mým kamarádem z berlínské IBM, bývalým důstojníkem CIA, krycím jménem „Cato“, v době, kdy jsem ještě sloužil v britské armádě – British Intelligence Corps, Západní Berlín 1981–1989. Jako základ jsme nasadili objekty: Škodovka, Brněnská zbrojovka, Poldovka, Vítkovické železárny, textilní a sklářský průmysl Sudet i odvody zemědělských produktů a masa na frontu. „Cato“ se již v roce 1985 včetně úroků z úroků dopracoval k částce mezi 15 až 20 bilióny korun. Stačilo by to hravě na to, aby dnes mohl být každý Čech multimilionářem.

Chtěl bych čtenáře pouze upozornit na to, že tohle je pouze jeden příklad z mnoha, jak blbost, nenávisť, primitivní vlastenectví a krátkozrakost, nebo dokonce zaslepenost nejen našich vládních úředníků mohou snadno připravit celý národ o doslova ničím nenahraditelná pohádková bohatství.

Květa Fialová: Heterosexuálové jsou zvrácený poddruh!

Legendární herečka Květa Fialová dostala ke včerejšímu 83. narozeninám sošku anděla za celoživotní podporu gay komunitě. Převzala ji z rukou svého kolegy a dlouholetého aktivisty Jiřího Hromady (54) na akci Gayman 2012.

„Já vás miluju, kluci... Víte, oni jsou ti heterosexuálové takový zvrácený poddruh,“ prohlásila Květa, které zpěvačka Marcela Březinová (51) spolu s celým klubem tleskajícím vestoje zazpívala »Happy Birthday« AHA

Věta

Stejně jako všechny kláštery té doby, i tady se uchovávaly rukopisy. (Vysílání ČTV – 24; 22. 8. 2010)

Jak vysvětlit, co je v té větě špatné a jak to má být, aniž by jeden použil složitou teorii a názvosloví, s nimiž měli žáčkové problémy už ve škole, kdy to probírali málem každodenně?

Co je hlavním sdělením? Že se v tom klášteře uchovávaly rukopisy. Co je vedlejším sdělením? Že se v té době rukopisy uchovávaly ve všech klášterech. A máme to: Stejně jako ve všech klášterech té doby, i tady se uchovávaly rukopisy.

Syntaktické možnosti tohoto sdělení jsou dvě:

- Stejně jako všechny kláštery té doby, i tento uchovával rukopisy.

- Stejně jako ve všech klášterech té doby, i tady se uchovávaly rukopisy.

V obou větách je nositelem činnosti klášter (více klášterů): všechny kláštery jsou ve stejném vztahu ke stejné činnosti, k tomu, co dělají (uchovávají rukopisy) – oba kláštery jsou tedy i ve stejném větném postavení, skloňovány stejně.

Zákeřné onemocnění člověku postupně ničí imunitní systém a končí smrtí. (Televizní noviny, Prima 22. 8. 2010). Chyba je zřejmá: ve skutečnosti neumírá onemocnění, umírá člověk.

Zákeřné onemocnění člověku postupně ničí imunitní systém a vede ke smrti.

Překotnost vede ke komickému výroku, někdy k nesrozumitelnosti. Chtějí opravdu něco sdělit?

Bezbolestnou výukou je kvalitní četba. Karel Čapek psal poutavě, pokud jde o obsah, a čistě, hezky, pokud jde o formu. Neprohloupíte, ať si z jeho díla vyberete cokoliv. Hrabal, Ota Pavel. Dobré překlady. Jen si, prosím, neberte mustr ze sdělovacích prostředků. To byste dopadli...

Řidič, mladý člověk, takto odpověděl reportérovi Novy na otázku, co říká odstupňovaným pokutám:

"Já nevím, proč by ten, c o má víc peníze, měl platit víc peníze než ten, co má míň peníze."

Opravdu nevím, co si mám o tom myslet. Mluvil bez přízvuku, byl to tedy Čech (kdyby se česky učil jako cizí řeč, neměl by tak dobrou fonetiku a současně tak špatné vyjadřování). Nasnadě je dohad, že často mluví anglicky (more money, less money). Jenže ani ti emigranti, kteří žili venku čtyřicet, padesát let, jejichž čeština nejvíc utrpěla, nemají potíže se skloňováním.

Pravda je, že špatné skloňování nebo rovnou žádné skloňování se poslední dobou vyskytuje často. Asi to navazuje na zvyklost devadesátých let, kdy naopak scházela slovesa – místo "*Chválím tě*" znělo "*Pochvala*", místo "*Blahopřeji*" se řeklo "*Gratulace*".

Jako by lidé byli líní mluvit. Doufám, že nejsou líní myslet, ale mám v paměti relativně nedávnou národní debatu o tom, jestli člověk k životu potřebuje matematiku, a tedy i její výuku ve škole, anebo ne. Spoléhat na to, že za nás budou myslet stroje, je nebezpečné. Kdyby nic jiného, někdo ty stroje a jejich softwary musí vymýšlet.

Mluvit a psát znamená sdělovat myšlenky, nápady; sdílet názory, postoje, hodnoty, kulturu. Žít s jinými. Pokud nám bude jedno, jestli nám ostatní rozumějí, špatně to dopadne.

Marie Suková

Zase se bude vyvlastňovat

(pozor může se to týkat i Vás v Austrálii pokud v Čechách vy nebo vaši příbuzní vlastníte)

Text: JAN A. NOVÁK MF Dnes /

Připravovaný zákon o katastru nemovitostí je další milník na cestě budování mafiánského socialismu u nás: legálně umožní ukrást nemovitost pravoplatnému vlastníkoví, aniž ten má sebemenší možnost obrany. Většinou se o tom ani nedoví.

Zatímco se obecný lid dohaduje, kterou z panoptika směšných figurek vybere za prezidenta nebo zda homosexuálové mají či nemají pořádat průvody, naši pověstně tupí a úplatní zákonodárci v tichosti chystají další ze svých legislativních zmetků. Tentokrát to ovšem bude obzvlášť povedený kousek, který nás zavede až do časů komunistického vyvlastňování. A bude se týkat každého, kdo bydlí ve svém nebo má chalupu, chatu, zámek, pole, pozemky, prostory pro podnikání, cokoli z toho, čemu se říká nehnutelný majetek neboli nemovitost.

V praxi to může vypadat následovně. Koupili jste byt nebo dům, stálo to dost peněz, možná jste si na něj dokonce vzali hypotéku. Nejspíš si ale říkáte: „Ať, hlavně že mám jistotu střechy nad hlavou, navíc co může být lepší investice do nejistých časů …“

Totéž si ovšem říkají i naši vypečení mafiáni a jimi řízení politikové. Ti si ale na nemovitosti přece šetřit nebudou – proč taky, když je mohou z mocí svěřenou jim lidem prostě vyvlastnit. Takže vám jednoho dne přijde oznámení z katastru, že vaše nemovitost byla pravoplatně převedená na někoho jiného. A že proti tomu není zákonná možnost odvolání.

Nevěříte?

„Zápis v katastru bude mít přednost před skutečností,“ říká se doslova ve zdůvodnění návrhu.

Už teď se často stávalo, že podvodník přišel na katastr s falešnou smlouvou – a pravoplatný majitel pak měl léta co dělat, aby nemovitost získal zpátky. Zvlášť když byl dům nebo pozemek v zápětí prodán a nový majitel se oháněl tím, že ho získal v dobré víře. Teď budou soudci a úředníci této lapálie zbaveni: jednou převedená nemovitost definitivně zůstává novému majiteli nezávisle na způsobu nabytí. A nepůjde s tím nic dělat. Podvodníkovi přitom bude k získání vaší nemovitosti stačit jen ukradený občanský průkaz a váš zfalšovaný podpis na souhlasu, aby si u notáře nechal udělat platnou smlouvu pro katastr …

Možná jsou naši zákonodárci opravdu jen tak hloupí, že špatný zákon nahrazují ještě horším – přenosy z Parlamentu by tomu nasvědčovaly. Pak je ovšem nejvyšší čas s tím něco udělat. Když zjistíte, že volantu vašeho autobusu se zmocnil nesvéprávný dement, také asi nebudete čekat, až se spolu s ním skutálíte do rokle.

Možná je ale za tím něco úplně jiného: mocná lobby developerů a stavebních firem zjišťuje, že přibývá majitelů pozemků, kteří nejsou ochotní se jich vzdát za pár šlupek, aby z dalšího kusu krajiny vznikla betonová poušť. Proč se s nimi zlobit, když stačí být hodný na pár poslanců a vysokých úředníků, že?

Stejně tak by to ulehčilo vyvádění lukrativních nemovitostí z konkursní podstaty uměle zkrachovalých společností, což také slibuje pěkný vývar. A v neposlední řadě by vyvlastňování mohl být i dobrý státní bič na všechny, kdo zlobí – někteří papaláší v tom ostatně mají z časů bolševika dobrou praxi, kterou jistě ještě nezapomněli.

Zajímavé ovšem je i to, jaké ticho kolem návrhu tu vládne; většina zpráv o něm si všímá jen zdražení zápisů do katastru. Zřejmě léty osvědčený manévr pro odvedení pozornosti: zatímco třicetikorunový poplatek u lékaře dokázal národ zmobilizovat nevidaným způsobem, zákon umožňující krást každému z nás majetky o mnoho řádů vyšší zcela legálně (a navíc zřejmě odporující Ústavě ČR) vzrušuje málokoho.

Jestli jim to projde tak hladce, jak to zatím vypadá, pak si nestěžujme na vládu mafií. Ukázalo by to totiž, že si za ni můžeme sami.

Ten nešťastný český akcent!

Voyen Koreis

Od samého počátku mi bylo celkem jasné, že nemám šanci se v Austrálii uchytit jako zpěvák či herec, což mě kdysi v Česku živilo. Na jevišti a všude jinde by mě byl vždycky silně omezoval můj přízvuk. Tohle je konstanta s níž musí každý, kdo se rozhodne žít v anglicky mluvícím světě, počítat, že totiž ve své angličtině bude do smrti mít akcent, kterého se nikdy nedokáže úplně zbavit a který vždycky lidem prozradí, že sem přišel odněkud odjinud.

Z Čechů, kteří se pokusili prorazit jako herci v anglicky mluvících zemích, jich proto moc úspěšných nebylo. Z té hrstky, jíž se to povedlo, daleko nejúspěšnější je v Česku kupodivu téměř neznámý Herbert Lom, dnes již 95letý, jehož impozantní kariéra čítá víc než stovku filmů. Původním jménem Herbert Karel Angelo Kuchacevič ze Schluderpacheru, Lom pochází ze staré šlechtické rodiny. Jako mladík si zahrál ještě před válkou v několika českých filmech, jako 22letý ale přesídlil v roce 1939 do Anglie. Lom prý bylo nejkratší jméno, které namátkou našel v telefonním seznamu, takže je od té doby užívá. Snad jen ti, kteří učiní takový přesun ve věku pod 16, možná 18 let, mají ještě jakous-takous šanci s tím svým akcentem něco udělat. Po dvacítce už je pozdě. Lom proto hrál už od čtyřicátých let v Anglii a později i v Hollywoodu vždycky nějaké cizince, zpočátku hlavně takové ty podezřelé, ba přímo padoušské, později ale i jiné. Tak například v roce 1952 se objevil jako král Siamu v původní londýnské produkci hry Král a já, později ve známé filmové verzi Vojny a mír z roku 1956 s Fondou a Hepburnovou jako Napoleon. Francouzského císaře, jehož v obličejí dost připomíná, potom hrál i v jiné verzi. Měl hlavní roli ve Fantomu opery z roku 1962, hrál i kapitána Nema v Tajuplném ostrově (1961). Ještě později přeseďlal i na role komické a v seriálu filmů o Růžovém panterovi vytvořil nezapomenutelnou dvojici s Peterem Sellersem, když hrál Dreyfuse, těžce trpícího šéfa pařížské policie, kterého beznadějně neschopný a potrhlý inspektor Clouseau dostane až do bláznince.

Jiří Voskovec oproti Lomovi těch filmových rolí tolik nedostával, rozhodně ne těch významnějších, i když celkově jich bylo kolem sedmdesáti. Zahrál si ale někdy také na Broadway na jevišti, občas i v televizi (na jeden nepřilíhš povedený seriál, v němž krátce před svou smrtí Voskovec hrál Fritze, německého osobního kuchaře labužníka a detektiva Nerona Wolfa, jsme se i dívali). Někdy kolem roku 1980 jsem se o českých hercích a angličtině bavil s jiným, na Západě poměrně úspěšným českým hercem, komikem Járou Kohoutem. Uváděl jsem zde jeho představení a jeli jsme spolu na výlet na Gold Coast. Zatímco V&W se v dobách Osvobozeného divadla zabývali spíš druhem intelektuálního humoru, Kohoutův humor byl jadrný, lidový, tak říkajíce "od podlahy". V Česku byl slavný hlavně ve třicátých letech, po komunistickém převratu ale uprchl "za kopečky". Přes Německo a Francii se nakonec dostal do Ameriky, kde, jak říkal, se nikdy nesnažil získat nějakou slávu. Té si ostatně užil dost ještě v Česku. Jednu vedlejší roli si zahrál i ve Formanově "Taking Off", prvním filmu, který tentýž natočil v USA, ale i tak to byl spíš jen štek. Kohout prý vzal každou roli, kterou mu agent sehnal, včetně televizních reklam, jichž natočil na stovky a kde si tím pádem získal jakýsi patent na roztomile komického cizince, zatímco Voskovec takovéto role odmítal. Pro Kohouta bylo důležité to, že sebe i rodinu takto docela slušně užívil.

To je ale Amerika, kde jsou jednak lidé na komerční reklamy zvyklejší než kdekoliv jinde, kde se jich proto také víc natáčí a kde žije podstatně víc lidí, kteří se na ně dívají. V Austrálii pro tohle zdaleka tak úrodná půda není. Konečně, říkal jsem si, kdo by stál o kariéru v reklamách? Kohouta to nejspíš také moc nebavilo, proto občas udělal kratší turné po českých komunitách, z nichž jedno ho přivedlo i do Austrálie. Když jsem se ho tehdy ptal na Voskovce, prohlásil, že ten většinou jen čeká ve svém harleemském bytě na to, až mu zavolá jeho agent. Že prý se mezi sebou sázejí, zda, když se vytočí jeho číslo, to vezme Voskovec na první nebo na druhé zazvonění. Jestli to bylo jen takové přátelské šťouchnutí, o něž se postarala ta věčná herecká řevnivost, či k tomu něco přidal rozený komik, jímž Kohout byl na jevišti i v civilu, se mohu dnes už jen dohadovat. Kohout se po Sametové revoluci vrátil do Česka, kde prožil několik posledních let života, až do své smrti ve věku necelých 90 let. Ještě si dokonce stačil zahrát pár rolí, na jevišti i ve filmu.

Pokud jde o zpěv, nezasvěcenec by řekl, že tam se ten přízvuk přece jen tolik nepozná, že to snad tak zlé s tou angličtinou nebude. Věřte mi, že je! Přijdou na to nakonec i ti optimističtí a ambiciozní jedinci, kteří marně utratí peníze i čas, když se pokoušejí ta břemena svých přízvuků odhodit či aspoň nějak zakamuflovávat i tím nejkvalitnějším jazykovým koučováním. Doma mohou sice být slavní, přes to všechno to s nimi skoro vždycky dopadne stejně, a to tak, že ta čeština je v jejich anglickém zpěvu pořád na hony slyšitelná a poznatelná. Běžný Čech, který poslouchá češtinu každý den, to asi tak nepozná a může mu potom snadno připadat, že někdo hovoří či zpívá anglicky perfektně. Kdo ale nějaký čas žije v zahraničí jako já, cítí hned, že tam něco tak úplně nesedí. Čím déle se nacházíte mimo české prostředí, tím se to stává slyšitelnějším. Ondřej Suchý kdysi kdesi ocitoval Voskovce, který napsal toto v jednom ze svých dopisů Jiřímu Šlitrovi:

"A ty anglický citáty jsou nepřesvědčivý. – – No ale, to snad tak člověku zní odsud“ – pro domácí tamozemskou potřebu to snad nevadí. Připomíná mi to trapas, který cítím, když slyším na desce Ježkův band zpívat ´…tiger rag´ do nekonečna, s žižkovským akcentem."

Ano, ten trapas taky někdy pociťuji. Po tom všem se divte, když těm, kteří se v anglicky mluvící zemi narodili, to zpívání s českým akcentem někdy trhá uši! Možná, že v dnešní době, kdy se lidé dostanou do Anglie či Ameriky snadněji a v mladém věku, se to trochu změní k lepšímu a spíš se jim podaří prorazit. Výše zmíněné ovšem platí nejen o Slovanech, ale i o ostatních národech. Jde to ale ještě hlouběji, týká se to dokonce i mnohých z těch, kteří od kolébky neznali nic jiného než angličtinu. Přízvuky v angličtině jsou totiž velice zarputilé a to, kde se člověk narodil, ho většinou poznamená na celý život. V Anglii potom zejména. Profesor Higgins v Shawově Pygmalionu či v jeho muzikální verzi My Fair Lady, který dokáže podle přízvuku Elisy Doolittle určit nejen čtvrt´ ve východním Londýně, ale dokonce zhruba i ulici, v níž se narodila, je pochopitelně výplodem spisovatelovy fantazie, není to ale zase tak za vlasy přitažené. Názorně nám v tom může posloužit třeba Michael Caine. Cockney přízvuk v jeho angličtině je natolik zakořeněný, že pochybuji o tom, že by byl kdy tento herec schopen s tím něco udělat, podobně jako já nemohu nic dělat s tím svým českým. Jako mnozí filmoví herci, je Caine ale spíš osobností než klasickým hercem, kteří bývají flexibilnější, zejména ti divadelní. Jsou mezi nimi i takoví, kteří dokáží napodobit celkem jakýkoliv přízvuk, pod drobnohledem přijdete ale možná na to, že spíš než o skutečný přízvuk se jedná, jak je tomu i v případě Petera Sellerse, o karikaturu.

Dodám ještě, že kromě dabování Gorbačeva a podobných šteků se mi podařilo v Austrálii aspoň jednou dobře prodat ten svůj český akcent na jevišti. Stálo to ale za to – v roce 1983 jsem si ve známém brisbaneském divadle La Boite zahrál roli, po níž prahne kdejaký herec – Krále Ubu. Ten má, podle svého tvůrce Alfreda Jarryho, být Polákem, takže český přízvuk tam celkem seděl. Protože ale jde o absurdní divadlo, prošlo nám přitom také, když herec, který hrál ruského cara a který měl s tím ruským přízvukem potíže, nakonec hrál cara s akcentem americkým, který mu šel moc dobře. Hra tímto dokonce nabyla docela nové dimenze!

Autorovy osobní stránky: www.voyenkoreis.com

Obama kritizoval Romneyho, prezident podle něj musí zastupovat celou zemi

Americký prezident Barack Obama obvinil v úterý svého republikánského soupeře Mitta Romneyho, že označením Obamových příznivců za oběti závislé na vládě "odepsal velký kus země".

Romney řekl, že nikdy nezíská hlasy téměř poloviny Američanů, kteří podle něj neplatí daně a budou volit Obamu, ať se stane cokoli. "Je s ním 47 procent lidí, kteří jsou závislí na vládě, kteří si myslí, že jsou oběti, kteří si myslí, že vláda se o ně má postarat, že mají právo na zdravotní péči, na stravu, na bydlení, na všechno. Nikdy je nepřesvědčím, že mají mít osobní odpovědnost a postarat se o svůj život," tvrdil republikánský kandidát.

Současně uvedl, že „přerozdělování“ je „zahraniční koncept“.

Během úterý unikly na veřejnost další části videa, kde mimo jiné Romney hovoří o Blízkém východu: „Palestinci nemají žádný zájem dosáhnout míru." Podle něj je proto cesta k míru nedosažitelná, neboť Palestinci jsou podle něj oddáni zničení Izraele.

Romney také varoval při diskusi o otázce íránského jaderného programu, že sama Amerika se může stát terčem útoku. CTK

Zakážeme zprávy o konci světa, rozhodli se v Petrohradě

PETROHRAD - Petrohradští zastupitelé, kteří nedávno vyvolali pozornost médií bojem proti homosexualitě i proti americké popové hvězdě Madonně, chtějí vyhláškou zakázat šířící se zprávy o konci světa. CTK

Pacientka: „Pane doktore, můj muž občas mluví ze spaní. Co mám dělat?“ Lékař: „Milá paní, dovolte mu těch pár slov alespoň ve spánku…“

Film Vaclava Havla “Odchazeni”

Ross Hedvicek |

Dnes rano jsem objevil v postovni schrance darek od meho kamarada Petra Nachtmanna - bylo to DVD s filmem Vaclava Havla - "Odchazeni". Petr pochopitelne dobre vi, co si o Havlovi myslim, takze to asi byla jeho pomsta za to, ze jsem mu pred par mesici v Praze, za pritomnosti jeho pritelkyne dal jako darek knihu s 365 sexualnimi pozicemi. Jeho pritelkyne sice nerekla nic, ale zmrcila to a oci ji svitily jako majak na Boca Grande blahym ocekananim veci pristich. A mezi tim se z ni stala i navic jeho manzelka! Takze se mi za muj zertik pomstil svym vlastnim a daroval mi film Vaclava Havla, mozna v nadeji, ze z toho budu na mrtvici. V podstate predpokladal uplne spravne.

Film je bez konkurence uplne nejjebnutejsim filmem ceske kinematografie a nechava daleko vzadu vsechny drive natocene a taky jebnute filmy Milose Formana, Jiriho Menzela a nebo Very Chytilove pripadne vsechny dily serialu o majoru Zemanovi. Kdyz jsem zminil majora Zemana, nebylo mozne si nepovsimnout, ze krome mladych hercu, kteri ve filmu hrali typicky potrouble ceske deti hlavniho hrdiny (Josef Abrham), tak uplne vsichni herci hrali v ruznych dilech serialu o majoru Zemanovi. Vsechno je porad dokola a znova a znova - proto ti Cesi asi maji tak radi ty kruhove objezdy. Dokonce i herec Stanislav Zindulka, v tomto filmu hrajici zakopavajiciho lokaje. Dnes aspon osmdesatiletý Zindulka ztravil cely svůj život, celou svou hereckou kariéru tím, že hrál rozsáfle příslušníky SNB, s cepici brigádyrkou posunutou do týla. Padouch nebo hrdina, všechno jedna rodina (to je z jineho ceskeho filmu).

Pribeh filmu je velmi staticky a je nad slunce jasne, ze je to jen zfilmovana divadelni hra. Hlavni postava je byvaly statnik Vilem Rieger, hrany velmi dobre Josefem Abrahamem, ktery ma byt jako Vaclav Havel - je to velmi politovanihodna a autobiograficka hra. Jeho "dlouholetou pritelkyni" hraje (zadne prekvapeni) Dasa Veskrnova - a hraje protivnou, hysterickou a zarlivou furii, tak jak byla vykreslena v knize vzpominek jejich byvaleho tajemnika - jiste jste to cetli.

Film je az protivne cesky s tim neuveritelnym mnozstvim skrytych narazek, z nichz bezny tam nezijici emigrant urcite aspon polovinu nezachytil, ale i tak to mnozstvi je strasne. Treba Abrham (postava Vaclava Havla) v jednom miste vtipkuje, ze bude rozdavat vily.Vilav pozadi pritom podezrele vypada jako vila Grebovka, kterou Vaclav Havel za sve vlady pravdepodobne nelegalne DAROVAL americke asociaci pravniku vymenou za jeden ze svych "cestnych doktoratu". Vila Grebovka je sice v Havlickovych sadech, ale ty jsou vedle Riegrovych sadu. Postava Havla se ve filmu jmenuje Rieger.

Vaclav Havel si uz za sve vlady a ne az ke konci zivota musel uvedomovat, kolik zla zpusobil a svou velkou vinu na intelektualni genocide ceskeho naroda. V jedne scene Josef Abrham, ktery hrál Havla docela verohodne, akorat rackovat se zrejme neodvazil, predvadi Havla pri projevu a zcela plynule prejde do imitace Adolfa Hitlera pri projevu. Uplne jsem cumel. Muj zaver byl, ze pokud toHavelcobý režiser do filmu pustil, pak si musel byt vedom sve vlastni historicke podobnosti, co se provineni tyka, i s tim Hitlerem.

Sceny jsou velmi divadelni, uz samotna divadelni hra musela byt dost nepovedena a jsou i velmi staticky groteskni. To uz ani nejsou Keystone Cops, to je jen trapnost nad trapnost. Meli jste prezidenta hlupaka a i kdyz se pak snazil byt režiserem, tak porad zustal hlupakem. Zaverecny vykrik Abrahama/Havla "...*SBOHEM DOME, SBOHEM SADE, SBOHEM ALTÁNKU, SBOHEM PŘÍLEHLÉ STAVENÍ*...." opet trapne pripomina znamou historku, kdyz jeste disident Vaclav Havel chodival do Vodickovy ulice poplatat zed Lucerny a pravival "Ty muj majetecku!"

Vsichni ostatni herci byli osvedceni Havlovi kamaradi a hrali vse spravne pokrytecky a trapne, asi jak samotnym režiserem vyzadovano. Jaroslav Dusek hrál buranskeho podnikatele a Havlova nastupce, tedy Vaclava Klause. I kdyz mozna by se v nem mohl poznat i hlavni financier celeho filmu, milionar Bakala. Oldrich Kaiser predvadel az rakousko-uhersky podlezaveho ceskeho tajemnika, Jiri Labus byl primo neuveritelne trapny (kluci, nezda se vam nekdy, ze jste prosrali cely život?), obvykle super-trapna Eva Holubova v tomto filmu delala jen krovi, Vlasta Chramostova zcela verohodne hrala slabomyslnou babicku (musela to vubec hrát?), Jiri Machacek hrál takove neuveritelne ceske hovado - novinare, ze byste mu chteli rovnou nafackovat.

Velice iritující byly ruzne rusofilni narazky - opakovane pripominani visnoveho sadu (nebyl videt) od Cechova a uvadeni vzdalenosti ve VERSTACH (stara ruska vzdalnostni mira). Vubec to byl film extremne snobsky,

povyseny, hrajici si navic, nez vlastne byl a falesne intelektualsky. Ja bych rekl az PRAZACKY INZENYRSKY NAMYSLENY A POVYSENY, ale ne povyseny z nejakeho komunistickeho panelaku, ale z nejake prazske zatuchle vily zabrane po valce po Nemcich.

Jedna z poslednich scen filmu je, jak Abrham/Havel odjizdi kocarem ze sve vily, na kocaru privazane obrazy a vselijake harampadi. To asi nebyla nejaka umyslna narazka, ale me to pripomenulo uvodni titulkovou scenu ze serialu Beverly Hillbilies - tedy burani prijizdejici do civilizace. At uz v USA a nebo u vas v Cesku. Kouzlo nachcaneho...

Film je natolik iritující, že jsem ho vlastne sledoval zblizka jen asi do poloviny, pak jsem sel do kuchyne, umyval nadobi a odtamtud jsem se dodival do konce. Ne ze by bylo nutno okamzite umyvat nadobi, ale odtamtud je to k televizi uz daleko a uz bych odtamtud na obrazovku nicim nedohodil. A mam pomerne novou televizi. Bylo by mi to lito. A jeste jedno srovnani - film je ODPUDIVY uz tim, jak si na cosi hraje, uz tou vyumelkovanou absurdnosti a snahou byt "avantgardni" za kazdou cenu, i kdyby to za hovno stalo. Svym zpusobem pripomina "avantgardni" film Johna Lennona a Yoko Ono s mnohoslibnym nazvem "ERECTION". Mile damy nemusite omdlevat, nejde o erekci, ale o stavbu hotelu - ovsem film je stejne strasny, jako ten Havlův. Film Erection muzete videte zde <http://www.youtube.com/watch?v=NnxwIyBaojw>

Celkove vidim Havlův film nejen jako radoby sarkastickou a definitivne absurdni chujovinu, ale zaroven jako jeho finalni a zaverecnou urazku tech 5% slusnych lidi v ceskem narode, protoze naprd jim Havel zmrvi život, znici budoucnost, poslape vsechny nadeje a pak se jim timhle filmem jeste takhle povysene a prazacky posmiva. Je to to podobne jako by se (ciste teoreticky) jiz zminený Adolf Hitler, pochopitelne za pomoci Leni Reifensahl pustil tesne po valce do nataceni filmu, kde by se posmival vsemu, co on sam Nemecku zpusobil a cim vsim byl sam vinen a jeste zdecimovanemu nemeckemu narodu posmesne strouhal mrkvicku "na na na nana blbci pitomi, vsichni jste mi naleteli!" Je mozne, ze by i takovy film mel sve legracni momenty, ale porad by to byl film od Adolfa Hitlera, toho zlocince, ktery to vsechno zpusobit. A z toho se sranda nedela.

Poznámky k chartě 77

Robert Buchar

Dovolím si připomenout a footnote ze sve poslední knihy Adn Reelity be Damned: Charta 77 - neformální československá občanská iniciativa, která kritizovala „politickou a státní moc“ za nedodržování lidských a občanských práv, k jejichž dodržování se ČSSR zavázala při podpisu Závěrečného aktu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě (KBSE) v Helsinkách. Iniciativa působila v letech 1977 až 1992. Pojmenována je podle dokumentu Charta 77 (Prohlášení Charty 77) z 1. ledna 1977. Autory, organizátory a mezi prvními signatáři byli Jiří Němec, Václav Havel, Ladislav Hejdlánek, Zdeněk Mlýnář, Pavel Kohout, Petr Uhl, Ludvík Vaculík a Jiří Hájek.

Signatáři reprezentovali odlišná povolání, politické postoje i náboženská vyznání. Řada z nich se výrazně zapojila do veřejného života po Sametové revoluci v roce 1989. Po listopadu 1989 se Charta 77 stala základem Občanského fóra, a spojila se s představiteli komunistické vlády za účelem získat monopolní moc.

Podle zpravodajské analýzy stranických prověrek z období 1969-1970 vyšlo najevo, že zhruba **800 komunistických funkcionářů bylo vyloučeno ze strany a přesunuto do tzv. Rezerv pro potřebu v budoucnosti – jako Charta 77** a podobně. **Ve zprávě se také konstatuje, že asi 1,120 komunistů emigrovalo - bylo posláno do zahraničí proniknout do opozičních organizací a shromážďovat informace.** Tato operace byla prakticky pod kontrolou KGB. Na konci roku 1977 bylo rozhodnuto na schůzce KGB/StB že ÚV KSČ nebude o vývoji situace informován a do situace bude částečně zasvěceno pouze 12 vybraných členů.

Během období 1980-1989 Nadace Charty zaplatila 376,000 dolarů za akce Charty 77 v Československu a 1milion 341 tisíc dolarů na osobní výdaje členů Charty. Tato suma nezahrnuje peněžité odměny které někteří členové Charty obdrželi ze yahraničí ve formě grantů a odměn. Dalších 6 milionů dolarů bylo převedeno na soukromá bankovní konta vedoucích osobností Charty. Bankovní konto Charty – Nadace Charty – bylo zpravováno Františkem Janouchem (poznámka 35) ve Švédsku. Když konto dosáhlo výše milionů dolarů peníze byly převedeny do Kommerzbank v Hamburku. Přijímání nových členů Charty 77 skončilo 17.listopadu 1989. V té době měla asi 1,900 členů. Většina z nich v podstatě neměla tušení jak tato organizace funguje a

jaké jsou její cíle. Vedení Charty bylo v rokou asi 70-85 lidí, většinou bývalých komunistů. V současné době přibližně 180 jejich rodinných příslušníků působí na vysokých místech ve vládních orgánech a ekonomice. Tato skupina byla prověřena a schválena jak sovětsky tak američany. Během 13 let své působnosti Charta 77 nedosáhla žádného politického vlivu a nic takového nebylo od ní také očekáváno. Úkolem Charty bylo obeznámit československé občany se jmény lidí o kterých by jinak nikdo nic v listopadu 1989 nevěděl. System řízení Charty 77 byl spletitý. Operace byla pod vedení KGB za spolupráce se CIA. Celkem 43 příslušníků StB dohlíželo na aktiviy Charty. Každý z nich dohlžel na 5-7 operačních agentů. Když minister vnitra Richard Sacher v květnu 1990 objevil, že některé materiály o činnosti Charty 77 a osobní spisy jejích vedoucích představitelů by se mohli dostat na veřejnost a odhalit spojení mezi Chartou a bývalým režimem, přikázal v květnu 1990, na příkaz Václav Havla, odstranit tzto dokumenty z archivů. Tak vznikl Fond Z

Malý Pepíček jede v tramvaji. Paní, sedící vedle, ho pohladí po hlavě a pochválí, že je hezký chlapeček. Pepíček se jí zeptá, zda má doma taky takového chlapečka. Pani se začervená a smutně konstatuje, že jí čáp žádného nepřinesl. "A máte alespoň holčičku?" ptá se opět Pepíček. "Ne, vrána mi žádnou nepřinesla." Pepíček se chvílku zamyslí a pak se nevinně zeptá: "A s jiným ptákem jste to nezkusila?"

Paní učitelka se ptá dětí ve škole, čím je tatínek, načež Pepíček odpovídá: "Můj tatínek je prostitut." Pani učitelka říká: "Jak jsi na to přišel Pepičku?" "Prosím on když jde ráno do práce, tak říká - tak už jdu zase do toho bordelu a maminka říká - jo, jo, kdyby ty kurvy alespoň víc platily."

Strážník zastaví opilého chlapa na kole. „Kampak, v takovém stavu?“ „Jedu na přednášku o škodlivosti alkoholu.“ „Nelžete! Kdo by asi teď ve dvě ráno přednášel?!“ „Přece moje žena s tchyní!“

Muž a žena v posteli: "Miláčku, mám AIDS." "Já taky." "Ale já si dělala legraci." "Už nebudeš!"

Mladá žena má vážné podezření, že jí muž lže. Rozhodne se dohnat ho k žárlivosti: "Co bys řekl, kdybych ti teď oznámila, že jsem spala s tvým nejlepším přítelem?" On se jen shovívavě usměje: "Myslel bych si, že jsi lesbička."

Baví se dva přátelé: "Co uděláš, když načapáš jiného muže v posteli se svou ženou?" "Nakopnu mu jeho psa a zlámu mu bílou hůl."

"Dlouhých, nádherných, nezapomenutelných dvacet let," pravil muž u barového pultu, "jsme byli - má žena a já - nesmírně šťastni." "A co se stalo pak?" "Pak jsme se setkali..."

Dědeček s babičkou jsou v nebi. Leží na lehátkách pod slunečníkem na nádherné pláži, popíjejí ledové drinky, hraje krásná hudba – prostě ráj. Vtom dědeček vstane a vlepí babičce facku. „Proč jsi to udělal?!“ ptá se šokovaná babička. „Protože nebýt té tvojí zdravé výživy, mohli jsme tady být už dávno!“ Přijde pán k vysokému paneláku a povídá chlapečkovi: "Prosím tě, kde tu bydlí pan Novák?" "Já vás tam dovedu, ale nejede výtah." A tak spolu dojdou až do dvanáctého poschodí, chlapeček ukáže na dveře a říká: "Tak tady bydlí, ale jestli s ním chcete mluvit, tak sedí na lavičce před domem."

Skandální odhalení: Agent STB má nový pomník. A začala válka

Agenti StB upadli v porevoluční době v nemilost. Ne však všichni. Jeden z nich, Walter Wávra, se dokonce dočkal uznání a poct.

Občanské sdružení Paměť zbudovalo nedaleko soutoku Moravy a Dyje pamětní kříž agentovi StB. Bizarní počín odhalili účastníci dílny letního Fotoworkshopu Antonína Kratochvíla, který se tento týden již po čtvrté koná v Lednici na Moravě.

Nevinný agent?

Agent STB Walter Wávra, byl považován za nevinou oběť vztahů z období železné opony. Od roku 1949 úzce spolupracoval s československou tajnou službou na rakouské straně hranice.

Česká televize přitom v roce 2009 odvysílala dokumentární film „Ztracení otcové“, ve kterém nejsou tyto zásadní informace ani v nejmenším zmíněny. Přitom tento muž, údajná oběť, W. Wávra byl příslušníkem Waffen SS, členem Rakouské komunistické strany a agentem StB.

Tvůrci filmu Luděk Navara, Miroslav Kasáček, Milan Vojta, navíc jako členové sdružení Paměť vystavěli na české straně, v místě události pamětní kříž, jako připomínku velkých obětí té doby. Podle pracovníků Muzea Železné opony se ale ukázalo, že se jedná o pouhou vzpomínkou na agenta StB.

Estébácká absurdita

„Považuji za naprosto absurdní, že autoři dokumentu tuto trapnou blamáž neobjevili," tvrdí Lukáš Klučka z Muzea Železné opony „Dokumenty, které potvrzují, že domnělý hrdina byl agent provokatér, jsou přitom veřejnosti dostupné v archivu bezpečnostních složek ČR,“ doplňuje Klučka v tiskové zprávě muzea.

Pro redakci vztyčení pomníku komentoval samotný lektor workshopu, jehož účastníci jej odhalili. "Mně osobně přijde, že Paměť šlo o vlastní zviditelnění," zaútočil na sdružení, jež za pomníkem stojí. A jaké podle něho budou důsledky kontroverzního pomníku? "Co se emocí týče, tak je evidentní, že jsou litováni nepraví a soucit bychom si měli šetřit pro skutečné hrdiny a oběti," uzavřel výmluvně.

Autor: **Jana Šulcová** **Parlamentní listy**

StB chytala uprchlíky na falešné hranici. Případ po letech řeší policie

Po více než šedesáti letech se policisté pustili do vyšetřování provokace StB. Tajná policie na přelomu 40. a 50. let zřídila falešnou hranici, na které v přestrojení za americké a německé úředníky chytala uprchlíky. Ti skončili ve vězení, navíc prozradili i další odpůrce režimu.

Policie vyšetřuje provokaci komunistické tajné policie (ilustrační foto). | foto: Monika Tomášková, MF DNES

Je to sice příběh starý více než šest desítek let, ale nyní se konečně zdá, že bude mít svůj skutečný konec. Po komunistickém převratu v roce 1948 se uprchlíci z Československa chtěli dostat za železnou oponu, ale někteří uvázli v nejrafinovanější pasti StB, která kdy existovala.

Byla to falešná hranice, kde byli tajní policisté přestrojení za německé celníky a americké důstojníky. Akce se jmenovala Kámen.

Uprchlík nic netušil: chtěl se před "americkými zpravodajci" vykázat svou protikomunistickou činností. Řekl v dobré víře vše, co věděl. Možná i něco víc. Netušil, že si napsal sám na sebe obžalobu a dostal tak do problémů všechny, které

jmenoval. Ti budou zatčeni a uvězněni.

Historik Igor Lukeš

S jednou z obětí se setkal před časem česko-americký historik Igor Lukeš, který učí historii na univerzitě v Bostonu. "Věděl jsem o této akci, samozřejmě. Ale setkání s

jednou z obětí této provokace mě přimělo se nad tím zamyslet z jejich pohledu,“ říká Lukeš, který se poté obrátil na českou policii. "Přestože ta událost se stala před

desítkami let, ta osoba si nese stále následky. Psychické i fyzické,“ vysvětluje.

Lukeš akci označuje jako "šílený, ďábelský podvod". Uprchlík byl odsouzen, ale sám se trápil navíc i tím, že nevědomky pomohl do komunistických lágrů dalším lidem.

Policie případ vyšetřuje, ale obvinění zatím nepadlo. Historik Lukeš zjistil, že dva z organizátorů provokace jsou ještě naživu. I když jeden z nich žije v cizině. "Žijí v luxusních poměrech. Myslím, že společnost by měla být schopna triadvacet let po pádu komunismu zajistit spravedlnost," řekl Lukeš.

Policie vyšetřuje jeden konkrétní případ, ne celou akci

"Je to obrovská lidská tragédie. Ti lidé byli dovedeni do prostoru, kde si mysleli, že jsou na Západě. Byla tam americká vlajka, uniformy... Pak je například požádali, aby napsali seznam lidí, s nimiž může americká zpravodajská služba spolupracovat na pádu režimu. A oni se dodnes stydí, že na to naletěli. Nelze tomu upřít chytrost, bylo to velmi rafinované," popisuje ředitel Úřadu dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu Pavel Bret.

Právě jeho úřad případ vyšetřuje. I když Lukeš dal podnět už téměř před rokem, zatím žádné obvinění nepadlo. "Je to mimořádně obsáhlý případ. Spisy mají deset tisíc stran," vysvětluje Vladimír Vašulka, který má podnět na starosti.

Upozorňuje, že nevyšetřuje akci Kámen jako takovou, ale jeden konkrétní případ. "Byla to rodina, která se pokoušela uprchnout. Otec dostal trest smrti, ale utekl později z vězení na Západ. Ti lidé si nepřejí uvést své jméno," říká Vašulka.

Na akci Kámen se podílela řada příslušníků komunistické tajné policie, příprava "představení" musela být velice náročná na čas a organizaci. Navíc někteří z těch, kteří naletěli, později o této zkušenosti nechtěli mluvit.

StB akci různě vylepšovala a obměňovala. Například "americký" velitel pil stylově whisky a nabídl uprchlíkům. V tekutině byl ovšem prostředek otupující lidské smysly, takže bylo snazší informace z nešťastníka získat. Také míst, kde falešná hranice vznikla, bylo hned několik. Například u Mariánských Lázní, u Domažlic či Všerub.

Vše bylo přísně tajné, ale přesto nějaké zprávy o provokaci unikly. Takže akce Kámen skončila někdy v polovině roku 1951. Policie zkoumala akci jednou už dříve, ale vyšetřování skončilo bez výsledků.

V tomto případě by tomu mohlo být jinak. Podle Vašulky existují dokumenty inspekce ministerstva vnitra, která už za komunistických časů tuto provokaci prověřovala. A tam Vašulka našel potřebné podklady.

"Kdyby se to podařilo dotáhnout do konce, byla by to satisfakce pro všechny, kteří na past naletěli," říká ředitel Bret. Kdy však může padnout obvinění, není jasné. Možná v řádu měsíců. Autor: Luděk Navara idnes

Důchodce: Za komunismu jsem se měl jako prase v žitě, teď mě živí dcera

Za komunistů jsem se měl jako prase v žitě, tvrdí jeden ze štamgastů v hospodě Na Radnici v Kopidlně. ParlamentníListy.cz se opět vydaly k rezavému nápoji popovídat si o politické situaci. V Královéhradeckém kraji znovu zněly stížnosti a volání po vzbouření lidí.

U dřevěného stolu sedím se dvěma muži u piva. Z politiky rozhodně nadšení nejsou, chvílemi dokonce vzpomínají na komunistický režim: „Měl jsem se mnohem lépe, vždyť“ kolik

mladých dneska nedělá, flákají se a tehdy museli dělat všichni,“ rozčiluje se pro ParlamentníListy.cz Václav Kantůrek v důchodu.

Důchodce: Musím si přivydělávat hlídáním slepic

Stěžuje si také, že pracoval poctivě celý život a přitom ho musí živit dcera. „A ještě si přivydělávám hlídáním slepic, jinak by to nešlo,“ říká Kantůrek. Přidává se k němu i spolusedící. „Politici si vozí pr... zadarmo a co my? Benzín je strašně drahej. A ještě mají pivo i rum za směšný peníze přímo v parlamentu,“ tvrdí senior Zach.

Ani se současným prezidentem nejsou spokojení, kuponová privatizace jim prý stačila: „Prezident je úplně na ho..., začal s kupónovou privatizací a někteří jsou díky tomu dodnes na Bahamách,“ myslí si Kantůrek.

Oba si objednájí ještě jeden zlatavý mok a notují si, že nejlepším řešením by bylo vzbouření lidí v České republice.

Jinak si budou noví lidé v politice stále akorát převlékat kabáty.

Štamgasti: Ministr obrany hází všechno na Parkanovou

„Ministr obrany všechno hází na Parkanovou, ale v tom musí být mnohem více lidí přece. V armádě všechno začalo, když tam dělal náměstka Kalousek a pak už to šlo od desíti k pěti,“ sdělil Zach redakci.

Nadšení nejsou ani z vystavení kauce exhejtmanovi Davidu Rathovi, který byl zatčen se sedmi miliony korun. „Dovolili mu telefonovat a návštěvy. Zatím na kauci čtrnácti milionů nemá, ale bojím se, že si ty peníze sežene a zdrhne,“ obává se Václav Kantůrek.

O jeho vině však nepochybují, za chvíli si totiž libují, že ho policie dostala. Už prý bylo na čase. Kromě jiného je trápí korupce. „Je to jedno, jestli Petr nebo Pavel, všechno jedna podplacená banda. Spolupráce s firmami je už moc rozjetá,“ řekl Zach.

I přes veškerou beznaděj, která se nad námi vznáší ve vzduchu v kopidlenské hospůdce, pevně doufají, že podzimní i další volby situaci trošku změní. „Věřím, že to lidé politikům vrátí, až půjdou volit. Pomalu, ale jistě jim to spočítají, jak rozkradli naši zem,“ dodal Kantůrek.

Zuzana Koulová parlamentní listy

Genocida může být náhoda aneb Jakým výrazům se vyhnout, když hovoříme o našich zahraničních partnerech

Steve Fisher, Američan v Praze

Komu: zaměstnancům Ministerstva zahraničních věcí ČR

Od: předsedy vlády

Vážení kolegové, předpokládám, že se všichni shodneme na tom, že lidská práva jsou k nezaplacení. Chci říct, že je přece víc než zřejmé, že všichni lidé kdekoli na světě si zaslouží svobodu, spravedlnost a lidskou důstojnost.

Jediný problém je v tom, že si zároveň zaslouží všechny ty báječné české výrobky, které naše země produkuje a vyváží do celého světa. Představte si človíčka žijícího v zemi, kde je mu upírána svoboda slova a možnost účastnit se svobodných voleb. Teď si ale představte téhož chlapíka bez možnosti kupovat si naše vynikající pivo, sklo, auta, průmyslová zařízení a dřevěné hračky. To je dost smutná představa ... Proto je tak důležité, abychom si vždycky dávali dobrý pozor na to, co říkáme, když hovoříme o zemích, kam své zboží vyvážíme. Proto jsem, ve snaze zamezit urážkám našich potenciálních obchodních partnerů, sestavil přiložený seznam slov a frází, jejichž veřejnému používání bychom se měli vyhýbat.

Mezi nejvýznamnější patří tyto výrazy:

1. GENOCIDA. Fuj! To je ale nechutné slovo. A taky ho lze nejrůznějším způsobem interpretovat. Chci říct: je jasné, že nikdo nechce, aby někdo úmyslně a systematicky likvidoval celé rasové, etnické či náboženské menšiny. Nemám pravdu? Který soudný člověk by se domníval, že je to v pořádku? Jenže ta slova „úmyslný“ a „systematický“ jsou, no prostě, tak nějak relativní. Však to znáte, sem tam se něco přihodí. Někdo někoho zabije. Někdy to odnese víc lidí najednou. Pak, za pár měsíců či za pár roků, si najednou všimnete, že ve vaší zemi je o pár set tisíc lidí míň než dřív. A jako náhodou to všichni byli Kurdové. Opravdu náhoda? Kdo ví? Proto nedělejme ukvapené závěry.

Mimochodem, pokud právě zastupujete naši zemi ve státě s neobvykle vysokou úmrtností, víte, že Česká republika je jedním z předních světových vývozců vysoce kvalitních žulových a mramorových náhrobků?

2. POLICEJNÍ STÁT. Zákon a pořádek jsou základem každé společnosti. Když to tak vezmete, zákon a pořádek lze považovat za lidská práva. Ale pokud jde o kázeň, myslím si, že si každý z nás ještě pamatuje, jak jsme občas dostali na zadek nebo museli na hanbu, když jsme v mládí zlobili. Kdo tedy může odpovědně říct, že nějaký ten ruský či čínský disidentský umělec nepotřebuje praštit obuškem přes hlavu nebo strčit na pár let někam na samotku, aby získal realističtější pohled na současnost své země? Takže nazývejme tyto země raději „bezpečnými společnostmi“, zvláště když hovoříme o státech, jejichž bezpečnostní služby často kupují naše prvotřídní kalené teleskopické obušky. Jsou k dispozici v černé, chromové a zlaté barvě, s kvalitní gumovou rukojetí s protiskluzovým dezénem.

3. MUČENÍ. No tohle! Nechce se mi na to slovo ani pomyslet, natož ho číst někde v tisku v souvislosti s našimi nejlepšími zákazníky. A znovu je třeba říct, že jde o tak mnohoznačný výraz. Vždyť to, co je pro někoho „mučení“, může někdo jiný považovat za „zefektivněné vyšetřovací metody“. Například pouhá představa, že bych den co

den musel jíst stále jen rýži a nic jiného, by pro mě byla „mučením“. Ale jak se dovídám, na světě jsou miliardy lidí, pro něž je tahle strava zcela běžná. Takže když si vezmete tentýž příklad a jen nahradíte výraz „krmit se rýží“ frází „nechat si raděj vytrhat nehty na rukou“, jasné vidíte, jak by omezený pohled na realitu cizí země mohl zkreslit náš úsudek a pohled na kulturní tradice oné země.

4. CENZURA. Když hovoříte o našich obchodních partnerech, tohle slovo raději nevyslovujte vůbec. Pokud to uděláte, můžete si hledat jiné zaměstnání. Na závěr chci dodat, že jsem si vědom toho, že někteří z vás mají obavy o to, kam je až naše země ochotna zajít ve snaze obětovat své komerční zájmy boji proti „tyranii“ a „útisku“ (mimochodem, to jsou další dvě položky na přiloženém seznamu nevhodných výrazů).

Faktem zůstává, že z hlediska našeho vnímání takzvané nespravedlnosti a nelidskosti (další výrazy na přiloženém seznamu), je důležité nezapomenout na slova známého politika, který kdysi varoval před pošetilostí stavět se na jednu či druhou stranu v konfliktu „kvůli sporu v daleké zemi mezi národy, o nichž nevíme nic“.

Vskutku moudrá rada! S pozdravy

Váš předseda vlády

Slovenský trapas: bez zlata, bez koncepce, bez budoucnosti

Zklamání, propadák, ostuda. Slováci se z olympijského Londýna vrací s nepořízenou, hry v britské metropoli pro ně byly dokonce těmi nejneúspěšnějšími v historii. A to pochopitelně rozvřílo bouřlivé diskuse o tom, kam vlastně neprůhledně a podivně financovaný sport u našich východních sportovců vlastně směřuje.

Zatímco Češi zaznamenali s deseti medailemi druhé nejúspěšnější hry v samostatné historii, sousedi ze Slovenska naopak padli na úplné dno. S jednou stříbrnou a třemi bronzы skončili v medailovém pořadí až na 59. místě, předstihly je takové sportovní "velmoci" jako Mongolsko, Thajsko či Tunisko.

Frustraci slovenských sportovních fanoušků vyjádřil už v průběhu olympiády reportér televize Markíza Števo Eisele. V živém vstupu se obul do slovenské výpravy, z níž je polovina členů pouze výletníky, i do celkově špatných podmínek, o kterých se nemluví, zejména v souvislosti s absencí kontroly financování.

Jeho emotivní projev, kterým podle vlastních slov píchl do vosího hnízda, okamžitě vyvolal mnoho souhlasných i nesouhlasných reakcí. Eisele následně svoje výtky rozvinul na serveru tvnoviny.sk, kde v rozsáhlém příspěvku pojmenovává největší bolesti slovenského sportu. Ten je podle něj nepřehlednou džunglí bez konceptu a bez náznaku strategie orientované na mládež.

Někteří sportovci si prý splnili cíle už samotnou nominací a do Londýna odjeli spíše na výlet, než bojovat na svou zemi. "Není mým záměrem vstupovat do svědomí toho kterého sportovce. Oni sami nejlépe ví, co se dělo před či po závodech ve Slovenském domě nebo v dalších londýnských hospodách," píše Eisele.

Sedm smrtelných hříchů slovenského sportu

Podmínky pro vývoj následovníků slavné slovenské sportovní generace jsou katastrofální, reportér se dokonce obává, aby za čtyři roky v Riu vůbec bylo komu fandit. Pokud se totiž bude slovenský sport dál ubírat současnou cestou plnou průšvihů, z nichž Eisele dokonce sestavil jakýsi seznam sedmi smrtelných hříchů sportu, může být ještě hůř.

Jen za poslední dva roky si Slovensko utrhlo ostudu například vytunelováním Slovenské basketbalové asociace, předraženou rekonstrukcí stadionu v Bratislavě či netransparentním odměňováním členů slovenské výpravy na fotbalovém MS v Jižní Africe. "Jedn větší průser než druhý. A dovolím si říci, že tyto už téměř zapomenuté kauzy přesně nastavují kruté zrcadlo současné sportovní mašinérii," nebere si reportér Markízy servítky.

A nejde jen o olympijské hry, i slovenské ligové soutěže v nejsledovanějších kolektivních sportech mají podle Eiseleho katastrofální úroveň. "Určitě si udělám mnoho nepřátel, kteří se mi budou snažit zavřít ústa, možná už se na žádnou další olympiádu nedostanu. Přesto ale věřím, že tak jako sport dokáže spojit národ v případe úspěchu, musíme spolu držet ve chvílích, kdy se nedaří," uzavírá svou obžalobu slovenského sportu.

Dosáhli jsme, na co jsme měli

To Slovenský olympijský výbor vidí návrat bez zlata jako odpovídající současným možnostem, nikoliv však jako alarmující. "Naše bilance je spravedlivá, tak jako samotný sport. Vítězí ti, kteří se lépe připraví, víc natrénují. V některých momentech chybělo i trochu štěstí, v podstatě jsme dosáhli na to, na co jsme měli," hodnotil šéf olympijské výpravy Lubor Halanda. Nabízí se otázka, proč tedy Slováci nebyli připravení lépe.

"Vzhledem k tomu, jaké máme podmínky pro sport od revoluce, dosahujeme nadstandardních výsledků," pokračuje Halanda. V tom, že v systému sportu se někde stala chyba, souhlasí i generální sekretář výboru Jozef Liba. "Pod naše vystoupení se podepisuje materiální a technická základna. Zavírají se stadiony, máme málo trenérů, jsou podhodnocení, motivace je nízká," uvědomuje si.

"Je především potřeba najít partnera, v tomto případě stát. Jestli nepochopí, že je dobré investovat nejen do vrcholových sportovců, ale hlavně do mládeže, velkou úrodu už na hrách nikdy neposbíráme," varuje Liba. V hledání příčin se tak s Eiselem shoduje jen napůl. Oběma je ale jasné, že pokud se v systému slovenského sportu nepohnou ledy, z Ria už se sportovcům nemusí podařit přivést žádný cenný kov. A to by bylo pro celý slovenský národ velké rozčarování.

Autor: Tereza Velikovská Týden.

Olympijské medaile - jejich všelijaké porovnávání

Ota Ulč

Neděle 12. srpna 2012, závěrečný den v Londýně se spektaklem, pro můj vkus něco trapně nepěkného. Baron Pierre de Coubertin, zakladatel olympijských her moderního věku, by se byl divil a rovněž se netěšil intenzitou patriotických vášní, s podporou médií zaměřených na disciplíny, v nichž vynikají reprezentanti jejich národa. Proto se americká veřejnost na televizních obrazovkách seznamovala zejména s počínáním v plaveckém stadionu, cviky v telocvičně, pachtěním na běžecké dráze, kdežto třeba pro šermířské souboje bez jejich borců zbyla snad jen jedna minutka pozornosti.

S takovými preferencemi se ovšem potkáme kdekoliv ve světě. V době jedné z dřívějších olympiád jsem zrovna projížděl Švýcarskem, když tamější cyklista si vyšlapal medaili. Poté každý den helvétská televize pokračovala s opakovanými záběry úspěšného šampiona. Po návratu do amerického domova jsem napsal vzteklý článek, který noviny vskutku otiskly a čtenáři ignorovali.

Prohrabuji se několika zdroji uvádějícími nezcela totožné údaje. Zdroj s písmeny NOC (*National Olympic Committee*) tvrdil toto: počet zhruba 10 500 atletů účastnících se 302 událostí ve 26 sportovních disciplínách. Z celkového počtu 204 národních reprezentací medaile jich získalo 85 čili necelá polovina.

Nepoužívají se stejná kritéria. V tabulkách se soustředěním na počet prvních cen je pořadí vítězných států jiné, než tam, kde se dávala přednost celkovému počtu medailí, ať už oceněných zlatem, stříbrem či mědí. Těch se udělilo téměř tisíc - 962 podle tvrzení NOC.

Postrádám však hodnocení výkonu států podle počtu jejich obyvatelstva.V dobách svých studií na Kolumbijské univerzitě jsem nebyl jediný, kdo oprávněně záviděl spolužákův výkon: Charles Gati, maďarský uprchlík po revoluci 1956, jemuž *American Political Science Review*, nejprestižnější politologický časopis, uveřejnil článek hýřící matematickými formulemi, se zdůvodněním, že nejznamenitější výkon na olympiádě tehdejších dnů zásluhou svých zápasníků a vzpěračů předvedlo Mongolsko s obyvatelstvem pouhých 2,7 milionu .

V roce 1948 na olympiádě, rovněž tehdy v Londýně, Gatiho Maďarsko, spojenec Německa, za druhé světové válce poražený a pořádně poničený, získalo třetí největší počet medailí.

Však i nyní, v roce 2012, Maďarsko s počtem necelých 10 milionů se umístilo v tabulce NOC na 9. místě, před Austrálií (27,5 mil.) a Japonskem (175,5 mil.).

Potěšující je i výkon naší rodné české země. Skončila na 19. místě (4 zlato, celkem 10), sice za Maďary (8 zlato, celkem 17), ale líp, než všechny ostatní bývalé lidové demokracie: 25. Chorvatsko (3,6); 27. Rumunsko (2,2) ; 30. Polsko, 38,5 milionů obyvatel, téměř čtyřnásobek ČR (2, 10) ; 42. Slovinsko (1,4) ; 42. Srbsko, totéž hodnocení; 59. Slovensko (0, 4) ; 69. Montenegro (0, 1). Bulharsko, Makedonie, Albánie - nic.

Tatáž nula postihla sousední Rakousko. První takové fiasko za posledních 50 roků. Jediný to případ eurozóny. V té na 6. místě Německo (82 mil.), 7. Francie (65 mil.), 8. Itálie (60 mil), 13. Holandsko, 60. Belgie, 69. Portugalsko (pouze jedno stříbro), 75. Řecko (dvakrát měď).

Renomovaná firma Goldman Sachs uveřejnila výsledky svých odhadů a v přemnohém se mýlila. Však porovnejme například výkon Jižní Koreje: umístnila se na pátém místě, hned za Ruskem a před Německem, a získala 13 zlatých medailí. V mnichovské olympiádě roku 1972 nezískala ani jednu. Však mnohé se od té doby změnilo - tehdejší průměrný roční příjem, ekvivalent 2 300 USD, je teď desekrát větší, 23 000 USD.

Analytici, komentátoři přemílají dosažené výsledky. USA získaly 104 medailí, z toho 46 zlatých. Zejména se jim dařilo ve třech disciplínách - plavání, atletika (*track and field*) a též gymnastika. Mediálně zdůrazňovány zejména výkony žen korunované vítězstvím v kopané nad Japonskem, předchozím světovým šampionem. Tentokrát na prvním místě USA vystřídaly Čínu, vítěze roku 2008 v domácím prostředí .

Zdaleka největším překvapením však byl výkon Velké Británie, hostitelské země. Jí se dařilo získat 65 medailí, o pět zlatých víc než Rusko. Nejznamenitěji se jim vedlo v cyklistice a veslování.

Překvapilo mě nulové konto Izraele. V jiném druhu počínání, značně užitečnějším než napínat tělo v olympijském soutěžení, se jim daří daleko znamenitěji, jak potvrzuje jejich pravidelná úroda Nobelových cen.

Nepřekvapil nevalný olympijský výkon zemí Latinské Ameriky, kde Kolumbie, Peru, Ekvador, Bolívie, Paraguay, Uruguay, Chile odešly s prázdnem. Stejně tomu tak ve Střední Americe - Panama, Kostarica, Nikaragua, Honduras, Belize.

Uruguayská delegace této vesměs sympaticky si počínající republiky přivezla do Londýna sedm minut trvající, tu ze všech nejdelší hymnu . K oprávněně úlevě pořadatelů žádný takový přeborník nevystoupil na nejvyšší stupeň vítězů.

Rovněž naprostá většina afrických států, s výjimkou běžců dlouhých tratí (Keňa, Etiopie), končila s prázdnem. .

Disproporce ve výkonu je značně viditelná v Asii, kontinentě nejlidnatějším. Indonésie, 237 milionů obyvatel, získala jen čtyři medaile, žádná z nich zlatá. "

Neblahý primát takové disproporce ale právem patří druhému nejpočetnějšímu státu světa, jímž s 1,2 miliardou lidstva je ovšem Indie,. Víc jich má jen Čína - 1,3 miliardy. Ta tentokrát v Londýně získala 87 medajlí, z nichž 38 je zlatých. Indie jich všeho všudy získala šest, z nichž ani jedna zlatá.

Hostitelkou příští olympiády v roce 2016 bude Brazílie, obyvatel 192 milionů,

Nyní v Londýně její atleti získali 17 medailí, z toho 3 zlaté, čili méně než Jamajka se čtyřmi zlatými. Jamajka má 2,7 milionu obyvatel, což je stejný počet, jako má Mongolsko, které můj bývalý maďarský spolužák vědecky matematicky vyhodnotil jako sportovně nejvyspělejší stát světa.

V soutěži rekordních kontrastů ale vítězí karibský ostrůvek Grenada, všeho všudy se 105 000 obyvatel, jejichž velkou většinu pokřtil český kněz Radko Kadlec - Otec Bernard. Tak mi tvrdil a já se tam na místě přesvědčoval. A teď v Londýně jeden takový ostrovan v tuze rychlém běhu zvítězil, a tak se stal majitelem zlaté medaile - trofeje, na niž se Indie se svou víc než miliardou lidí nezmohla.

Zlatá medaile z olympiády v Londýně, 2012

Pan farář potká skupinu školáků a dá se s nimi do řeči. Nabádá je ke slušnému chování a k pomoci potřebným lidem. Potom se zeptá, kdo z nich by chtěl jít do nebe. Přihlásí se všichni až na jednoho.

„A proč zrovna ty nechceš jít do nebe?“ diví se farář.

„Protože mi maminka říkala, abych šel ze školy rovnou domů,“ odpoví chlapec

Těsně před usnutím povídá žena svému manželovi: „Nemohl by si mi také někdy říct pár hřejivých slov?“ Manžel ani nemrkne a odvětlí: „Infrazářč, léto, slunce, radiátor.“

Zlatá medaile z olympiády v Londýně, 2012

Muž potká kamaráda a říká mu: „Ahoj, Tondo, prý do tebe nedávno uhodil blesk?“ Tonda na to odpoví: „Já si ani nevzpomínám, po deseti letech manželství takové drobnosti ani neregistruješ.

**PLEASE, PLEASE TAKE 5 MINUTES AND
READ THIS**

PLEASE PLEASE PASS IT ON to everyone you can, its time BOTH parties stood up and listened, This is our country and its being destroyed.

This seems to put into words what I – and I am sure many others of the silent majority – think! It was written by Mrs Jenny Bell of South Australia to Julia Gillard and Tony Abbott:

You BOTH Worry me! (In fact both of your Political parties worry the hell out of me!!!)

Although you would like us all to believe that you are putting the needs of this country at the forefront, NEITHER of you are doing that, you seem more interested in "one-up-manship ", in scoring off each other, & denigrating each other, to the detriment of this country & its people!!! It seems to be all about YOU as individuals, and not about what you can DO for this country! It is fast becoming a place that I do not recognize, as the place I always thought, was the best place in the world to be!!!

I am watching the deterioration of living standards in this country, (and according to you, on a world stage we are doing better than most countries ... REALLY???) ... And yet the gap is widening between the "haves" and the "have-nots" . I see our homeless on the streets, our hospitals under-funded, and understaffed, our health system is an absolute mess and a disgrace And yet I see multi-millions of dollars being sent off shore, in aid to other countries, before attending to this country's needs!

Foreign interests "Fracking" for coal seam gas, and riding rough shod over farmers' rights to their own land, AND USING QUESTIONABLE CHEMICALS. (You don't even KNOW what chemicals they use), and possibly causing damage to the water table in the process!!! And those foreign interests I believe, do NOT have to pay anything in royalties back to this country, for the first five years of their tenure ... IS THIS CORRECT???

Veteran's Indexation to CPI only is a disgrace ... and is something YOUR Labor party Julia, used as an election sweetener, to get the Veteran's Vote ... BUT YOU LIED (Again)! You never had any intention of honouring your election promise to them and it WILL come back to bite you at the next election!!!! (And Tony, Liberals were NO BETTER, Howard had more than 10 years to "fix it " and didn't!)

Have you any idea , how sickening it is for our Vets to see you both, (Labor or Liberal) turn up to the funerals of our current young vets for a photo opportunity, to be seen to be "caring " in the public eye, but only to turn your backs on them all, when they need you??? (Just ask Breanna Till an Afghanistan Soldier's wife, how CARING this government is!!!)

I have never before had a problem with all, or any, race of immigrants coming here

Please tell me why we have areas like Lakemba, where police do NOT, & will NOT go, for fear of their life? Please tell me why we can no longer have religion in schools, for fear of "OFFENDING" someone? (The latest little gem is that they are not having, or being funded, for "chaplains " any more , but "Counsellors "?) Please tell me why religious Christmas observances are no longer allowed in some schools for fear of OFFENDING someone? Please tell me HOW Christmas decorations in some stores might OFFEND someone? Please tell me why we have to have segregated days in some swimming centres, for fear of "OFFENDING" someone? Please tell me why we have some RADICAL clerics demanding Sharia Law in this country ... when if we were in THEIR country, this would NEVER be allowed? Please tell me why our laws need to be changed, so as not to OFFEND someone? Please tell me why we are fast becoming a MINORITY voice, in our own country, because of POLITICAL CORRECTNESS? Please tell me WHY Australians cannot legally wear a face covering bike helmet into a bank ..and yet it is ok to wear a Burqa which covers the whole face? And please tell me WHY, when those people who want asylum here, can wreck our detention centres, as in Villawood , and STILL be accepted here?

What does that say, about just who are this government's priorities?

And no , I am NOT racist!!!!...(if I did not like Catholics or Protestants would I be considered racist?) Of course not!

We are fighting Radical Muslims, in Afghanistan & Iraq , are we not?I hear you say, yes but the Muslims we have here are "Not like that " .. well how would we know? ...do we hear ANY of them coming out & speaking AGAINST radicals?? I haven't ...have you???

Mrs Jenny Bell

Let us get this out to all – please keep forwarding and if you have people in the press or if you know Politicians – let them know we are dis-satisfied with their behaviour!!!!!!!!!!!!!! PLEASE SEND THIS GREAT LETTER TO AS MANY PEOPLE IN AUSTRALIA AS YOU CAN, AND IF YOU HAVE CONTACTS OVERSEAS DO THE SAME?

**Becherovka, Rum, Fernet,
Griotka, Česká piva**

Budvar, Zlatopramen, Plzen,

Monday – Friday 8.30-17.00

Goulburn Wines & Spirits

9-13 Brisbane Street
Darlinghurst, NSW 2010
02 9264 8459

email sales@goulburnwines.com.au

Wholesale and retail 10.11.12

Some of us / you are reaching that stage where we need to keep the wax out of our ears and keep the hearing aids tuned up.

An 8-year-old girl went to her grandfather, who was working in the yard and asked him, "Grampa, what is couple sex?"

The grandfather was surprised that she would ask such a question, but decided that if she's old enough to know to ask the question, then she's old enough to get a straight answer.

Steeling himself to leave nothing out, he proceeded to tell her all about human reproduction and the joys and responsibilities of intercourse.

When he finished explaining, the little girl was looking at him with her mouth hanging open, eyes wide in amazement.

Seeing the look on her face, the grandfather asked her, "Why did you ask this question, honey?"

The little girl replied, "Grandma says that dinner will be ready in just a couple secs."

A clearly inebriated woman, stark naked, jumped into a taxi in New York City .

The cab driver, an old Jewish gentleman, opened his eyes wide and stared at the woman.

He made no attempt to start the cab. The woman glared back at him and said, "What's wrong with you, honey? - Haven't you ever seen a naked woman before?"

The old Jewish driver answered, "Let me tell you sumsing, lady I vasn't staring at you like you tink; det would not be proper vair I come from."

The drunk woman giggled and responded, "Well, if you're not staring at my boobs, sweetie, what are you doing then?" He paused a moment, then told her.

"Vell, M'am, I am looking and I am looking, and I am tinkin' to myself 'Vair in da hell is dis lady keeping de money to pay for dis ride?